



అయిదవ సంపుటము.]

[ఒకటవ భాగము.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

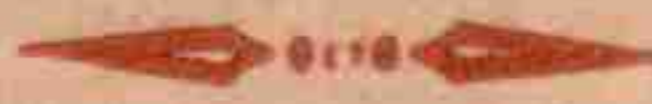
ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘపక్షమున సంవత్సరమునకు
ఆఱు భాగములుగఁ బ్రకటింపఁబడు గ్రంథము.



పరబ్రహ్మత్మికాందేవీం ♦ భుక్తిముక్తిఫలప్రదాం
ప్రణమ్యస్తామితామేవ ♦ జ్ఞానశక్తింసరస్వతీం॥



కార్యస్థానము: బెజవాడ.



బెజవాడ ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

అయ్యంకి వేంకటరమణయ్యచే ముద్రింపబడి ప్రకటింపబడియె.

వార్షికమూల్యము. రు 3-0-0] ౧౯౨౧. [విడిసంచిక వెల 0-౮-0.

రాజ పోషకులు

- శ్రీ శ్రీరాజా రావు వేంకట కుమార మహీపతి సూర్యారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీరాజా నాయని వేంకటగంగారావు బహద్దరుగారు
- శ్రీ శ్రీ బెల్లంకొండ రాఘవరావుగారు, అగ్రహారందారు

పోషకులు

- శ్రీ శ్రీరాజా మోతే గంగరాజు గారు.
- శ్రీ శ్రీరాజా గోవింద కృష్ణ సూర్యేంద్ర బహద్దరుగారు.
- శ్రీ శ్రీరాజా కోటగిరి వేంకట కృష్ణారావు బహద్దరుగారు.
- శ్రీ శ్రీరాజా చెలికాని లత్సారావుగారు.
- శ్రీ మద్దుల రామయ్య గారి కుమారుడు వేంకట చిన్నంరాజు శ్రేష్ఠిగారు
- చిరుగుపాటి వేంకట సుబ్బారావుగారు
- శ్రీ లక్ష్మీకాంత పుస్తకభాండాగారము, కొప్పెరపాడు
- నాళం కృష్ణారావుగారు
- కుప్పా శ్రీరామశర్మగారు
- పొణకా పట్టాభిరామం రెడ్డిగారు

అభిమానులు

- అమలమిల్లి గోపాలకృష్ణయ్యగారు, ప్రొవైసురుగారు.
- రెడ్డిపాట్ల వీరయ్యగారు బి.ఏ., వి.యల్.
- అయ్యదేవర కాశ్యపగారు గారు బి.ఏ., వి.యల్.
- సూరి వేంకట నరసింహ శాస్త్రిగారు బి.ఏ.
- సూడూరి లక్ష్మణరావు గారు బి.ఏ.
- అన్నకి సత్యనారాయణ శర్మగారు
- బొమ్మపాటి మానుమతారావుగారు
- చిట్టి నరసింహారావుగారు

విన్నపము.

గ్రంథాలయ సోదరులారా !

దైవికములగు అనేక యంతరాముల వలన కడచిన వత్సరమున గ్రంథాలయ సర్వస్వమును సకాలమున బ్రకటింప జాలమైతిమి. క్రిందటి సంచికతో నాల్గవసంపుటము ముగిసినది. ఈ సంచికతో ఐదవసంపుటము ప్రారంభమైనది. ముందునుండి యు గ్రంథాలయ సర్వస్వము సకాలమున వెలువడగలదు. మాసపత్రికగ ప్రకటించుటకై ప్రయత్నించుచుంటిమి. విరివిగా పటములనుగూడ జేర్చెదము.

క్రిందటి సంచికతో మీరిచ్చిన చందా పూర్తియైనది. కావున రాబోవు సంచికను సంవత్సర చందా రు 3 లకు వీ. పి. గా పంపెదము. స్వీకరించవలెనని ప్రార్థన. ఏకారణము చేతనైన మీకక్కరలేనియెడల, పోస్టుఖర్చులు దండుగ కాకుండ ముందుగా తెలియజేసెదరని ప్రార్థన.

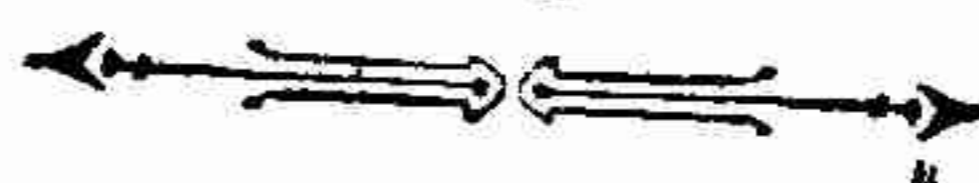
“ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్” అనుపేరుతో ఒక కంపెనీ ని స్థాపించితిమి; దానియొక్క వివరములు ఈ సంచికయందు ప్రకటింపబడినవి. గ్రంథాలయ సోదరులందరును దానియందు భాగస్వాములై, దేశమునకును తమకును సేవజేసెదరని ప్రార్థించుచున్నాను. ఇంకను వివరములు తెలియగోరువారు నాకు వ్రాయ గోరెదను.

బె జ వా డ }
౧—౨—౨౧ }

ఇట్లు విన్నవించు నిధేయుడు,
అయ్యంకి వేంకటరమణయ్య.

అ ప్రబోధమండలి

ఆంధ్రవధూటికి నూతనాలంకారముల గూర్చుట కీ ప్రబోధమండలి స్థాపింపబడినది. ఇందే యే గ్రంథములు దేశోపయోగములగునో యట్టి గ్రంథములే ప్రతివానికిని దెలియు శైలిని వ్రాయించి ప్రకటింపబడును. ఇందు ప్రకటింపబడు గ్రంథములన్నియు జనుల విజ్ఞానమునకుఁ దోడ్పడును. దేశభక్తి పరిపూరితహృదయులుగను, సత్కార్యనిరతులుగను, భగవదారాధనపరులుగను జేయును. వేయేల! గ్రంథములఁజూచిన మీఁకే తెలియగలదు. రెండుమాసముల కొక గ్రంథమువంతున ప్రకటింపబడును. చిత్రపటములు విరివిగా జేర్పబడుచుండును. ప్రత్తి గ్రంథము చక్కని అట్టబైండు చేయబడును. చందాదారులకు ప్రతిగ్రంథమును ఒకరూపాయి నిలువకే ఇయ్యబడును. ఇతరులకు వెల రు ౧-౪-౦ లు.



మొదటి ప్రచురము (అచ్చుపడి సిద్ధముగనున్నది.)	} కర్మయోగము.	{ చందాదారులకు 1-0-0 ఇతరులకు 1-4-0
---	--------------	--------------------------------------

శ్రీ వివేకానందస్వామియొక్క ఆంగ్లగ్రంథమునుండి బ్రహ్మశ్రీ మంగిపూడి పురుషోత్తమశర్మగారిచే భాషాంతరీకరింపబడినది. ఇందు వివేకానందుని పటముగూడ జేర్పబడినది పిల్లలు, పెద్దలు, వేదాంతులు—వారు వీరు అందఱును తప్పక జదువదగిన గ్రంథము. అధ్యాయము ౧. కర్మ: స్వభావము.

- | | |
|-------------------------------|---------------------------------------|
| " ౨. "ఎవనిస్థానమున వాడుగొప్ప" | అధ్యాయము ౫. లోకోపకారమా? |
| " ౩. కర్మరహస్యము. | " ౬. సంగపరిత్యాగమేస్వార్థ పరిత్యాగము. |
| " ౪. స్వధర్మమననేమి? | " ౭. మోక్షము. |
| | " ౮. కర్మయోగాదర్శము. |

రెండవ ప్రచురము. త్వరలో తయారగును.	} భారతయోధులు	{ చందాదారులకు 1-0-0 ఇతరులకు 1-4-0
-------------------------------------	--------------	--------------------------------------

భారతవర్ష సంబంధమైన మహాయోధుల చరిత్రములుండును. దేశభక్తి, మాతృభక్తి, పితృభక్తి, రాజభక్తి, భ్రాతృప్రేమ, స్వార్థత్యాగము మొదలగునవి దెలుపుట కీ గ్రంథ రాజమరచేతిలోని యద్దమువంటిది. ఒక్కొక్కవ్యక్తి జీవిత మొక్కొక్క మహావిషయమును బోధించును. సందర్భానుసారముగ చిత్రపటములుండును. ఈ గ్రంథము ప్రతియాంధ్రుని హస్తమున నుండదగినదనియు, వెల మిగుల స్వల్పమనియు గ్రంథము జూచినవారు దలఁపకమానరు.

వలయువారు ఇట్లు వ్రాయవలెను:—

మేనేజరు, ఆంధ్రపరిషత్తు, బెజవాడ.

విషయ సూచిక. ౪

౧ శారదోత్సవము (నాటకము)	౧.
రవీంద్రనాథథాకూర్.	
౨ త్యాగరాజమొదల్యారు	౧౩.
ఆలూరు గురురాజారావుగారు	
౩ రాపాక లక్ష్మీపతి కవి	౧౯.
శ్రీ శేషాదిరమణకవులు	
౪ పొలములు (పద్యములు)	౨౨.
వడ్డూది సుబ్బారాయకవిగారు	
౫ గ్రంథ పఠనము	౨౩.
౬ పల్నాటి వీరచరిత్రము	౨౫.
పేటబాపయ్యగారు	
౭ విశాఖపట్టణమండల గ్రంథాలయ	
మహాసభ, విశాఖపట్టణము. ఆహ్వాన	
సంఘాధ్యక్షుల ఉపన్యాసము	౨౬.

అధ్యక్షుల ఉపన్యాసము	౨౭.
తీర్మానములు	౨౮.
౮ విశాఖపట్టణ మండల	
గ్రంథాలయోద్యమము	౨౯.
ముద్దాసోమప్పశాస్త్రిగారు	
౯ ఆంధ్ర దేశాభిమాని (పద్యములు)	౩౦.
మంగిపూడి వేంకటశర్మగారు	
౧౦ ముద్దులనాయెంకి (పద్యములు)	౩౧.
నండూరి వేంకటసుబ్బారావుగారు.	

చిత్రపటములు.

- (1) మారెపల్లి రామచంద్రశాస్త్రిగారు
- (2) త్యాగరాజమొదల్యారు.

ప్రకృతి గ్రంథమాల.

ఇంతవరకు వెలువడిన గ్రంథములు.

	ఇంతవరకు	చందాదార్లకు
సూర్యకిరణ చికిత్స	0—9—0	0—7—0
తొట్టిన్నానము	0—8—0	0—7—0
మలబద్ధకము	0—8—0	0—6—0

పోస్టేజీ కొనువారే భరించవలెను

ప్రకృతి నికేతనము.

దంతలూరు అగ్రహారం

కొల్లిపర పోస్టు (గుంటూరు జిల్లా)

సం|| చందా రు 1-8-0 ఇంగ్లీషు అనుబంధముతో 2-0-0

ప్రకృతి

ఉత్తమప్రతి 3-0-0 ఉత్తమ ప్రతి 4-0-0
 ఆంధ్ర, అంగ్ల, ఆరోగ్య మాసపత్రిక. ఇందు
 మందు లక్కరలేకనే సకల రోగముల నివర్తింప జేయ
 గల స్వాభావిక వైద్య పద్ధతులుండును. తొట్టిన్నానము
 చెయ్యవారికిది మిక్కిలి ఉపయుక్తమైనది. రోగముల
 గలిగించు దురభ్యాసముల ఖండించు కథలు, ప్రహ
 సనము లుండును. చిరునామా:—

మేనేజరు, ప్రకృతి, బెజవాడ.

వందేమాతర ప్రచురణములు:

1 దేశీయపదము	0—2—
2 దేశీయకీర్తనలు	0—3—
3 స్వరాజ్యభజన కీర్తనలు	0—4—
4 రామదండుపాట	0—3—
5 దేశీయపద్యములు	0—4—

ఒక్కపుస్తకమునకైన వి. పి. ఖర్చు

5 అణాలు అగునుగాన ఒకరూపాయి వెల
 పుస్తకములకు తక్కువ వి. పి. గా పంపబడ
 డజన్లకొలది వందలకొలది ప్రతులకు ఆర్డర్
 పంపించే వర్తకులకు ప్రచారకులకు కమిషన్
 ఇవ్వబడును. తురిమెళ్ల వెంకటసుబ్బారావు
 గవర్నరుపేట బెజవాడ

స్వరాజ్యధ్వజము.

(నాటకము) పోస్టేజిగాక 0-1;

అచ్చుపడి సిద్ధముగనున్నది. ఆలస్యమైన
 ప్రతులుదొరుకవు: జాతీయకవితామండ

బెజవాడ.

ఆంధ్రగంధాలయ వ్రైస్, లిమిటెడ్,

దె జ వా క .

(1913 సం. ఇండియన్ కాలనీస్ ఆఫ్ ది గ్రాండ్ బ్రిటన్ చేయబడినది.)

మూలధనము: రూ 3,00,000

ప్రస్తుతము పసూలుచేయు ధనము: రూ 1,00,000

భాగము 1కి రూ 25 లు వొప్పిన 12,000 భాగములుగ విభజింపబడినది. భాగముల నొమ్మును ఈ ప్రకారమియ్యవలెను:—దిరిఫాస్టులో రూ 5 లు; అలాలుచుంటు అయినప్పుడు రూ 5 లు; మిగిలిన రామ్ము ఒక్కొక్క మాసమునకు నిక్కువకాని వ్యవధిగల 3 వాయిదాలలో చెల్లించుమును.



వై క ట్

- 1 శ్రీ వై. వి. వామనప్పయ్యగారు,
ఇమిటెడ్, బ్యాంకు, కలకత్తా.
- 2 నారాయణ్ శర్మ పరిసాహాయ్, స్ట్రీటాగు,
అంధ్ర ప్రదేశ్ గాంధీ య స్ట్రీట్ బ్యాంకు, పాట్లకొండ, ఆంధ్రప్రదేశ్.
కామవారిరాం చంద్రగౌరీయ్యులు, బెజవాడ.
- 3 నడింపల్లి వేదారావు లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులుగారు,
బాంబే, మేనాడు, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ గాంధీ;
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బ్యాంకు సొసైటీ; గుంటూరు.
- 4 బి. చిన్నారావుగారు,
కలకత్తా, బ్యాంకు, కలకత్తా;
కలకత్తా, బ్యాంకు, కలకత్తా.

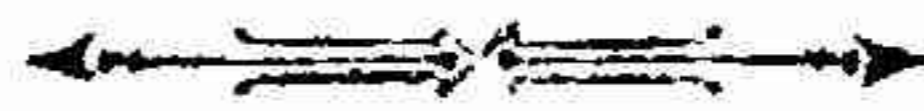
౧ శ్రీ ముంగిటి సరస్వత్యుగారు,
కార్యదర్శి, శ్రీ సత్యనారాయణ విద్యాలయము, పాపం ;
భూస్వాములు; పెదపాలెం, గుంటూరు జిల్లా.

౨ పురాణం సూరిశాస్త్రిగారు, బి. ఏ.,
భూస్వాములు; ప్రొద్దుపేట; మచిలీపట్నము.

౩ బొడ్డపాటి హనుమంతరావుగారు,
కార్యదర్శి, శ్రీ సత్యనారాయణ విద్యాలయము, గ్రంథాలయము;
భూస్వాములు; బొడ్డపాడు, కృష్ణా జిల్లా.

౪ పుచ్చా శ్రీరామశర్మగారు,
కార్యదర్శి, ఆర్యబాల సమాజము; భూస్వాములు; పెదపాలెం; గుంటూరు జిల్లా.

౫ అయ్యంకి వేంకట రమాణయ్యగారు,
అంధ్రవేళ గ్రంథాలయసంఘ గౌరవకార్యదర్శి,
రామమోహన ప్రెస్ గ్రంథాలయ గౌరవకార్యదర్శి; బెజవాడ.



అంధ్రవేళ

యస్. భగవాన్ శర్మగారు, ఏ. సి. ఆర్. ఏ. (ప్రొద్దుపేట);
౨౫ నీలగిరిరోడ్డు, గాయకేట, మద్రాసు లంకా విశాఖపట్నం.

శ్రీ గౌరవ ఆర్డరు యి జ పు

తుర్లపాటి వేంకటేశ్వరరావుగారు; బార్-ఎట్-లా.

మేనేజింగ్ డైరెక్టరు

అయ్యంకి వేంకట రమాణయ్యగారు.

లిజిషు ఆఫీసు

బెజవాడ.

విన్నపము

తెనుగుతర్జుమా



భారత జాతికి నవయుగారంభమైనది. నవయుగావిర్భావమున నీజాతి తన యభ్యుదయ మార్గమున గమ్యస్థానముచేరి, విభవాభిరామంబగుటకు జనులయం దాత్మశక్తియు నాత్మగౌరవమును పురికొల్పుచు, వారికి తమ వెనుకటి చరిత్రయందు గర్వమును, భావియభ్యుద్రయమందు విశ్వాసమును ఉజ్జీవింప జేయవలసియున్నది.

ఇందు కొరకీ భారతీయ విజ్ఞానము నభివృద్ధిచేయవలసి యున్నది. మరియు నీ జాతీయ వ్యక్తిత్వమెన్నెన్ని సంస్థలుగ పరిణమించినదో వాని నన్నిటి నుద్ధరింపవలసియున్నది. కవితామతల్లి నావాహనము చేసి యామె భక్తులసమర్పణలను ప్రచారణ చేయవలసియున్నది. ఆంధ్రవాఙ్మయమునకును, సాంప్రదాయ సారంపర్యమునకును అనుకూలముగ జాతీయ పురాణగాధలను చిత్రించుచు, తిక్కన-పోతన-కృష్ణదేవ రాయాది జాతీయవీరులపటములను వ్రాయించుచు, ప్రచురింపవలసియున్నది. ప్రస్తుత కాలానుగుణ్యముగ ప్రజాసామాన్యమును తమయొక్క యభిరుచులననుసరించి ప్రత్యేక యేర్పాటులనుచేసి సాత్వత్తిపరుపవలసియున్నది. ప్రస్తుతము బడిపిల్లలు చదువునట్టి పుస్తకము లెంతమాత్రము జాతీయవిజ్ఞాన బోధకములుగలేవు; భారతీయబాలురకును బాలికలకును విద్యగరపుపట్ల ప్రాధాన్యము వహింపదగియున్న జాతీయ జీవనము యొక్కయు, సుందరములగుప్రదేశములయొక్కయు చిత్రపటములు గాని, దేశచరిత్రగాని, భారతీయవిజ్ఞానముగాని యందు గాన్పింపవు. భారత జాతీయ నిర్మాణము సిద్ధించి, విజ్ఞానము నిలిచి, వృద్ధిగాంచి, పరిపూర్ణత నహింపవలయునన్న, దేశస్థులైన గ్రంథకర్తలు రచించిన గ్రంథములను దేశస్థులే ప్రచురించి ప్రతిబడిపిల్లవానికిని అందుబాటులోనుంచవలయును.

ఈ కార్యమునకై విశేషముగ గ్రంథములును, చిత్రకళానిర్మాణములును బయలు వెడలవలయును. ఇయ్యది, ముఖ్యముగ అన్ని పనిముట్లతోను పరిపూర్ణముగ సంభారంపబడిన యొక ముద్రణాలయ మూలముననే జరుగదగియున్నది.

ఆంధ్రదేశమున ముద్రణమునకుగల అసౌకర్యములు.



ఆంధ్రదేశమున ముద్రణమునకును ప్రచురణమునకును, పూర్తిగా వసతి తక్కువగానున్నదని ధారాళముగా చెప్పవచ్చును. చెన్నపురియందుగల కొలది తెలుగు ముద్రణాలయములు తమపని

తోనే తీరిక లేక యున్నవి; ఇంతేగాక, అక్కడ కూలి చాలా హెచ్చుగానున్నది. ఇక తెలుగుజిల్లా లలో నక్కడక్కడగల ముద్రాక్షరశాల లన్నిటియందును-ఒకటి రెంటిలోదక్క- యంత్రసాహాయ్యము తక్కువగానున్నది. ఇవియైనను “లోకల్ బోర్డులు” “మ్యునిసిపాలిటీలు” “ గవర్న మెంటు” — మొదలగువారి పనులతోను, జాబ్ వర్కుతోను తీరిక లేక యున్నవి.

ఇట్టిస్థితిలో దేశస్తులైన గ్రంథకర్తలు, ఒక ముద్రాలయమునుండి మరయొకదానికి విరిగి తిరిగి వేసారి కడ కెట్టులో ఒక గ్రంథమును ముద్రింప గలిగినయెడల, అది చక్కగా నుండక పోవుటయో, సమయమున కందకపోవుటయో, తటస్థించుచున్నది. మరియు ఈ ప్రస్తుతస్థితియందు ఒక రే గంథకర్తలుగను, ముద్రించువారుగను, ప్రచురణచేయువారుగను, అమ్మకము చేయువారునై యుండవలసివచ్చుచున్నది. మీదు మిక్కిలి గ్రంథకర్త తన గ్రంథమును ముద్రించి ప్రచురించుటకు వలయు ద్రవ్యమును తానే సేకరించుకొనవలసియుండుట ప్రాయీకముగా నున్నది. ఈస్థితి నూటికి తొంబది తొమ్మిది మందికి దుర్భరముగానుండును.

ముద్రణ మభివృద్ధిచేయుటకు దగిన సావకాశములు.

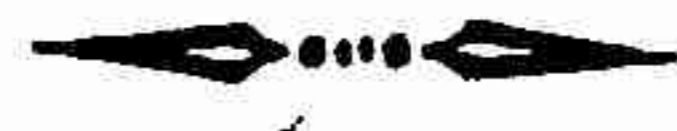


ఆంధ్రదేశమందు ముద్రణా సౌకర్యాభివృద్ధికి, ఒకపూర్తి యైన “టైప్ ఫౌండరీ” (Type foundry.) అనగా అచ్చువేయుటకు కావలసిన అక్షరములు వగైరాలు పోతబోయు యంత్రాలయము చాలా అవసరము. ఈ యక్షరములు వగైరాలన్నియు ప్రతి ముద్రాక్షరశాల వారును చెన్నపురినుండి విశేష వ్యయ ప్రయాసములతోను - ఆలస్యముగాను-తెచ్చుకొన వలసి వచ్చుచున్నది. చెన్నపురిలో గల “టైప్ ఫౌండరీ” లైనను తెలుగు “టైపు”లను అభివృద్ధి చేయుట కేమియు శ్రద్ధవహించుట లేదు.

ఇతరదేశ భాషలన్నియు అనేక రకములైన “టైపు”లను గలిగియుండగా తెలుగునకు మాత్రము ఓరకముల “టైపులు” మాత్రమే కలవు. ఈ యారు రకములలో నైనను కిరకములే సులభముగా కొరకును. ఈ మూడురకముల యందైన గ్రంథ ముద్రణమునకు లభించునవి రెండురకములు మాత్రమే. ఈ సందర్భములనుబట్టి పూర్తిగా పనిముట్లు గల “టైపుఫౌండరీ” చాలా లాభకరముగ నుండగలదు.

అనేక రంగులతో “వాల్ పోష్టర్లు” (గోడలమీద అంటించు నాటకముల నోటీసులు సర్కసు నోటీసులు, మందుల ప్రకటనలు మొదలైనవి) అచ్చు వేయుటకును, చిత్రలేఖనములను, ముద్రించుటకును, బొమ్మలను తయారు చేయుటకును, పుస్తకములందు విరివిగా పటములను వేయుటకును, “లిథో ప్రెస్సు” (Litho Press), “హాఫ్ టోస్ ప్రెస్” సామానులును ముఖ్యవసరములై యున్నవి.

కేంద్ర ముద్రాక్షరశాల: ఆంధ్రదేశమునకు ముఖ్యవసరము.



ఆంధ్రదేశమునకు కేంద్రస్థానమున “టైప్ ఫౌండ్రీ” (Type foundry) “లిథో ప్రెస్” (Litho Press) “హాఫ్ టోన్ ప్రొసెస్” సామానులు (Half-tone process apparatus) వగైరాలతో కూడి యున్న ముద్రాక్షరశాల అత్యంతా వశ్యకముగ నున్నది.

మరియు పుస్తకముల ప్రచురణమే గాక దేశపటములు, చిత్రపటములు మొదలగు వాని ప్రచురణయు అమ్మకమును జరుపవలసి యున్నది. ఈ కంపెనీవారు నిర్దుష్టములైన ప్రామాణ్య గ్రంథములనే ముద్రించు చుండురు. పుస్తకములు, బొమ్మలు వగైరాలు అచ్చువేసి, అమ్మకముచేయు వ్యాపారము మిక్కిలి లాభకర మైనదే గాని, నష్టము కలుగ జేయున దెంత మాత్రమును గాదు. ఈ పనిని చేయుటకు అనేక కంపెనీలు పెట్టినను కావలసినంతపని గలదు ప్రస్తుత స్థితిగతులను బట్టియు, క్రమవృద్ధి గాంచగల పాఠకుల సంఖ్యను బట్టియు, భారత విజ్ఞానాభి వృద్ధిని బట్టియు, ఈ కంపెనీయొక్క లాభములు విశేషముగ వృద్ధియై తీరవలయును.

ఈ కంపెనీయొక్క వ్యాపారము పెట్టుబడిదారునకు లాభకరముగ నుండుటయేగాక దేశోపయోగమైనదిగ కూడ నున్నది. కాబట్టి ఇందువలన పెట్టుబడిదారునకును దేశమునకు గూడ తాత్కాలికముననేగాక, కాలాంతరమందుగూడ గలిగెడు ఉపయోగమునుబట్టి, ఈ యుద్యమము సర్వజనాదరణీయము కావగియున్నది. కావున ఈ కంపెనీ పైయుద్దేశ్యములతోను “ఏస్సాసి యేషన్ మొమోరాండం” లోవ్యక్తపరచిన యితర యుద్దేశ్యములతోను ప్రారంభింపబడినది.

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల, బెజవాడ.



ఈ కంపెనీ, ప్రస్తుతము బాగాపనిచేయుచున్న బెజవాడ ఆంధ్రగ్రంథాలయ ప్రెస్సు యావత్తు అప్పు ఆస్తి బాకీలు పరపతి యంత్రములతో సహా రు 20,602-8-0 లకు వెంటనే కొనుటకు నిర్ణయింపబడినది.

సదరు “ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల” ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘము యొక్క సొత్తులయి యున్నది. ౧౯౧౯వ సంవత్సరమున చెన్నపట్టణములో జరిగిన ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభలో ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకు ముద్రాక్షరశాల నొకదానిని ఏర్పాటుచేయ సంకల్పింపబడినది. కొంతవరకు చందాలుగూడ వసూలు చేయబడినవి. ఆ ప్రకారము వసూలు అయినమొత్తము చాలనందున, కావలసిన సొమ్మును అప్పుగా తీసికొని వచ్చి సదరు ముద్రాక్షరశాలకు అగత్యములగు వస్తువు లన్నియు సంపాదించబడినవి.

ఇప్పుడు సదరు ముద్రాక్షరశాలను అంతను ఈ కంపెనీవారు తీసికొని పని ప్రారంభింప బడినది.

పైన వినరింపబడిన సదరు క్రియధనములో నుండి రు 5,000ల మొత్తమునకు సరిపోవు పేర్లను ఆంధ్రదేశ గ్రాంథాలయ సంఘమునకు ఇచ్చుట మూలమునను, మిగిలిన క్రియధనములో నుండి ఆంధ్ర గ్రాంథాలయ ముద్రాక్షరశాలకు 8-5-21 తేదీవరకు ఉండు యానర్తు ఋణములను తీర్చుటకు అంగీకరించుట మూలమునను, ఈ కార్యము జరగినది.

ఎల్లా టు మెం టు .



సదరు ఏర్పాటుప్రకారము వచ్చిన పేర్లతో కలసి రు 10,000 ల విలువగల పేర్లు రాగానే కంపెనీ "పేర్లను" ఎల్లాట్ మెంటు చేయుటకు ప్రారంభించును.

డై రె క్ట రు .



"ఆర్టికిల్సు ఆఫ్ అసోసియేషను" నిబంధనల ప్రకారము కంపెనీలో 40 పేర్లు తీసికొన్న నాకు డైరెక్టరుపదవికి అర్హులైయుందురు. ప్రతి డైరెక్టరును, కంపెనీ మీటింగులకు హాజరైనందుకు ఉచితముగా ప్రయాణపు ఖర్చు లీయబడును. ఏ డైరెక్టరైన, కంపెనీకి చేసిన ప్రత్యేకపు సేవకుగాను ప్రతిఫలమును పొందవచ్చును.

మే నే జింగు డై రె క్ట రు .



అయ్యంకి వేంకటరమణయ్యగారు కంపెనీ రిజిస్ట్రేషన్ తేదీలగాయతు పదిసంవత్సరములు మేనేజరు డైరెక్టరుగా నుందురు. అటుపిమ్మట తమంతటతామే రాజీనామాయిచ్చిన యెడల గాని, లేక ప్రత్యేక మావిషయమునకై ఏర్పాటుచేయబడిన జనరల్ మీటింగుయొక్క ఎక్స్ ప్రెజ్డెంట్ నకు తీర్మానము ప్రకారము తొలగింపబడినపుడు గాని మానుకొనవలయును. మేనేజరు డైరెక్టరు నకు డైరెక్టరు లవుడవుడు నిర్ణయము చేయుప్రకారము గౌరవభృతిని, డిబెంచర్లమీదను ఇతర అప్పులమీదను వడ్డీయున్నా యంత్రముల మీద నూటికి రు 10 లవంతున బిల్లింగులకు నూటికి రు 2 1/2 లవంతున డిప్రీసి యేషనులున్నా పోను మిగతా నికర లాభములో నూటికి రు 12-8-0ల వంతున కిమీషనుయున్నా ప్రతిఫలముగ ఈయబడును. ఆఫీసుఖర్చులను యూవర్లు కంపెనీవారే భరింతురు.

వివిధ విషయములు.



మేనేజరు డైరెక్టరు వలన ఆమోదింపబడిన దరఖాస్తులమీద నూటికి రు 3 లకు మించని ప్రోక రేజీ ఈయబడును.

ఎల్లాటుమెంటు అయిన నాలుగు మాసములలోగా పేరుసర్టిఫికేట్లు తయారగును.

ఎల్లాటుమెంటు అయిన పేర్లకు దరమిలా వాయిదాలు చెల్లించనియెడల లోగడ చెల్లించిన మొత్తమును ముదరా ఈయకనే పేర్లు రద్దు చేయబడును.

ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్, లిమిటెడ్.

షేరులకు దరఖాస్తు

ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్ డైరెక్టర్లకు

బె జ వా డ .

అయ్యా !

పై కంపెనీ యొక్క మూలధనమునకుగాను ప్రకటించిన రు 25 ల వాటాలలో నేను వాటాలను పుచ్చుకొనగోరెదను. * వాటా 1 కి రూ 5 లు చొ॥ న చూ లు డిపాజిట్టు క్రింద మేనేజింగు డైరెక్టరు గారికి చెల్లించియున్నాను. మంజూరు చేసిన వెంటనే షేరు 1 కి రు 5 లను మిగిలిన వాయిదాలకు ఇవ్వవలసిన మొత్తములను సకాలములో ఇచ్చుటకు అంగీకరించినాను.

◆ సదరు వాటాలయొక్క మొత్తం సొమ్ము రు _____ లను మేనేజింగు డైరెక్టరు గారికి చెల్లించి యున్నాను.

కంపెనీ ప్రాస్ పెక్టసునందు తెలుపబడిన ప్రకారం నేను కోరినన్నియుగాని, దానికంటె తక్కువగాని మీరు మంజూరుచేయు వాటాలను పుచ్చుకొనుటకు నేను సమ్మతించుచున్నాను.

కంపెనీ యొక్క ప్రాస్ పెక్టసు, మెమోరాండం, ఆర్టికిల్స్ ఆఫ్ అసోసియేషన్ ల యందు గల నిబంధనలకు నేను లోబడి తమరు యిచ్చినన్ని వాటాలకు నా షేరును రిజిస్టరు చేసికొనుటకు ఇందుమూలముగా నేను మీకు హక్కును కలుగ జేయడమయినది.

సంతకము

షేరు

దరఖాస్తుచేసినది శ్రీ అయినయెడల

భర్తయొక్క చిరునామా

చిరునామా

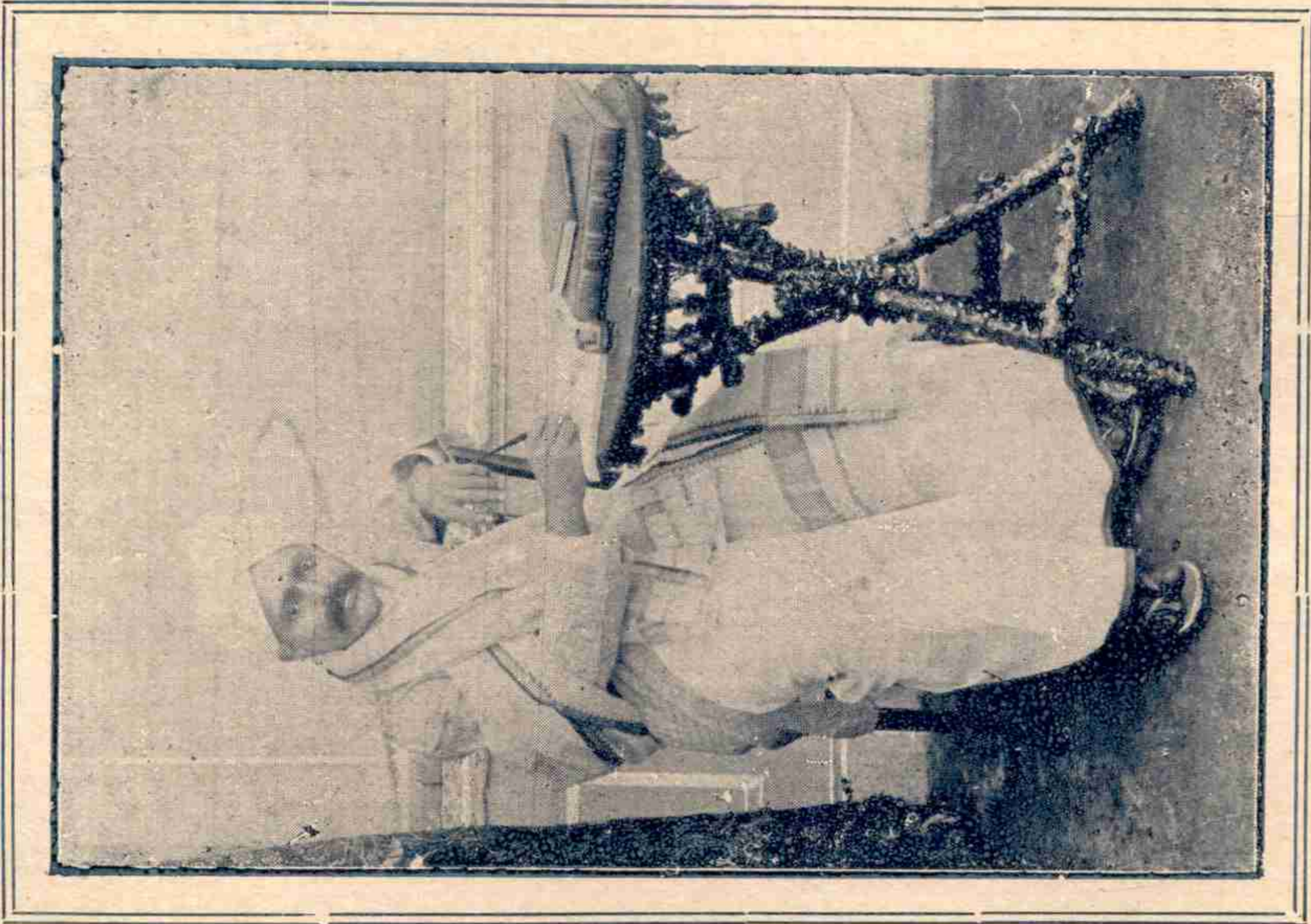
* సొమ్ము వాయిదాలమీద యివ్వకుండా ఒకేసారి యిచ్చినయెడల ఈ వాక్యమును కొట్టివేయవలెను.
 • సొమ్ము అంతా ఒకేసారి ఇవ్వక, వాయిదాలమీద యివ్వదలచిన యెడల ఈ వాక్యమును కొట్టివేయవలెను.

12

13



త్యాగరాజమొదలవారు.

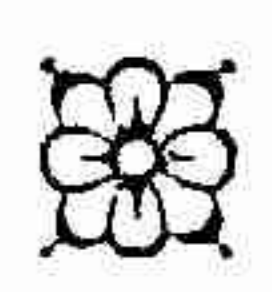
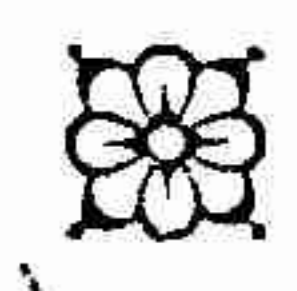


మా రేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రి
విశాఖపట్నం మండల గ్రంథాలయ సభ ఆహ్వాన సమూహ్యక్షులు.





• పరబ్రహ్మత్మికాందేవీ • భుక్తిముక్తిఫలప్రదాం
 ప్రణమ్యస్తామితామేన • శాశ్వతైః సకలభుజ్జితైః॥



బడవ
 సంపుటము.

గ్రంథాలయసర్వస్వము.

మొదటి
 పుట.

భారదోత్సవము.

శ్రీ రవీంద్రనాథ ఠాకూరు చేర చియింక బడినది.

ఉపోద్ఘాతము.

శ్రీ రవీంద్రనాథ ఠాకూరుగారిచే మావరకాంక్షా పుత్రకయందు బ్రకటింపబడిన యొక నాటకమును మా పాఠశాల బాలురచే దెనుంగన బ్రహ్మీప జేయనెంచి గీనిని రచించితిని. మా పాఠశాల సంస్కృతాధ్యయన సమయమున నిది ప్రదర్శించు కాగా నేమిహినులనే కులు దానిని జూచినవారును, దానింగూర్చి వినివారును ప్రశంసలు వ్రాసి పంపుచుని కోరినాగిరి. ఆయ్యుని సాధ్యము కాదయ్యెను. అతిట వారలు గీనిని ద్రకటింపుమని కోరిగా ఠాకూరుగారికి వ్రాసి వారియొద్ద మతిచొప్పున నిప్పుడు ప్రకటింపుచుంటిని.

అను వాదమునం దొకటి రెండు నేరులనుమాత్రము మార్చితిని. కంగుమున గూడ మార్చితిని. వేరొక నాటి తీరోపవనమును నాంధ్రదేశమున కుని భక్తకావ్యమున చితి. అక్కడక్కడ కొన్ని మాటలను మార్చుము ను దర్శానుసారముగ మార్చితినేగాని కథాసందర్భమును

మార్చియుండలేదు. ఇందలి కీర్తనల నెవ మ. గా. రా. అంబి. పూ. రామబ్రహ్మగుగారికి. వారికి నా వంద నములు.

ఈ నాటకము ముఖ్యముగ విద్యార్థులు ప్రదర్శించుట కుద్దేశము. ఇందు కాలింగ గుర్జులకపు వస్తుబాల మును నవకుర్చుకొను విద్యార్థులులేదు. ఏ తోటయం దైదు, నేనొడ్డియంకను బ్రహ్మంకచ్చును. శాశులు, నాటకపువస్తులు సంపదములు. భావములు కడునిర్రు ముగి గూర్చుబడివి. ఇంక మావరస్వధార సరిజాంక ము మనోహరముగ ప్రదర్శించబడినది. బాలురు, పాదలు, లోకీకర్మములను నడుపు నాయకులు, రాజులు, నేర్పుకొనదగిన విసులనేకములుగలవు. ఇంక గూర్చు బడిన ముగిగుంబున్నియు శీంకరినవి. వనము వారికి. అనువాదమున నవకులలేకము లేవే పొసగిన నవిమాత్రము నాయని. ఇవియున్నను గ్రంథపాఠశక్తి

ను కొఱవడదను విశ్వాసముతోడ ప్రకటించితిని. లక్షకుం
 గల కార్యము గుణగ్రహణ పూర్వములకు విడికెడగాక!
 శురుమెళ్ళ, తెనాలి } ఇట్లు విధేయుడు,
 తాలూకా, } కొండేపర్తి కీరభద్రాచార్యులు,
 27—8—1920. } అనువాదకుడు.

చారదోర్వము.

(సన్యాసి వేషముదాల్చిన విజయార్య చక్రవర్తి.
 కామస్వామి, లక్ష్మీదాసు, ధర్మానందను, రాజు, బా
 లుగు మున్నగుపాత్ర లింగు వచ్చును.)

అంగము తుంగభద్రానాదీ ప్రాంతోపవనము

ప్రవేశము: లక్ష్మీదాసు, ధర్మానందను.

అ— ఎన్నాళ్ళకొద్దటనూ చెల్లించవలసి యండగనా,
 వెచ్చితివా సొమ్ము?

ధ— మా గురువుగారు నిన్న మరణించినారు...

అ— చెచ్చిపోయినాడా? ఏమి విషయము! ఆ ఆటం
 నాదగ్గర సాగవు. నా బాకీసం లేనిటి?

ధ— వారు తమ వీరైతరస్ప మ శేమియు విడిచియుం
 డలేకు. వారిమూలముగా మీయప్పు తీరగతెను.

అ— ఒక వీణేనా? ఆమాటచెప్పి యోవాచ్చినచ్చి
 తినా?

ధ— నేను మీ కాసంగతి దెలుపరాలేదు. నేనొకప్పు
 డు వీధులవెంట భిక్షాటనకు చేయుచుండెడి
 వాడను. వారు నాకు నిదనొసగి, రమణుకొఱ
 కిగనాలిలోనే నాకును బిరికెకన్నము పెట్టు
 చుండెడివారు. అంగుచేతి నారిముణుము తీరు
 వజ్రము నేను నేనచేయవలయునని నచ్చి
 నాను.

అ— అట్లనా! ఆయన గతించినాడుగాన తిండికి నా
 దరి చేరవచ్చితివా? నాకంత మిక్కుటముగి నున్న
 దనుకొంటివా? నీచే మోసపోవటకు నేనంత
 గాడిదనగాను. సలేగాని నీవేని పనులు చేయ
 గలవా?

ధ— శుభ్రకాలేమైన నుపేర ద్రిప్పివ్రాయగలను. చి
 త్తరుచులు వేయగలను. లింగిగనూ, మీయింట

దినను. నేనెట్లూ పొట్టబోసికొని మీయప్పు
 దిచ్చెదను.

అ— (స్వగతము) ఆనైజీకుడు విచ్చియుం డావాడు.
 నీని దమవలెనే దయాయ చేసినాడు. ఈ ద్రి
 మ్మరి చేతులార నెత్తిన మొదలకొని తాను
 హుంతుగా జాచుచున్నాడు. కొండటి కిరి
 చావే మూడవలయును. (ప్రకాశముగా) నుం
 చిని. నీ యొకంబడిక కొప్పుకొనుచున్నాను.
 ప్రశానెల శుభ్రతయనాటికి సొమ్ము చెల్లగట్లు
 చుండవలయును. అటులకాదేని—

ధ— “అటులకాదేని” ఏమి? ఈభయము నాదగ్గర
 బనికిగావు. మా గురువుగారి స్మరించి యీ
 బాధ్యతను బూనుకొనుచున్నాను. నాదగ్గర నీ
 జెనకింపు లక్కడకురావు. వానినిదేసి మా
 ముగజెట్టు!

అ— అబ్బాయీ కోసగింకను! నీవు బంగారపుముద్దు!
 కనకమే! మాజీక్యము పంటివాడవు!

మాగుడిలో స్వామి నెఱుగుదవుగా! వారి
 పూజలన్నియు నా ధర్మమువలన జరుగవలసినజే!
 నీవు సొమ్మిచ్చుటలో నాలస్యమయ్యెనా, నేను
 గుళ్ళోభిగ్గులు తగ్గించవలసి వచ్చును. ఆ పా
 లికమంతయు నీది!

(ధర్మానందను ననముర వేరొకవైపునకు
 బోవును. ధనవతి దేవియో ఆటవసువును వెదక
 కొనుచు బ్రవేశించును.)

అక్షయకృద! మా తమ్ముడే కావలయున!
 అక్కడే తాగాడుచున్నాడు! నేనా స్వామి
 దాచినచోటునే వెదకుచున్నాడు! పొవ్విష్టివా
 డు! ఇట్లు దేవలొడుచుండుగనియే యొక్కనో
 టువ నుండరిక దాని నిక్కడకక్కడికి మార్పు
 చున్నాను. ధనవతీ, ఇక్కడ నీవేమిషనిరా?

ధన— నీవు కొండెమూరుకో. ఈస్రాప్త కొండలు పిల్ల
 లతో నే నిక్కడరా డుకోవలెను.

ల— (స్వ) పీళ్ళాటలు నాకు దలయును. అక్కడ పూడ్చిపెట్టిన వెద్దకెంపుసంగతి పీళ్ళు పసిపట్టి నారు. (ప్ర) ఛీ! అట్లావల్లకాదు. ఎక్కాలు నెచ్చుకొందుగాని, రా!

ధన—చల్లగా ఈ ప్రొద్దు బాగున్నది. కొంచెమాడు కొంటాము; అన్నా!

ల— ప్రొద్దు బాగుందిమేమిటిరా? రా, ముందు పద! (అనుచు ధనపతిని లాగికొని పోవును.)

(రామస్వామి, కొందఱు బాలకులు ప్రవేశింతురు.)

1బా—రామస్వామి! నీవు మాజట్టులోనివాడవు.

2బా—కాదు; కాదు, మాలోనివాడు!

రా—అబ్బాయిల్లారా! నన్నట్లా పంచుకోవడానికీ పీలు లేదు. నిండుగా నేనిట్లా యుండవలసినదే! ఏదీ కీర్తననారంభించండి.

కీర్తన 1.

- అదే కన్యోసుడీ, ఆనందమూనుడీ!
- 1 పచ్చని యాకులలోపల, బంగారు కింకలు మఱసెడు నిచ్చటిపాలములపైగా, నినుడుదఱుమ శకదభ్రస ముచ్చయంబడమనీడల, ముచ్చటగా నీడ్చుచున్న వదే!
- 2 పైమెఱుగులజూచి, బాగనితలయూచి మైమఱపులనూని, మధువులు ద్రావమాని ఆ మధుపములటరేగె, వేమఱుబాడంగ నాగె, అదే!
- 3 కెలన నదీగర్భమున, నలరు ద్వీపరాజుపైన బలజడోలికలపైన, జెలగునంచ పిండనిగో కులుకుచు నొయ్యారముగ, బలుపాటలు పాడి సాగె అద!

(మఱికొందఱు బాలురు ప్రవేశింతురు.)

3బా—ఇది న్యాయమేనా? మీరు మమ్మునిలువకుండ వచ్చిరిగా!

రా—మీరుమాత్రముమమ్మునిలువకక్కఱలేదా యేమి? రంకు రండు, పోట్లాడకండి. సాగనిండుపాట!

కీర్తన 2.

- అన్నలార రండు, ఆనందముగనుండు.
- 1 ఈ నాడొకడేని ఈయాటలుమాని ఇటువంటిదే కేరలంబులకు ప్రయోగము అన్న!

2 అనిలాకాశముపై నిలచి దండు వేదలుదము చెరిగి వియద్రాభ్యునే స్వేచ్ఛి గొల్లవట్టుదము అ.

3 పంగువెన్నెల చెల్లబోలు చుండు మన నగవుల్లె నిండువరదపై దేలుచుండు ఘేనమట్టులుండు అన్న!

4 ఈనాడు ప్రయోజనము ఇంతయేని దలపోయక గానము నేయుడిమురండు హాసని రావివిమెనుండు అ

1బా—రామస్వామి, అల్లదిగో, అటుచూడు ఎవరో సన్యాసి వచ్చుచున్నాడు.

2బా—ఎలే బలే! ఆ సన్యాసితో వేమకలు సలుప, దము. మనమందఱము నాయన శిష్యుల మయ్యె దము.

3బా—మఱు వానితోగూడి పుణమిని దాటిపోవుదము! మన మెవరికిని గరపడనేవద్దు.

(సన్యాసి వేషముతోనున్న విజయాదిత్యులకై వక్ర ప్రవేశించును.)

రామ—ఉండండిరా! ఆయన వచ్చినాడు!

బాలురందఱు: స్వామి, స్వామి, దాసోహం!

రా—ఏమిటిరా యజ్ఞపులు! స్వామివానికి కోపము వచ్చును.

1బా—స్వామి! మామీద కోపపడెదరా?

2బా—ఈప్రొద్దు మేము మీ శిష్యుల మయ్యెదము స్వామి!

స— బహుమంచిది. మీవంతు దిరికపిమ్మట నేను మీకు శిష్యుడయ్యెదను. అది కడువేడుకగా నుండును.

రా—నమస్కారము; స్వామి, మీ రవరు?

స— నేనొక విద్యార్థిని.

రా—విద్యార్థి!

స— నా పుస్తకాలను నానాదిమ్మలపిసరి పారి వేసి వచ్చినాను.

రా—నాకు దలసినది. చెడుపులబరువు వదలించు కో వలెనుకొంటున్నారు! ఆప్పడు తేలికగా జ్ఞాన మార్గము బట్టవచ్చును.

1బా—రామస్వామి కబ్బుతో గాలయాపన చేయుచున్నాడు. ఇంతలా మనకల వంతుండును.

గ్రంథ అయస్వియము.

స— కుమారా, నీమాట స్వయం. నా శలవులును ముగియవచ్చినవి.

౧బా—మీకును బాల శలవులున్నవా?

స— అశ్చే లేదు! చాలకష్టమే. నాపడు లభ్యం నావెంటబడినాడు.

౧బా—మమ్ము భయపెట్టుచున్నారే! మీకును పడులున్నాడా?

(ధర్మానందు డొక చోట గూర్చుండి వ్రాసికొనుచు, ప్రవేశించును.)

స— ఆచెట్టునిడనున్న పల్లనాడవరు? వ్రాసెలో మునిగిపోవుచున్నాడు!

బాలురు: ఆతడు ధర్మానందుడు.

౧బా—ఓ ధర్మానందా! మేము స్వాములవారి శిష్యులమైనాము. రా! నిన్ను మాలా వెద్దనుచేయుదుము.

ధ— ఈనాడుకాదు. నాకు బనియున్నది.

౨బా—పనిలేదు; గినిలేదు. నీవు రాకిరప్పడు.

ధ— నేనిది వ్రాయుట పూర్తికావలయును.

౧బా—స్వామీ, మీ రాతనిని ఓలువుడు. మామాట పినడు.

స— ధర్మానందా! నిపుచేయు పనియెమిటోయి? ఇది పనిచేయుదియు కాదు.

ధ— శలవుదివమని నాకు చెలేయను. నేనొకటి బాలు తీర్చవలసియున్నది. పనిచేయక తప్పదు.

రా—ధర్మానందా! నిబుణమా? ఎవచి?

ధ— మా గురువుగారు కాలముచేసిరి. వారు లక్ష్మీ దాసున కన్వందరి. నేను దానిని దీక్షవలయును.

రా—అరే! ఈబాలు డప్పదీక్షవలయునా? అదియు నీనాడేనా? ప్రథమ శారదామాసము లప్పడే తొలి బమ్మపూల నల్లలనాడంపసాగి. వెనుక ముందుజూడక తామరిలు పువ్వువలయునా? మునుమును మారు మును సమస్తము గావించి ముదమందుచుండె. ఇట్టి సమయమున నీబాలు డప్పల దీక్షవలసినవాడై పాటుపడుచుండ జూడుటకు ఏకలక్షకాము గురువుగారు.

స— ఎట్లు నెడవు? ఆపులవలెనే యిత డప్పలదీక్షు కొనుట యానందమేనుమీ! తాను మధ్యగా ర్పించి యీ యుదయశోభను మఱిత వన్నె రచ్చుచున్నాడు. బాలూ! నీవు వ్రాసికొనుచుండును. నేనున్న ఓక్షింపుచుండును. నీవు లిఖించు బ్రతిపక్తియు నీకు స్వాతంత్ర్య యును నొడగూర్చుచుండును. నిజముగా నీవే యీ పండువుచు బూర్ణత నొసగుచున్నావు! ఆ పత్రములలో గొన్నింటిని నాకిమ్ము; నేనుచు దోడ్పడెద.

రా—నేనుచు గొంతు దోడ్పడెదను.

౧బా—మేముచు వ్రాసెదము. ఇదే గొప్పవేడుక!

౨బా—అవునాను. మనమందఱుముచు వ్రాయుదము!

ధ— ఇదిమీకు బాలశ్రమను గల్పించుచు స్వామీ!

స— అందువలననే నేను నీకు దోడ్పడుట. శ్రమను పిలాసముగ మార్చివేయుదము. బాలకులారా! మీరేమందురు?

బాలురు: అవునవును. (ఇట్లుచు డప్పట్లుకొట్టుదురు.)

౧బా—నాకు గొన్నిపత్రముల నిమ్ము!

౨బా—నాకుగూడ!

ధ— సకేగాని, మీ కందఱు నీపని చేసినగునా?

బాలురు—అహ!

ధ— ఇదికొనరు గదా!

౨బా—అడన్నడును లేదు.

ధ—చాల బాగ్రత్తగా వ్రాయవలయును సుడీ!

౧బా—పక్షింపి చూడుము!

ధ— తప్పలుండరాదు!

౨బా—ఇసుమంఠియు సుండవు!

స— ధర్మానంది బాలూ! మీ గురువుగారి కేరమి?

ధ— సూరినేనులు.

స— సూరినేనులా! ఆనైఱపడా?

ధ— అవునుస్వామీ. వారిని మీరెలుగుదురా?

స— వారిపాటు పినవలయుననియే నేనిక్కడికివచ్చుట.

ధ— వారి భ్యాతంతవా!

రా—అయ్య. ఇంత ప్రవేశమున! మీవంటి పర్యాములు

నయితమువారిపాటలునుట కింతదవ్వరిగివచ్చిరె!
మేము వారి నెఱిగియుండియు నచకాశమును భో
గొట్టుకొంటిమే!

స— ఈ దేశపురాజో?

రా— ఈ రాజాయనమాటే యెఱుగడు. మీరాయన
పాట నెక్కడ వినియుందురు?

స— వినియాదిత్యుడను రాజోకడు కలడు. మీ నెఱి
గియే యందురు!

రా— మేము దూరదేశముల నెఱుగనివారమే, అయి
నను కీమాటగూడా వినియుండలేదనియేనా
మీరనుకొనుట?

స— కావచ్చును. నేనుండగా సూరినేనుడు రాజు
గాధి సభలో వీణను వాయిచినాడు. రాజా
యనను దన యాస్థానమున స్థిరముగ నుంచివేయ
జూచినాడు. లాభములేకపోయినది.

రా— ఆయ్యో! ఉండిపోయిన నెంతయో గౌరవముగ
నుండెడిదిగా!

స— అటుల గాకపోవుటచేతనే వానిఖ్యాతి హెచ్చి
నది. దేవుడే వానిని దన సమక్షమునకు బిలిపిం
చుకొనినాడు. ధర్మానందా! నీవాయననెట్లె
ఱింగితివి?

ధ— మాతండ్రి చనిపోయిన షిమ్మట ఆధారములేక
నే నీపట్టణము చేరితిని. అప్పుడు శ్రావణమాస
ము. కుంభీపాతముగ వర్షము కురియుచున్నది.
లోకనాథ దేవాలయమున నొకమూల నొడుగబో
తిని. పూజారి నన్నొక మాలవానిగా నెంచి తఱిమి
వేసినాడు. నాగురువప్పుడు దేవాలయములో
వీణ వాయిచుచున్నాడు. ఆయన తత్క్షణము
పర్విడివచ్చి నన్ను గొగలించుకొని తనయుంటిక దీసి
కొనిపోయినాడు. అది మొదలు ఆపకీర్తికై నను
నొర్పినన్ను బెంచుచుండెను.

స— నీవీచిత్తరువులు వ్రాయుట నెట్లు నేర్చుకొంటివి?

ధ— మొదట నేనో కొంత సంపాదన చేసికొనుచు
వారి కుపయోగిగ నుండుటకై వీణపాటను
వేర్చుచుంటిని. అందకాయన “అత్తా! ఈకళ

కడుపుబోసికొనుట కుపయోగించునది కాదని
చెప్పి రంగులువేయుట పుస్తకములు చూచివ్రా
యుట నేర్పినాడు.

స— సూరనేనుని వీణె యిప్పుడు మూగ దైనను నీవలన
వాని యమృతజీవితగానమును వినిగిలితిని. ను
మారా! ఇక నీవు వ్రాసుకొమ్ము.

(లక్ష్మీదాసు ప్రవేశించును.)

బాలురు— (తత్తరపడి లేచి) అడుగడుగు లచ్చన్న
గుడ్లగూబవలె వచ్చుచున్నాడు. మనము పారి
పోవుదము. (పారిపోదురు.)

ల— ఆయ్యో! ఆయ్యో! ధర్మానందడు సంగాత్కిడనే
కూర్చున్నాడే! నేనాకెంపును పాతిపెట్టిర తావు
ననేరా బాబూ! వీడు గురువుగారి బాకీదీర్చుదు
నంటే పిచ్చియిండా కొడుకునై నమ్మినాను.
వీడు పైకట్లా కాన్పించునేగాని కొంపలుతీసే
వాడురా తండ్రీ! వీడు నాకెంపుమీద కన్ను
వేసినాడు. అడుగో వీడింకొక సన్యాసినిగూడ
తోడుదీసికొన్నాడు! ధర్మానందా!

ధ— ఏమి మూడినది?

ల— నీవు ముందక్కడనుండిలే! అక్కడనీవు కూర్చుం
డుట దేనికి?

ధ— నీవట్లు బొబ్బలుపెట్టుట దేనికి? ఈస్థలమునీచా?

ల— అవునూ కాదో ఆసంగతి నీకెందుకు? బలే
టక్కరివే! మొన్నవీడు పాలుత్రాగే పసిబిడ్డవలె
నాదగ్గఱను వచ్చినాడు. తనగురువు బుణము
తాను తీర్చుదునంటే నేను నమ్మినాను. అట్లా
చేయవలసినదేయని రాజుగారి శాసనమే.

ధ— ఆ పనిమీదనే నేనిక్కడ గూర్చున్నాను.

ల— ఆ! ఆ! పనిమీదనే? నాకెన్నేండ్లున్నవి చెప్ప!
నిన్న నేడు పుట్టిననుకొంటివా యేమి?

స— ఏమిటి నీవట్లునుమానపడు చున్నట్లున్నావు. దే
నినిగూర్చి?

ల— నీకేమియు దెలియనట్లే మాటలాడుచున్నావు!
వొంగవన్యాసి వేళులు!

గ్రంథాలయసర్వస్వము.

ధ — (ఉద్రేకించి, నడుమకట్టచూచి లేచి) ఈ దడ్డు కట్టతో పీనిపండ్లు రాలగొల్తున్నానా? (లక్ష్మీదాసు సన్యాసి జనుక దాగును.)

స — తొండజపము. మీయండజపంతు మానవ స్వభావము లక్ష్మీదాసునకు బాగుగ దెలియును. (స్వ) ఈతిడు నన్ను చూచగా నే నాగుట్టు బైటపడినది. నాంలమీది జడలు మొదలు పాదము వఱకు నేను వొంగసన్యాసి నే. నేననేకదేశాలు తిరిగి న్నాను. అండలును నన్ను నమ్మినారు. ఈలక్ష్మీ దాసు మోసపోలేదు.

ల — (స్వ) ఆయ్యో! నేనపచారము చేసినాను, చాలతొందరపడనాను. ఈయననాను శాపమీగలడు. ఇంకా సముద్రముమీద నావి మూడుపడవ లున్నవి. (సన్యాసి పాదములపైబడి, వాని పాదఘాతాని శిరమున జల్లుకొని) తండ్రీ! దండా ములు. నేను మిగుల దప్పచేసినాను. రామ స్వామీ! నీవీ స్వాములవారిని మాయింటికి దీసి కొనిపడ. వారికి భీక్ష నర్పింపవలెను. ఆలస్యము చేయుము. ముందు తీసికొనివెళ్ళు; ఒక్క నిమిషములో నేనును వచ్చుచున్నాను.

రా — నీ యాదరణ బహుగొప్పది! నీపచ్చు గుప్పెడు ఓయ్యపుగింజలక్ష యీ స్వాములవారు నదులు గుట్టలు సముద్రాలు దాటి వచ్చిరనుకొంటివా యేమి?

స — ఎందులకు రాకూడదు? రామస్వామీ! ఆగుప్పె డును ఎక్కడ ఘనతరిముగ నెంచబడునో అక్కడ దీసికొనవలసినదే! రా, రమ్మ; లక్ష్మీ దాసా! రమ్మ!

ల — నేను మీవెంటనే వచ్చెదను. ధర్మానందా, నీవు ముందకుడినుండి లే! నీనుగాదా చెప్పేది? లేమ్మ! నీ పుస్తకాలు గిస్తకాలు తీసివేయి!

ధ — సరి మంచిది. నేను లేచిపోయెదను. ఇక నీతో నా కట్టి సంబంధమును లేదువా?

ల — నా దగలంతా తీరిపోయినది. నీ సంబంధము లున్నవి వచ్చి చూడవచ్చును.

ధ — నాకు నివారణ యీ యుమర్యదితో నాయుప్పు దీరి పోయినది పో! (వెళును.)

ల — (స్వ) బేళుడా బ్రతీకనాను. ఆయ్యో! అడుగో గుడ్డాలెక్కి రాజభటులు వచ్చుచున్నారు! రాజమాదా గబోలు! ధర్మానందుడే యుండిన చాగుండెదే! (సన్యాసితో) స్వామీ, మీపాదాలను మ్రొక్కుతాను. ఇక్కడ కొంచెము కూర్చోండి (సన్యాసి కూర్చుండును.) అక్కడే, సరిగా అక్కడే! కాదు; కాదు. కొంచెము పడమర! ఇంకకొంచెము, అంతే; అంతే. ఇప్పుడు సరి! ఈ గడ్డిదుబ్బుమీదనుండి మీరు కవలపడ్డ. రాజువచ్చినా సరే; చిక్కివచ్చినా సరే! మీ రిసుమంతులు గడలవద్దు. ఈ నామాట దక్కించితీరా, మిమ్ము సంతోషపెట్టుతానుగా!

రా — ఏమిటి! లక్ష్మీదాసీ రీతిగ వర్తించుచున్నాడు! పీనికేమైన పిచ్చిపట్టినవా యేమి!

ల — స్వామీ! నన్ను చూచిన చాలును రాజుగారి ధ్యా నము నాడబ్బుమీదనే! పగవాళ్ళుపోయి నేను ధనుసును పాతిపెట్టియుంచితీని చెప్పినారు. అప్పటినుండి మారాజుగారు ద్రవ్యించు భావు లకు లెక్కలేదు. ఎందుకంటే, దేశములో నీటి యిబ్బంది తీర్చుటకంటారు. వారి ప్రజావరణ పెచ్చుపెరిగి, భావికని నాకొంపెప్పుడు త్రవ్వించు తురోయని రాక్షసులు నాకు నిద్దురయే లేదు.

(వెళును.)

(రాజుదూత ప్రవేశించును.)

దూ — స్వామీ! దండాములు. ఆపూర్వార్వండులు మీర గివా!

స — కొండలు నన్నట్లే పిలుతురు.

దూ — మీ మహాత్ములను గురించి ఏదీంతు లనకములు వ్యాసించినవి. మా రాజుగారు మిమ్మును జూడ దలచియున్నారు.

స — వారిదృష్టి నాపై నెప్పుడు పాతిన నప్పుడే చూడ గలను.

దూ — ఆనందమోచి ముంద.

స— ఇక్కడనుండి కడలనని నేనొకనికి మాటయిచ్చి యుంటిని.

దూ— మా రాజుగారి యువ్యానవనము ప్రక్కనే యున్నది.

స— అట్లయిన వారు దయచేయుట కింకను శ్రమ లిక్కనయే.

దూ— తమ యగ్రప్రాయమును వారికి చెలిపెదను. (పోవుచు.)

గా— రాజుగారు దాపరింపకుట నేను పోయెదను.

స— అందఱు నిఱుగు గొర్రుల నందఱిని బ్రోవుచేసి నిద్రముగ నుండుమా.

గా— రాజుగారు పనున నాదును; అనాజకయాపమున కానిండు. ఆరిష్టము వచ్చినను నేను మిమ్మును సరించి యుందును. (వెడలుచు.)

(లక్ష్మీదాసు ప్రవేశించుచు.)

ల— చాటువనుండి నేకన్నియు వినుచునేయున్నాను. ఆ యపూర్వానందస్వాములవారు మీరేనా? నేను చొరవ చూడెనందఱు నన్ను రక్షింప వేడుచు న్నాను.

స— నన్ను దొంగనన్యాసి యన్నందుకు నిస్సందేహముగా డుమించెదను.

ల— ఇంకేనా? ఊరిక త్రవించుటయింకే కచ్చేయున్నది! లక్ష్మీదాసలుల దప్పించుకొనదగిన వాడుకాడు. నామైన వామీయవలయును. మంచి లాభ కరమైనది!

స— నీమీ వకరుగావలెన?

ల— స్వామీ! మీ దక్షిణ గాపరి మొందకు? నేను కొందఱు ధనమును చేచ్చివెట్టుకొన్నాను. ప్రజలు అనుకొనునంత లేకలెండు. కాని అంతటితో నాను దృష్టిలేదు. నా పరితాపము తీరునట్లుగ నాకొనిధి దొంగనట్లు వామీయుడు.

స— నేను దానికొకటి వేదికుచున్నాను.

ల— ఆ! నేను నమ్మజాలను.

స— నిజముగానె.

ల— ఆశాన, మీరు మాకంటె మెళనువలొడనే యున్నారా?

స— నిశ్చయమే.

ల— (గహస్యముగా) అచూకి చిక్కినా?

స— అనిలేకున్న నేలెట్లు? ను దిలుగడుచున్నాను?

ల— (సన్యాసి పాదములపైబడి) ఇక కొంచెము దివరముగా నెలనియ్యండి. నే నెన్నఱిని చెప్పను. ప్రమాణముగూడ చేయుకను.

స— అయిన వినుము. లక్ష్మీదేవి కాళ్ళువెట్టుకొను కనకకమలమునకై ప్రయత్నింపుచున్నాను.

ల— ఎంతవారండీ! నాను దడపుట్టుచున్నది. ఎవరి సహాయములేకుండ మీరు దానిని సుపాదింప గలరా? చాల కరువున! ఒక పనిచేయండి. నన్ను భాగి స్వామిగ దీరికొనండి.

స— అట్లయ్యెనేని నీవును నన్యాసివి గావలెను. చాల కాలమునఱును బంగారమును దాకరాదు.

ల— అది కష్టమే!

స— చిక్కినవన్నియు విడిచివేసి దీనిలో భక్యతగాంచుట!

ల— ఇక దివానా యెట్లెట్ల! ఏమైనాసరే మిమ్మునే నమ్ముకున్నాను- నాకి యాశ్చర్యమగుచున్నది- అడుగో మారాజుగారు వచ్చుచున్నారు, నేను వెళ్ళువలెనుక దాగెదను. (దాగుచు.)

(రాజు ప్రవేశించుచు.)

రాజు— స్వామీ! ప్రణమిల్లెద.

స— విజయోధన! మీ యభీమతి వెయ్యి?

రా— మీరిప్పుడే కమగొనియుంటఱు. నాను సామ్రాజ్యము నేలవలయునను కోరికగలదు.

స— అట్లులేన స్వల్పప్రవానిని విడువును.

రా— విజయానిస్వలి నక్రవర్తిత్వము నాకు నున్నదాముగ నున్నది.

స— విజయదేవ్పేదన; నాకును వానిస్థితి దుస్సహము గనే యున్నది.

గా— అటులనా?

స— అవును. నాసాధనలన్నియు వానిని వశముచేసి కొనుటకే!

రా— అందుకొఱకేనా మీరు సన్యాసులగుట?

స— అవును.

రా— మీతంత్రములు ఫలసిద్ధిని సంగునంత సమర్థము లేనా?

స— అదిసాధ్యముకాద.

రా— అట్లయిన నన్ను మఱువకుడు.

స— వానిని మీయాస్థానమునకు దోడితెచ్చెద.

రా— అవును వానికి గర్వభంగము కావలసినదే!

స— అది వానికి శ్రేయమే.

రా— శలవుగైకొని పోయివచ్చెద. (పోబోయి, తిరిగి వచ్చుచు) స్వామీ! మీరు విజయాదిత్యుని స్వయముగ నెఱుంగుదురుగా! ప్రజలనుకొనునంత ఘనుడా యేమతడు?

స— ఆతడును సామాన్యవరుడే! ఆతనివేషము వానికి మిథ్యాగౌరవమును దెచ్చుచున్నది.

రా— నేను భావించినట్లే! స్వసామాన్యుడే!

స— ఆతడట్టివాడేయని వానికి దెలుపుటకే నేను ప్రయత్నింపుచున్నాను. తా నితరులవలెగాక భిన్నజీవినను నూహ వదలింపవలయును.

రా— అవునవును. అతడట్లు గ్రహింపవలసినదే. అట్లు లు వాని నుబ్బించుచుందురు. ఆతడు వారిని విశ్వసింపుచున్నాడు. అట్టివారిలో నతడు మొదటివాడే! వాని గర్వమును నేలగదల్పవలయును.

స— నేనా దుస్సాధ్యకార్యమునందే యున్నాను.

(రాజు వెడలును. ధర్మానందుడు ప్రవేశించును.)

ధ— స్వామీ! నామనస్సునకింకను నూరటగలుగలేదు

స— కుమారా! నిన్నట్లు బాధించునదేదీ?

ధ— నా కోపావేశములో, ఆతడు నన్నవమానించె గదాయని, వానియప్పుదీర్ప నవసరములేదని తలచితిని; ఆ భావముతో నింటికివోతిని. అక్కడ మా గురువుగారి వీణెపై దుమ్ముదులుపుచుండగా దాని తీగయొకటి రవళించినది. నాగుండె దడదడ కొట్టుకొన సాగినది. నేను మా గురువును

స్మరించి మానవాతీతమైన కార్యముం జేయవలసి నట్లు తోచినది. వారి యప్పుదీర్చుటకై నాజీవితము వర్షింపగల్గితినేని శోభాయమానంబగు నేటి శారదోదయమునకు అఖండసమర్పణమును గా వింటినవాడ నగుదును.

స— కుమారా, నీవు పలుకునదెంతయు సత్యము.

ధ— స్వామీ! మీరనేకదేశముల దిరిగియుందురు. నా వంటి యొకకొఱును నూరువరాలనిచ్చి కొనువారుండునేమొ చెప్పగలరా? ఈయప్పు దీర్చుటకు గావలయున దదియే.

స— విజయాదిత్యునియొద్ద ప్రయత్నింపగాదా? ఆతనికి మీగురువన్న శ్రీతిగదా!

ధ— విజయాదిత్యుడా! ఆయన మాచక్రవర్తిగదా?

స— అటులనా?

ధ— మీరాసంగతియే యెఱుగరా?

స— ఆతడు మీచక్రవర్తియైన నేమి?

ధ— నావంటి బుడుతనాయన ధనమిచ్చికూడ దీని కొనునా?

స— ఋణమును దీర్చుకొందుననిన నీకారడు సామీయనిచో వాని ధైర్యముం గూర్చి లజ్జింపవలసినవాడని నానమ్మకము.

ధ— స్వామీ! అట్లగుట సంభవమా?

స— ఈ భగవంతుని సృష్టిలో లక్ష్మీదాసాకడే గతియనియా నీతలంపు?

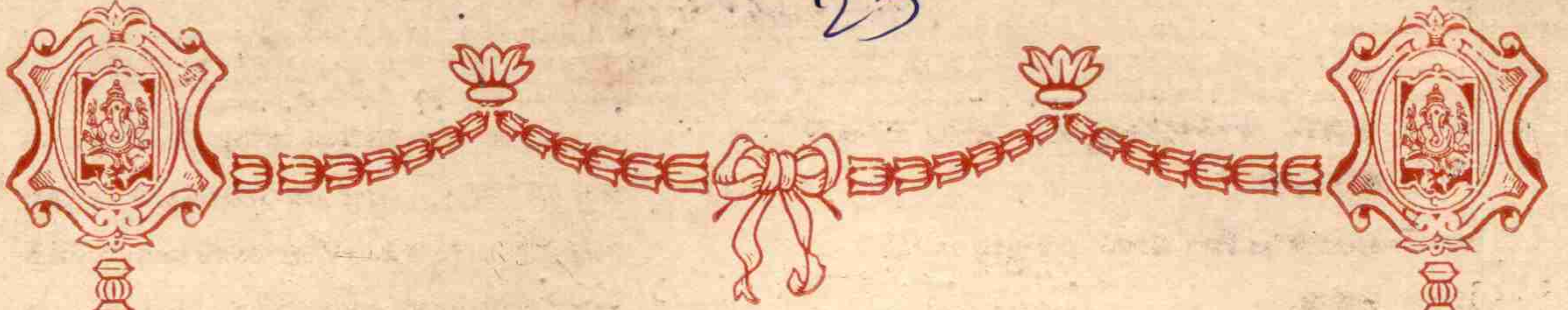
ధ— ఆడియాసలతో నిష్క్రియుడనై యుండరాదు. ఈలోపుగా నాపనిని నేను చేయుచుండవలయును. స్వల్పము స్వల్పముగా నప్పు దీర్చుచుండును.

స— మంచిది. నీధర్మమును నీవు నిర్వహింపుచుండుము.

ధ— మీ దగ్గువమువలన నేను ధన్యుడనైతిని. పోయి వచ్చెద. (నమస్కరించి, వెడలును.)

(లక్ష్మీదాసు ప్రవేశించును)

ల— నేను వడలుకున్నాను. మీ యనుచువగుదనగుట నాచేతగాదు. మతిలేని శ్రమలకోర్చి యింత వజకు గూడ నెట్టికానిని సంపాదించితిని. మీ



శ్రీ మద్దుల వేంకట చిన్నంరాజు శేషి.



పంచరత్నములు



ఉ. మద్దులవంశ సాగరహిమాంశుఁడు శ్రీబసవేశు పౌత్రుఁ డే
 ప్రొద్దులదేవభూసురుఁఁ బూజలఁదన్నిన రామశ్రేష్ఠికి
 ముద్దుల పుత్త్రిఁడైన గుణభూషణు వేంకట చిన్నరాజు నా
 సుద్దులకల్కి కుల్కుచు యశోవిభవాంచితఁ జేయుఁగావుతన్.

ఉ. పెద్దలయందు భక్తియును బిన్నలయందును వత్సలత్వమున్
 విద్దెలయందుఁ బ్రీతియు వివేకులయందున స్నేహభావమున్
 రద్దులయందుభీతి కవిరాజులయందు వినమ్రభావమున్
 మద్దులచిన్నరాజునకు మాన్యచరిత్రునకున్ స్వభావముల్.

ఉ. ఒద్దినరుల్ సతంబుతనయొద్దిక మెచ్చెడు వర్తనంబుఁ జే
 కొద్ది నజన మార్తులకు గుప్పెడుదానగుణంబు జూచి మే
 లుద్ది నహిప్రతిల్లె యని యూచెద రాదలలార్యు లీగతిన్
 దిద్దిన ధీరు లెవ్వరొగదే! చినరాజును గీర్తిభాజనున్.

సీ. గ్రంథాలయాసక్తి గలదంట కితనిసాయముగొన్న గ్రంథాలయములుసాక్షి
 కవితయందనురక్తి గలదంట కితఁడు ముద్రింపించుచున్న సత్కృతులుసాక్షి
 కశలయందభిలాష గలదంట కాంధ్రవిద్యానిధికిడిన ద్రవ్యంబుసాక్షి
 గోభక్తి గలదంటకు నితాంత మితనిబాసటఁగన్న రక్షణ సమితిసాక్షి ।

తే. తీర్థయాత్రాభిరతి కలదేయనంగ
 రామసేతువు మూఁడుమార్లకునుసాక్షి
 దైవపూజకు శ్రీపతి తానెసాక్షి
 శ్రేష్ఠగుణుఁడైన చినరాజశ్రేష్ఠిమణికి॥

క. వసువులు గలిగియు దేహము
 పసగలిగియు భోగయోగ్యవయసు గలిగియున్
 ససిగావని చొర వేదు
 ర్వ్యసనముల నయారె ! చిన్నరాజశ్రేష్ఠి॥

మాటవిని దీనినంతటిని ద్యజించుటయు వేగిరపడి పోయితిగదాయని బ్రతికెనున్న న్నాళ్ళు మించిన దానికై వగచుచుండుటయు వెట్టితనము. ఆపని నేను చేయదగినది కాదు. ఆ విషయము పోనిండు. స్వామీ, మీ దిక్కవనుండి లేవవలయును

స—(లేచును) నీవు నన్ను విడుదల చేసికట్టేనా?

ల— (అకులక్రందనుండి యొకభరిణువదీసి) ప్రాగ్జటి నుండి యీ చిన్నభరిణికోరకు పిరాచమువలె నీచోటునంటి తిరుగుచున్నాను. నేను దీనిని జూపించిన నరులలో మీరే మొదటివారు. (కొంచెము చూపబోయి, వంటనే చేయి వెళుకకుదీసి) అశ్వే అశ్వేనీ జలుగకు. మీయందు నాకు బూర్తిగా నమ్మకమే. కాని మీచేతిలో దీని నొక్క నిమిషము పెట్టుటకు నాచేతు లాడ కున్నవి. పగలు దీనిని బైకి దీయుటకే నా గుండెలు దడదడ గొట్టుకొనును. స్వామీ! విజయదశమి దేవువంటివాడు? దీనిని వారి కిచ్చజూసిన యెదల బలాత్కారముగ లాగికొన మగదా? వారియందూ మీరు నమ్మకమేనా?

స— ఎల్లప్పుడును గాను.

ల— సరి! ఆదల లాభసాటిగాదు. ఇది భూమిలో పడియుండవలసినదే! నేను మరణించిన వెనుక గూడ నిద్రవరికిని చిక్కరు.

స— రామును చక్రవర్తులకు జెక్కడు. మృతికయే దానిని గప్పముగా నైకొనును!

ల— కారీండు! అది నన్ను బాధించదు. నా తదనంతర మైన దీనినెవడేని కనుగొనునేమోయను దిగులు నన్ను బీడింపుచున్నది. పోనిండు. స్వామీ, ఆ బంగారు తామరసంగతి నేను మఱవజాల రున్నాను! ఎప్పుడో మీరుమాత్రము దానిని సాధింతురు. నాకు నమ్మకమే. అయిన నేమి నేను మీయనుచుండును కాబాలను (వెనును)

(రామస్వామి ప్రవేశించును)

స— చాలదినములకు నేనొక సంగతి నేర్చుకొంటిని. దానిని నీకు చెలుపవలయును.

రా—స్వామీ! మీరు నాయెడల నెలయు ననుగ్రహము గలవారు!

స—ఈల కమలయు ను నెహారముగనుండుటకు గారణము తెలిసినది. ఏమన, అట్లప్పుడును దనయప్పుల దీర్చివేయుచుండును. అవతిపాలము తనయలిని సారవము చేసుకొనుట కెంతయోదానము చేయుచున్నది. ఈతుంగభద్రదేనిని దాచివెట్టుకొనకపోవుటచేతనే యిట్టి సదిరాజమై వెలయుచున్నది.

రా—స్వామీ నాకును తెలిసినది! విగుల నానందభరితుడయి యీస్వప్నీయందాత్మార్పణము గావించుకొనిన భగవంతుడుగలడు! ఈస్వప్నీయను ఆనుజ్ఞానమును బ్రతిఫలమును నివేదించుటకే యనుక్షణమును బ్రకృతిని బూషించుచున్నది. మరియు ఈ నివేదనమే ఎల్లడల సౌందర్యముగను, ప్రాణికోటిగను బుష్పించుచున్నది.

స— ఎచ్చటెచ్చట సోమరితనము జూపట్టునెహ ఆచోట నెల్ల బుణము పెరుగుచున్నది. అద సహ్యము!

రా—ఎక్కడ దానము భూస్యమో అక్కడ ఉపకార ప్రత్యుపకార రాగమాలయందు లయ ర్చించుచుండును.

(క్షీరకాసు ప్రవేశించును.)

ల—మీ దివ్యక్కడ నేనో కుట్రలు పన్నుచున్నారే!

స—అల బంగారు తామరచుగూర్చియే!

ల— ఈ రామస్వామికప్పుడేయా హాస్యమును జెప్పివేసితిరా? ఈరీతిగా నొసర్చిన మీ కార్యము ఫలించునని లలచెదరా? ఈ రామస్వామియేనా మీకు దోడ్పడగలవాడు? అదిదేమాత్రము వెట్లుబడి పెట్టగలదని మీయూహా?

స—నీకారహాస్యము తెలియదు. పైజూపడుగాని యీతనియొద్ద జాల మొత్తమున్నది.

ల—(రామస్వామి భుజముపై జేయివేసి) ఎంతిగంభీరమయ్యా! నేనెన్నడు నటులకుకొనలేక! అయినను గూడ బ్రదులు నన్నుజూచి యనుమానపడి! దరు; మీసంగతి ననుకోరు! రాజుగారు నంతే స్వామీ, ఈ రామస్వామి నన్నుమించిపోవుట

నాకోర్కెను జేయ. గురము మచ్చునున ఈ క్రమ
 హామీన గలియదము. ఆయ్యో! ఆటుమా
 దుడు! పెద్దగుంపు యీవారినే వచ్చుచున్నది.
 స్వాములవారొక తక్కడ నుండిరని వారికిదెలిసె
 గాబోలు! స్వామీ! పాదపూజిత వారు మీ
 పావాలను మోకార్యదాకు నలుగదీసెదరు!
 ఆవటుండనిండు. స్వామీ, మీరు చాల నమా
 రురులుగ నున్నారు! ఇక నెవరిని ఈ రహస్య
 మును దెలుపకుడు! రామస్వామీ, నీవెఱుగుదు
 వులే! ఇది వ్యవహారము! పిల్లల చెలగాటలు
 గావు! గండములు నూటికి తొంబదితొమ్మిది!
 ఆమాటలు మఱువవలదు. నేను వదలుకుంటాను.
 కాదులేండి. అలోచించుచును బాగా.

(వెదలును.)

(కొందఱు వారసదులు ప్రవేశించును.)

- 1బా—ఆరు నెప్పిన సన్నా పెక్కడో?
- 2బా— యీనే గామాల్పు!
- 3బా— మోసగాళ్లె వుండాడే! నిజమేనూ పెక్కడో!
- స— నిజమైనవాడు చిక్కుటకర్తము! పిల్లల వినోవాని
 కనేను సన్యాసి జేషము జేసినాను,
- 1బా—అయి మేం పిల్లలంగాడ!
- స— నాకా కేషము తెలియును.
- 2బా— వోగో సాములారు యొక్క డో వుండారని
 ఆళ్ళన్నా కెంటి?
- 1బా—కాని మీరూపు బాగుందండి! మాస్తులే కెవ
 నేళ్ళునుండా?
- స— మహాముని నేళ్ళుకొన నయిననే నాయాక.
 నేళ్ళువారక?
- 1బా—మంచాంబ్బి వుండారు. డైరపుంఱో వుం
 డారు. బూతాలాయనొసంఱో వుంఱే! సందే
 గంజేడు! మొన్నే వొకశిల్లోడు సాఫబజ్జలమీ
 దవుండారు. ఆ నునేంచేశాడనుకున్నావ్! ఆ
 పిల్లోడి పానం రద్దంతాతీశాడు; వొక కోడి
 దుళ్ళోకి వెట్టాడు. సెక్తేమీగు నమ్మనానీ!
 నావంట నిచ్చయం. ఆకిల్లోడు పోయినాడ
 మ్మోండ; కోడినూద యింకా బతికేవుం!

నూదొమ్మి కాశిల్ల. అట్టా నవ్వాకేందనే!
 వనబావ ఆయ్న సొంకళ్ళతో కూశాడు; ఆ
 కోళ్ల! వానైవడైనా మట్టుకొన్నాడా, తండ్రి
 కళ్ళోటుచ్చుకొని యెంబడతాడు. ఆమాదకి పతి
 నితైం కెండుపుట్టా, కెండు కోడికిట్టిల్లి దిగ
 దుడుపు తీయడంతో ఆడి మచ్చమాతుందన్న
 మాటే! మీరు మాతు త్నేర్చుకోవాలంటే ఆయ్న
 మంచి గట్టోడు!

3బా— ఏంటిరా! పొద్దుపోటలూ? మొదటే మీరు
 నెప్పతిన్నారూ? యీ సన్యాసిమాట పెంచ
 ట్నుంచీ నాకు నమ్మకంలేదు! యీ దినాల్లో
 మాతులున్నో కెక్కంఱో! అయ్!

2బా—ఆమాట సతైం. మన కాళ్ళమ్మగారిపల్లె, ఆమె
 మ్యానల్లుడు గల్లె, వొక సన్నాసిం నూశాడంట.
 ఆయ్న గాంజాయి తాగేసొంగే యిట్టొంచ్చాడం
 ట! అందులోనుంచి చూచోక్కో వొక్కొళ్ళుట్టంట,
 నానినిండా కల్లంట, నచ్చేకాయి!

3బా—మరిగల్లె, ఆయ్న తన నేవ్తాలతో నూగాడా?
 2బా—అట్టంటావేం? ఆయ్న సొంకళ్ళతో నూసిన
 యిసయం! ఓకో వొనుండారు! మనం పోవాం,
 గంజనే! (బావగదులు పోవరు.)

(ఉత్తీవాసు ప్రవేశించును.)

ల—(ప్ర) నాకేమీ తోచదములేదు. నాకేకో ప్ర
 యోగము చేసినాడు! నా తక్కలన్నీ తప్ప
 పోవుచున్నవి! నా తలంతా తప్పిచ్చై పోవుచు
 న్నది. ఒక్కసారి ఆ బంగారుతామర వెళ్లెనా
 సాధించవలె ననిపించు చున్నది! మఱొకతడవ
 బడంతా వెట్టి యడియోగయని తోచుచున్నది.
 ఇంకొకసారి రామస్వామికది చేసిక్క సేమో
 యని దిగులు! మఱొకప్పడు రామస్వామి
 పాడైపోనీ యనుకొందును! కాని; అట్లనుట
 సరికారు. కాకేని? మోసంచేసి మనుష్యులను
 వకం చేసికోవడాని కింక యింద్రబాలము!
 అళ్ళే అళ్ళే! ఇది మనకు దగిన పనిగాదు. (ప్ర
 కాశముగా) స్వామీ, మీరు నవ్వవచ్చును.
 నేనును గట్టివాడినే. మీ యనుచరుడను గాకో
 షను. (వెదలును.)

(బాలురు ప్రవేశించును.)

బా—కారవోప్సమునకు సిద్ధపడి వచ్చినాము. ఏమి చేయవలయును.

స—మనమొక గీలమును పాదవలెను.

కీర్తన

మారులము తొరచాపను నిండ ।
మాపదవ నడయాడుచునుండె ।

1. ఆయొడ్డున నలరాను సంప ।
దాళినిగూర్చి పాడుచునుండె । మా॥

2. ఆపదలకు భీతిలక ।
యానమెనర్ప మనసగుచుండె । మా॥

3. అడుగొ చూడుడి కర్ణధార ।
పదవ నడపించుచునుండె । మా॥

4. వారియుగము సూర్యకాంతి ।
లోన దేవరిల్లుచునుండె । మా॥

5. బొప్పములు చిరునవ్వులుగూడ ।
పాటుబాద మనసగుచుండె । మా॥

స—మీరిప్పుడు కారదాముగమును వీక్షించితిరా?

1 బా—స్వామీ, ఎచ్చట గాన్నించుచున్నది?

స— ఆ కాలద్రావులు లేలుచు బోవుచుండ గాన్నిం
చుటలేదా!

2 బా—అవును.

3 బా—అవును. నాకును గాన్నించుచున్నది.

స—ఆక సము నిండిపోవుచున్నది.

1 బా—జేనితో?

స—తేజముతో! హిమముబాద మీకు వాతమున
నగపడుటలేదా?

2 బా—అహాహా!

స—ఆ తుంగ భద్రానదిని జూడుడు. పూర్ణార్పణమును
గావించుటకై యెట్లు పర్యులిడుచున్నదో! ఆవరి
మొక్కల సంచలమును నవలొకింపుడు. రామ
స్వామీ! బాలురందఱును కారదాస్వాగత గీత
మును బాడుచు నడవులను పర్యతములను పల
వారి కాలవలయును.

నాచుహృదయ భ్రతులునింగి మోదబలచల
నేను స్వకృను నాకలలో నెదుగింకిని । నాని

1. ముగమునుండె మోయమ్మ యును సువియము
సోగనుగన్నుల నాకు ఖాప సుఖముగూర్చుము॥ నాచు
2. ఆవన కన్యలట నెవరు నాగమనము నానించి
దేవీ! గంటలు మ్రోగించుచు దిరుగుచుండెరి! నాచు
3. నీయందెల చిరుగళ్లెలు నాయెద పు-క్రొత్తముండె!
నాయన్ని పనుల గాన మెహాయిగ నిండుచుండె॥ నాచు॥

(ఇల్ల పాడుచు బాలురు వెళుదురు.)

(సన్యాసి వేషముతో లక్ష్మీవాసు ప్రవేశించును.)

రా—ఓహో! మన లక్ష్మీదాసా! సన్యాసి వేషమా?
స—నేను తుదికు మీశిష్యుడవైతిని. ఇదిగో నా రివ్వల
భక్తి. ఇవిగో నా శ్రావణ పాటలు. మీనిజా గ్రా
పెలుడు.

స—ఆకస్మికముగ నింకలలో నీయంది మా ర్పెట్టుకొనినది.

ల—వెనయాదిత్య చక్రవర్తి సైన్యము మా పట్టణము
మీదికి దండెత్తి వచ్చుచున్నది! మిమ్మెవరును కాక
సాహసించిరుగదా! నాధనము నప్పగించుటకు మీ రే
యొత్త మోల్తులు. నేను మీ సేయ శిష్యుడిని.
నన్ను రక్షింపుడు.

(రాజు ప్రవేశించును, లక్ష్మీవాసు బాగుచును.)

రా—స్వామీ!
స—మీర్చుండుము. నియూని రె. సిహావుచున్నది! కొంత
నేదచీర్చుకొనుము.

రా—విశ్రాంతి కవకాశములేదు. వేదయాదిత్యుడు మన
పట్టణ సున్నాపని వింటిని. వానిస్వజము గాన
బడినది.

స—కావచ్చును. క్రొత్తరాజ్యముల నాక్రమింపవలసిన
యాలిడు త త్తరపడు చున్నట్లున్నది.

రా—అట్లందులేని క్రొత్తరాజ్యములా?

స—కమారా! కనియుదువేలని నీరును నటుచంటి కొంక
యండగదా!

రా—ఓహో! లేదు లేదు! అది వేరెసంగతి. అదేమైన
కానిండు. ఇప్పుడు మీ శకున వేషమునాము

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

కొండకవరీ ప్రల్లదులు చాడీలు దెప్పిముందురు,
అవన్నియు నడవములని మీరు చెప్పుడు. చక్ర
వర్తి గాగోరుటకు నేనేమి జెట్టివాడనా? నా
కటువంటి సామగ్ధ్యముగలవా?

స—రామస్వామీ!

రా—స్వామీ శలవిండు.

స—ఈ చింపిగుళ్లచే నొడలుగప్పకొని, కొండలు బా
లుర ననుచులుగ గాని, యీగిసమును మహానంద
ప్రదముగ నొన్నగల్గితిని. ఈ దురిదృష్టిని జూ
డుము. ఈచక్రవర్తి దానినంటిను వ్యర్థము చేయు
టకుమాత్రమే సమగ్రుడగుచున్నాడు.

రా—ఊరుకొనుడు. ఎవరేని వినిపోదురునుండ!

స—దానితోడనే నేను పెంగులాడ—

రా—అబ్బబ్బా! నేనొప్పుకొనను. మీరుపడ్రెకటలుగ
నున్నారే! మీయూహల మీరు చాచుకొన
జాలరా?

స—ఈ విషయముంగూర్చి నేనిదివఱకే నీతోడ చెప్పించి
యుంటిని. ఆవునాకాదా?

రా—అయ్యో! మీ కెంత యపాయకరులండ!

(లక్ష్మీదాసు ప్రవేశించును.)

రా—లక్ష్మీదాసా! నీవిచ్చటి రేలవచ్చితివీ తక్షణ
ము తొలగిపోము!

—ప్రభూ! మీదర్శనలాభము నాసించి నేనిక్కడికి
రాలేదు. నేను వెడలిపోవుటకే కోరుచున్నాను;
కాని యీతావున కంటిపోయి యున్నాను. తొ
లగిపోవుట నారెరము గాకున్నది,

(విజయాదిత్యుని మంత్రి కోశాధిపతి, యనుచులు
ప్రవేశింతురు.)

మం—విజయాదిత్య మహారాజాధిరాజా నమస్కార
ములు!

అండలును—(సాగిలబడి) మహారాజాధిరాజాలకు శై!

రా—మూఢులారా మీయాగడములు చాలించుడు.
నేను విజయాదిత్యుడనుగాను. నేనాయన దా
సానుదానుడను, సోమపాలుడను.

మం—(సన్యాసింజూచి) మహాప్రభూ! మీరు నగరు
నకు మరలుచున్నానది.

రా—గురుస్వామీ! ఇదియేమి? స్వప్నమా?

స—నీది స్వప్నమో, లేక వారివో, యేదిసత్యమో,
యెచు చెప్పగలరు?

రా—ఇక నెట్లు?

స—వీరలు నన్ను విజయాదిత్యుడని పిలుచుట కద్దు.

రా—ఈ సందర్భము నాకు గడుక్లిష్టముగ నున్నది!

ల—నాకు నల్లే చక్రవర్తి బారినుండి రక్షింపువని స్వా
ములవారి చేతులలో బడినాను. నేనిప్పుడెవరి
చెతులలో జక్కనాడనో యెఱుంగ జాలకు
న్నాను!

రా—మహాప్రభూ! మీరునన్ను పరిశోధింప నగు దంచితరా?

స—నన్ను గూడ!

రా—నాకక శిక్షయేమి?

స—నీ స్మరణయే!

(ధర్మానందుడు ప్రవేశించును.)

ధ—వీరలందఱెవరు? ఓహో రాజుగా రక్కడ నున్నా
రు! (పారిపో బోవును.)

స—ధర్మానందా! పోవము. నీవేమి చెప్పవచ్చితివో
తెలుపుము.

ధ—నేను మూడుమాడలు ఈదినము పాటుపడి సంపా
దింపగలిగితిని. సంగతి చెప్పవచ్చితిని.

స—అట్లుతెచ్చు! లక్ష్మీదాసు ఋణమునకవి మితి
మీరిన విలువగలవి! వీనిని నేనే దీసికొనెదను.

ధ—స్వామీ, ఇవిమీరు గ్రహింపవలసినవేనా?

స—ఆవును. నేను దీసికొనవలసినవే! నేను సన్యాసి
నైనను అంతమాత్రాన నార్యుష్టము జయించితి
ననుకొంటివా? ఇవి నాకెంతయు నాశగొలుపు
చున్నవి.

ల—ఇదెంతయు నశ్శీలము! నాకు మూడినది.

స—కోశాధి పతియొక్కె?

కో—ప్రభూ!

స—వీనికి నాకోశమునుండి నూరు వరహాలనిచ్చు.

ధర్మా—అటులైన మీరు నన్నుకొనుచున్నారా యేమి?

స—నీవు నావాడవే! — మర్తీ! నాకు సంతోషము

లేదని నీవు పంతపింపు చుంటివి. నాసుకృతము వలన నొకశ్రవణముని గనుగొంటిని! అతిడిడుగో!

ల—నాకర్మము! ఇటువంటి దత్తమునకు నేను ఎయ్యను మీరిన వాడనైతిని!

స—లక్ష్మీ చాసా!

ల—మహాప్రభూ! సెలవిండు.

స—విజయావిత్యుని బాటనుండి నిన్నును, నీరీతనములను సంరక్షించితిని. ఇవిగో తీసికొనుము.

ల—జేవరవారు రహస్యముగా నిచ్చియుండిన యెవల నాకు నిరపాయముగ నుండియుండును. ఇక నీనిని రక్షించు వారెవరు?

స—అది నాపనియే! — సరేగాని, లక్ష్మీచాసా, నీవు నాకు బాకీయున్నావు గాదా!

ల—(స్వ) నాదుంప తెగినది! చివటి కంటే యగునని నే నిడివరణవే అనుకొన్నాను. (ప్ర) నేను బాకీయా!

స—రామస్వామియే మనకు సాక్ష్యము.

— (స్వ) మహాగాజులుగదా, తప్పడు సాక్ష్యాలు గొడువా?

స—నీవు నాకు భిక్ష వెట్టదలచితివి. కావున నీవు నాకు గుప్పెడు బాకీ పడియుంటివి.

ల—(స్వ) బిచ్చమేగదా! (ప్ర) ఆవునవును. అదియా!

స—చక్రవర్తి హస్తమును నింపగలనని నీకు నమ్మకము న్నదా?

ల—సరేగానిండు, మహాప్రభూ! నాకు సాహసము నొ సగినది సన్యాసియొక్క చేయుగదా?

స—అట్లైన సివాగ్ధానమునుండి నిన్నువిముక్తిని చేయు చున్నాను పొమ్మ.

ల—జేవరయాగ్ధాని వెడలుచున్నాను — (పోవుచు) ఆయ్యో! ప్రతివాని కండ్లును ఈ భరిణాలమీద నే యున్నవే! (పోవును)

(బాలురు ప్రవేశింతురు.)

బాలురు—స్వాములవారు స్వాములవారు. (అని కేకలు వేయుచు వచ్చి, లటాలున నాగి పారిపో జూతురు)

రా—మిశ్రులారా! మీరు పోవలడు.

స—రాజా! జెవలుము. (రాజు నమస్కరించి వెడలును) (మంత్ర పరివారముతో) మీరును (వారును వెడలుదురు) మన యుత్సవమునకు గడంగుదము. (క్రమపాదును.)

క్రమ

(అందఱును)

నాదుహృదయ పుటము నింగి మీదబలచితి నీదు స్పర్శను నాకలలో నేడుగంటిని! నాదు||

1. మొగమునుండి యోయమ్మ ముసుగువీయుము నాగముగన్నుల నాకుజూపి సుఖముగూర్పుము||నాదు||
2. ఆవన కస్యలట నీదగు నాగమనము నాసించి శేపీ! గంటలు వ్రోగించుచు దిరుగుచుండెరి||నాదు||
3. నీయండల చిరుగజ్జలు నాయద మాక్రొగ్గుచుండె నాయన్ని పనులగానమె హాయిగ నిండుచుండె||నా||

త్యాగరాజ మొదల్యారు

(ఆలూరు గురురాజారావు గారు.)

ఈ కవి నారాయణ మొదల్యారునకు జానకమ్మకును శాలివాహన శ|| ౧౭౫౫ విజయ సం|| శ్రావణ శుక్ల దినమున జన్మించెను. ఈతఁడు తన బాల్యమునందే నాంధ్రభాషయందు చక్కని పాండిత్యము సంపాదించి గ్రంథరచన ప్రారంభించెను. బళ్ళారియందు కొంతకాల

ము న్యాయవాదిగానుండి తదపరి యింజనీయరుగుకాఖ లో ఓవరుసీయరు ఉద్యోగమునందుఁ బ్రవేశించెను. తరువాత కొంతకాలమునకు నాగపురం ప్రాంతము వెళ్ళి దొరతనమువారి యుద్యోగమునందుఁ జేసెను. ఆ కాలమున సర్ సాలారుజంగు బహద్దరు గారు నైజాముగారి

రాజ్యతంత్రమునందు క్రొత్తమార్పులను గలుగజేసి రాజ్యముయొక్క ఆర్థికస్థితిని పుద్ధిపరచుచుండెను. ఈ సమయమునం దాంగ్లేయభాషలో నారితేరసవారక గొప్ప యువ్యోగములు లభించుట సంభవించుచుండెను. ఆప్పుడే మొదిలియారువచ్చి సర్ సాలారుబంగు గారని సందర్శించి యారని దయపఱచి బ్రాతుడయి యింజనీయరుగఱు శాఖ యందు అధికారమును సంపాదించెను. ఈకవి ఆంధ్ర, ద్రావిడ, కన్నడ, మహారాష్ట్ర, యింగ్లీషు భాషలయందు సంపూర్ణమైన పాండిత్యము గలవాడైయుండెను. ఇంతి యేగాక చిత్రలేఖనమునందును, వైద్యమునందును, వ్యవసాయమునందును, నైపుణ్యము గలగియుండెను. తరువాత కొంతకాలమునకు సర్కారువా రీరనికి సువ్యమే తాలుకుదారీ యధికారమొసంగి వరంగల్ జిల్లాకుబంపిరి. ఉద్దుభాషయం దీరనికి బరిచితలేకపోయినను ఉద్యోగమునం దుండుకాలమున తన నియుక్త కార్యములను మహాదక్షతతో నిర్వహించుచుండెను. విశేష కార్య భారముగల యువ్యోగములయం దుండుటచే నేమాత్రము తీరిక లేకుండినను ఈత డనేకాంధ్రగ్రంథములను రచి

యించెను. ఆందు కొన్ని ముఖ్యములగు వాని సీక్రించ బొందుపరచునైవది. *కైవల్య హైయంగ వీనము, కౌముదీ ప్రచారము, సుబ్రహ్మణ్యవిజయము, కిందర్పదర్పదర్పణము, స్కందనందనకందశము, భాషాయోషాభూషణము, ప్రమోదప్రణేషము, గోసనికరసంవాదము, నైషధానందలహరి, ఆశ్వపిలాసము, శివానందలహరి, భువనేశ్వరీస్తవము, శృంగారరంగరంగము, కుశలకలారత్నరత్నాకరము, పంపాకలంబకము. త్యాగరాజ విజయము, సోమాస్కంద స్తవము, ఆంధ్రలక్షణకరతిలామలకచ్ఛందోరత్నాకరము, సుగంధిసౌగంధికము, చెన్నపురి దంబికాదంబము, సులక్షణక్షీరహంసాదలంసము, వ్యవసాయశాస్త్రము, విజయవిజయమును భారతకావ్యము, మొదలగునవి ఇంక నెన్నియో కలవు. నారాయణ మొదిలియారునకు కొమారులు మువ్వరు. అందీకవి శ్రేష్ఠుడు. తక్కువయిరువురగు దేవభామణిమొదిల్యారు పార్థసారథిమొదిల్యారు బళ్ళారియందే నినసించుచుండెను. ఇందు పార్థసారథిగారి కొమారుడు చిదంబరంమొదిల్యారు గదిబల్ల నాటికవిచే రచియింపబడిన భారతము లభించినది.

*ఇవిగాక బాహులేయశలకము, అజశివ సూక్తిమాల, యను పొత్తములను రచించితినిని యీకవి చెప్పకొని నాడు. శుద్ధద్రావిడుడయ్యు నీకవి యాంధ్రమున స్వతంత్రభాషలో రచించినటులం జెక్కులు గ్రంథములు రచించియున్నాడు. ఇందు సుబ్రహ్మణ్యవిజయము భాషా యోషాభూషణము మాత్రము ముద్రితములైనవి.

ఇతని కవిత్వమునందు వ్యతిరేక త్యాగక సంఘలు సమాసవోషములు తలచుగాఁ గానవచ్చుచున్నవి. తన యాంధ్రభాషాపరిచయమును బ్రశంసించుచు నీకవి సుబ్రహ్మణ్యవిజయములో యిట్లు వ్రాసికొని యున్నాడు. “బాల్యంబునఁ బ్రథమం బాంధ్రభాష చభ్యసించుట మహాదర్పణ పారదంబు గదా! నాలుగేడులు నిండినతోడనే... యాంధ్రభాష నాకు ప్రథమమం దభ్యాసమయ్యె. లసదుచ్చాణ లేనిద్రవిడ దేశక్షులలో నొకం దనయ్యు నాకలవారికిఁ గలలేమి లెమియయ్యె. సంస్కృత ద్రావిడ హూణ ప్రముఖ భాషలనాయాస లభ్యంబు లయ్యె” దీనివలన నీకవి శుద్ధ ద్రావిడుడయ్యు బాల్యమునుండియే వ్యవహారభాషగా నాంధ్రమును నేర్చుకొని వ్యవహరించెననియు నందువలననే యాంధ్రవాఙ్మయమున - ద్రావిడ జనా సాధ్యమగు స్ఫుటోచ్చారణశక్తి కల వాడై యాంధ్రకవి కదంబములో జేరదగిన వాడయ్యి ననియు చున్నది. ఇతనికి సంస్కృతమునఁ గూడ మంచి సాహిత్య మున్నటు లీతని గ్రంథములెగాక, పైవాక్యముగూడ నాధారమగును. ఇతఁడు చాలకాలము వరం గలు చెంతఁగల హనుము కొండలో నివసించినటుల వినియున్నాము. భాషాభిజ్ఞులగు మహాశయు లెవరని యేత త్కవి కృత గ్రంథముల నేకరంచి వాఙ్మయ రంగమునఁ జిరసాయిగ జేయుట ముఖ్య కర్తవ్యము. నిజాముదేశాంధ్ర వాఙ్మ యాభ్యుదయమునకై పాటుపడువారిలో నొకరును, ప్రకృత వ్యాస కర్తలునగు గురురాజారావుగారు హనుమకొండ వాస్తవ్యులు. కొలఁది కాలము క్రిందట వీరు క్తి శేషులైరి. భాషా నేవకులగు హనుమకొండ వాను లెవరని యీ గురు రాజారావు గారు లనవచ్చు నున్నదని వ్రాసికొనిన విజయవిజయము కొఱకు బ్రయత్నించి త్యాగరాజ కవి శ్రమఫలవంతుఁడయిట ముఖ్య దర్పము. మఱయు గురురాజారావుగారియొద్ద కొన్ని యపూ ర్వశాసన ప్రతిబింబములు ప్రాచీనా ముద్రిత గ్రంథములు మేము స్వయముగా చూచియున్నారము. భాషానేవకు లావంశీయులతో గలసికొని వానినిగూడ నుద్ధరించుటకర్తవ్యము.

(తే. క.)

ఈ కవితగ్రంథముయొక్క సూచికయందొట్లు వ్రాసి కొని యున్నాడు.

భూగోళ వివరణమును నీలాగ చిత్రపటమును యుండెడి.

“ఇక్కావ్యము, సంస్కృతాంధ్ర భారతములలో నుండు స్వకథలును, ద్రవిడ, జైమినీ భారతాదులలో నుండు నిరకథలును కలిగియున్నది. పాండవులతో సంబంధపడిన ముఖ్యకథలు విరివిగను, సందర్భసగణించే వచ్చు నిరకథలను సంగ్రహముగను రచించి కావ్య సంపద బొంపిరిబోనిలాగునను, గీర్వాణాంధ్ర ద్రవిడ చ్చందోవృత్త బాతుల్లయు వెల్లివిరియులుగునను, ఆంధ్రము పొందు పరుషుడి యున్నయది. కావుననిని పండిత మండలీమండలము యుండునని నమ్మబడినది.”

పై నుదాహరించిన చిత్రపటములకొఱకు నేను ప్రయత్నించితిని. ఇంకను లభించలేదు.

ఈ కవి తన భారతమును, ప్రకృమపర్వము, ప్రద్యేషపర్వము, ప్రధనపర్వము, ప్రశమనపర్వమును నాలుపర్వములుగా విభజించి యున్నాడు. ప్రకృమపర్వమునందు ఆదిపర్వ సభాపర్వాగములు గలవు. ప్రద్యేషపర్వమునందు సభాపర్వాగ అణ్య నిరాటపర్వములును, ఉద్యోగపర్వ భాగమును గలవు. ప్రధనపర్వమునందు ఉద్యోగపర్వ భాగము, భీష్మ, ద్రోణ, కర్ణ, శల్య, సౌప్తిక పర్వములును, ప్రశమనపర్వమునందు శ్రీ శాన్యము, శాసనీ కాశ్యమేధావి పర్వములును, కలవని కవి తన గ్రంథముయొక్క ప్రారంభమున వ్రాసియున్నాడు. కాని కడపటి రెండు పర్వములు నాకు లభింపలేదు. ఆకవి రచించిన తేదని తెలియుచున్నది. ఈకవి 1879 సం. జూన్ 3వ తేది పరలాకగతుడయ్యెను.

తగునాత వివరణమున దొట్లు వ్రాసియున్నాడు. “భారతమునం దాదిపర్వములో సంద్రవంశ్యులగు రాజుల వంశానుక్రమణిక నిక్కావ్యమునందు చెప్పంబూనుట వృథా వికవియగుటగాక పరిష్కారముగా తేటపడదుగాన నుపధమగులాగున చంద్రవంశ క్రమమును, నృక్షరూపముగా చిత్రగతి నేర్పరచిన పటంచీ గ్రంథాంతమునం జేప్పబడి యుండును. దానిచే వలయు వారు తదంతముల నెరుంగఁగలరు. భీష్మపర్వమునందలి

ఈ భారతముయొక్క సభాపర్వమునుండి కొన్నిపర్వములు వరుసగా నీక్రింద వ్రాయబడియె.

- సీ| దుర్యోధనాభిఖ్య దుర్యోధనాకాంక్షి ప్సంసహాభర్త సవనకర్త
గాంధారవ్య రాగాంధారివుడు పాప వర్తకుండు క్రితుప్రవర్తకుండు
కర్ణ దుశ్శాసన కర్ణ దుశ్చక్షుత్వభాజనంబులు తిర్సభాజనములు
ధర్మరాజాభిఖ్య ధర్మరాజాచ్ఛాగ్య విక్రమంబు ఘనాహుతిక్రమంబు
- గీ|| ఈస్వ హుతవహుండును రాగ హర్ష మొప్ప | రాజసూయంబునకు ధార్తరాష్ట్రు లెదురు
జన్మ మొనరింపబూని ప్రచ్ఛిన్నవృత్తి | మంత్రమాట మొనర్చి యామనుజవిభుండు |
- ఉ|| మందకులైన పాండవులు గూడి నుఖంబొనరించినల్పినన్
బంధుగుఁగూడ నందఱును బంధువులై చనియుండ విభ్రమం
బంధన నన్న గాంచి హృదయంబున గౌరవమింతలేక యా
మించలమారి నవ్వే తనమించనియడను కిందగఁడునన్ |
- సీ|| సరసగమాస్ఫూర్తి బాణఁగా ముఖకంజ ముఖకంజలు నాఁడె చూఱలయ్యె
ప్రతిభానుభావంబు బహులఁగా మతిచక్రగతిచక్రములు నాఁడె గతుకుఁగాంచె
నిబిడతేజస్సు స్ఫూర్తినిల్లఁగా ఘనపర్వ దినగర్వములు నాఁడె కిమకలబాఱె
నిర్నిద్రవిభవంబు నీరసంబుగ రాజ్య ఖగపూజ్యగతి నాఁడె యుగదుఁజెంకె
- గీ|| మామ యాలేమ యుత్సాహాధామ చంద | మామనభిమోమలర నిధరామలీల
సాంద్రతర హాసనిస్తంద్ర నంద్రకా ప్ర | సార మక్కట నామెఱ్ఱెఱుఁగొనికంకె |

చ|| బికిరము మేమొసంగఁగొని బీరముతో నొకగుడ్డిపాలు దె
వికమున మించి గర్వమున వీరవరందలు వారిభాగ్యమున్
సుకరముగాహరించి పెనుసొంపున వారలనేలకున్న నే
నిక ధరనుండ! మేను బలియిచ్చెద నీ యవమానవహ్నికిన్||

చ|| గురుతరశౌర్యమున్ సహజ కుండలవక్త్రము మెప్పు కర్ణుఁడున్
నిరుపమసారమా మలకు నీరధియైతగు నీవునుండ నే
స్ఫురదవమానపంకమున ముఱుట నెల్లు నె మామ! ప్రీతి నన్
బరువడిగ్రుచ్చి పాండవుల భాగ్యముగైకొని యిచ్చిగావజే!

కం|| అన విని కొండొక తనమన | మనను విచారించి రోగపూరితునను వే
డినభక్త్యములనొసంగుట | అనరాజుఁ డెశకుని యపుడిట్లయెన్||

స్త్రీ|| నిల్చిపట్టుట సార గెల్చికొట్టుట లూను కాయ్యలు చతురంగగణముగాఁగ
జోడుగట్టుట హాయి పీడిముట్టుట లాది వర్తనల్ వ్యూహకల్పనలుగాఁ
నడు బెట్టుట మేటి యొడ్డుమెట్టుట లాది గొక్కమంబులు విక్రమాప్తిగాఁగ
చేబట్టుట పందమూరింబట్టుట పాప సారలగతి శస్త్రశక్తిగాఁగ
క్రొవ్వునను చిఱునవ్వులురువ్వుకొనుచు | నాతితమ్యతరణమున జేతనేత
రప్రబల బలములఁగొని రాజరాజ! | పోచి నీదాయసర్వంబు గెలిచి యిస్తు||

ఉ|| అంగద యిట్టి దైన్యరసమానఁడనోడి రాజరాజ సా
రంగ శుభ్ర ముఖ్య చతురంగము లక్ష్మణులేక లీలదా
యంగరమొప్పు మ్యాతి చతురంగ సుగంగముచందుఁ దాకి స
ప్తాంగములన్ హరించెదఁ దవంగనతో ననుజాళితోడురన్||

ఉ|| గౌరవమొప్పు నొక్క మణి కాంచన పుష్ప విచిత్ర సప్సభా
గారముగట్టి పాండవుల గ్రస్కుఁడ దత్సభఁ జూడబిల్బునూ
సారసమిత్రపాత్రుఁడ నిశంబును చూతుకుకోరువారి నే
నేరుపువీర దెచ్చి ధరణి తరుణి నృప నీకొసంగెదన్||

కం|| అనవిని దరహాసంబా | ననసీమను మొలక లెత్త నసహిష్టుత్వా
ద్యనుభావములు పెనంగఁగ | నికసుతుఁడిట్లయె నమ్మసీపాలునితోన్||

చం|| అహరహమిట్టివంచనల నాయ్యలఁ దూరఁగఁజేసి లోకిదు
స్సహులయి కార్యసాధనమొసంగమిఁగాంచియు వెంజియున్ మహా
మహులగు పాండుచందనులహుక్కొని గెల్వక జూడమాడుటల్
విహితముగాడపో శకుని భీరుజెలుంగఁడు వీకృత్యమున్||

ఉ|| పక్కున నొక్కతోలఁగొని పాండవముండము లక్ష్మచెండి పే
రుక్కుననిక్కి వారిరమయున్ క్షమమున్ నినుశేర్చు కర్ణుఁడన్
గక్కసి చక్కి చూడక ధరాజముల్ నగ జూదమాడు న
మ్మక్కల యొక్కసక్కెముల నాడుట మాన్యమె శూరకృత్యమే||

కం|| అనవిని యాగ్రహమునఁ గ | డిని నిలునిలుమని యడల్చి రోజుచు దుర్యో
ధనుజూచి శకుని యపుడి | ట్లను నందలి దుష్టనివహ మా నౌ ననఁగన్||

ఉ|| బీరము బీరసలుగన ప్రేలెడి కర్ణుడు బంబుపోలె మున్
 వారలు మీరు నాద్రుపదు బట్టగఁబోయిన వాడుఁడౌపదిన్
 వారలు బొందనోర్వమిని వారి నెదిర్చిననాడు జూఁపఁగా
 నెరఁడె ధర్మకాశలము నిక్కపు సాహసశక్తులుండినన్ |

ఉ|| ధర్మముతోడ బ్రీతిమెయి ధర్మముఖుల్ పితలౌట వారి బల్
 ధర్మములందునిల్చి సతతంబు జయంబులనీన చావకన్
 మర్మములూడదూలక నమర్త్యపురంబునుజేరకన్ ద్విష
 ధర్మముఁ జూపువారు వసుధాస్థలిలేమి నిజంబు భూవరా||

గీ|| దండి గాండీవ చండకోదండ మెలుకు | కాండముబుశూలచక్రోరుదండములును
 నిలుపఁజాలు నె నైచునే నిలువుట్టడ | సారలేగాక నిజముగా సార్వభౌమ||

సీ|| వైశ్యానరాసనప్రభ వైరిమతిఁగాల్చు నజుమోములన నాకుఁ బ్రతిభలిచ్చు
 హరివక్త్రములునాఁగ నరిధర్మగతినొంచు గుహముఖగతి నాకుఁ గూర్చుకక్తి
 రావణాస్యములునా రహి దాయసామ్మందు నిధులనెల్లను నాకు నిత్యమొసఁగు
 దిగ్గంతులనఁగ నెదిరి హృదబ్జములార్చు దిననాథులన నాకుఁ దేజమిచ్చు

గీ|| వారినిధులనఁ బరభాగ్యవాహినులను | లాగికోసుగిరులన నన్ను లావుమెఱయ
 విజయమున సుస్థిరునిజేయుఁబెక్కుమాత్తు | లలర నాచేతిసారెలో యుకు రాగ||

చ|| అనవిని దుస్సనేచుండను నన్న దురంబు బలారి నాశనం
 బొనరఁగఁజేయు విగ్రహమయోగ్యము సామముఖంబులొప్పచో
 పనుపడ మామపల్కినటు పొండవులం గెలువంగఁ గూఁడుగా
 కననికి దారసించుటలు గాదు సుసాధ్యమె? యుద్ధమిత్తఁజీన్||

గీ|| అనుఁడు దుర్యోధనుండు సాధ్యమగు కార్య | మిదియె యనినిశ్చయించి తా శల్లవార
 తండ్రికెఱిఁగించువారలై లఱచి యంతి | పురమునందావిభుని గాంచి మ్రొక్కునపుడు||

చ|| శకుని మహీశ! నీసుతుని సామజ సామ్య తనూవిలాస మం
 తక భవు యష్టిచూచిన దినంబుననుండి కృశించియుండుటన్
 సుకరములన్ స్పృశించి యిటుజూడుమనన్ ధృతరాష్ట్రుఁ డాత్మిజాం
 గకములఁ బట్టిమాచి యనుకంపఁ గలంగుచుఁ బట్టితోననున్||

ఉ|| నందనరర్పమా! యిటుమనంబుకలంగి కృశాంగుఁడౌచు వి
 న్నందనమాననేల నరనాథులలో నినుబోలి ప్రాభవా
 నంద నయాభోగ కలనన్ గలవారలు లేమిగాక నా
 నందన కల్పకాఘ్యుఁడయినన్ సరిగాఁడు కరంబుఁదెల్పుమా||

చ|| అనుడు సుయోధనుండు విషయంబున నిట్లను నయ్య! తృప్తుఁడౌ
 జనపతి నష్టఁడౌననుచుఁ జాటుఁడె దేనగురుండు భారుణీ
 శున కిల దాయ పెంపుపడఁజూచుట మేనునఁగండఁజెండులా
 గనుట నెఱుంగవే యినభవాత్మజు పెంపు సహింపఁ జెల్లునే||

సీ| నవనిధుల్ గలనానునాని శేరి రాజశేఖరులు మిత్రత ఘటింప
సురభిసంతానముల్ నెఱయు గోపలియంచు మొనసి యువేంద్రుండు పని వినంగ
నిరుపమ వాహినీశ్వర నేవతుడటంచు భువనముల్ తనపన్నుఁ బూనిసేయ
పరమపావనుడయి ప్రబలెడిబలుఁ డంచు తనచే ధనుంజయోద్ధతులువెయ

గీ| భవ్యతేజంబు సత్కళావళి శుచిత్వ | పూర్తి సుగ్రాంబకస్ఫూర్తి పొలుపుఁ గాంచు
ధమ్మభవ లోకపాలతోత్తముని యెడట | సోపు ఖిద్యోతిమోల ఖిద్యోతమైతి|

సీ| రాజసూయాత్మ సామ్రాజ్య సింహాసన ఖచితరత్నంబు లేకడవెలుంగ
సార్యకి కిరణ్యతోజ్వల మా కికచ్చుత్ర దీధితిడలితి చంద్రికలనీచ
భీమానునావ రి తామలచామర క్రిమయ వపంలవారముల నింప
శౌచోద్రేయ దష్టద్యన్న విరభూ భృన్మాళిరుచులు నీరెండగాయ

గీ| ననమ కైభవసాంక్షుడై యనుసుతుండు | నిండుకొలువున్న విన్నవై నిలుచునన్న
కృష్ణ కృష్ణాచుజులు కృష్ణ కృష్ణ హిమ | ముఖులు గని నవ్య నవమానమున మునింగి|

ఉ| అంగము గొనియుండియు సభాంగణమున్ గనబోయి నప్పడం
దంగద యెండలేని మణు లయ్యె! ననన్ జెనువెఱిజేయ నే
భింగపడంగ నన్నగని పక్కున నవ్వెను భీముఁగూడి మై
పొంగఁగ నేవురకగవయు ఘోగిని గౌరవమెంచికొంకకన్||

ఉ| రాయలక్ష్మీయన్ సురసులంబగుభాగ్యము లెండలై సభన్
దాయలకైన వారిజెను ప్పులు దావశిఖాళియై కడున్
హేయపుఁ దొత్తుఁ గేలఁగ నులెంచియు దుర్జనవగమైన భూ
నాయకి మావవస్థికి విసమ్రత నెఱియుఁ గాలిరూపరెన్||

గీ| వసుచయంబునిచ్చి | ప్రాణంబు ప్రాణంబు | నిచ్చి మానమును మహీశ గావ
వలయుఁ గాన మావలయమై వుఱిసేల | కొనకయున్న ప్రాణ మునుపడగునె||

కం| కావు సుధకృష్ణిభసము | చేపన్ గొన రామి శకునిచే ద్యూరమునన్
వైవసమొకర్చి వారల | నేపలకున్ జొనుపకున్న జీవము నొల్లన్||

కం| నెలవిఘ్నని యేడ్చుచు నల | బలివిడి పలవించుచుతుని సంభ్రమముచఁగౌఁ
గినించుచి యాంచియెడు | తులునలవలఁబిక్కి భీతితోనెట్లయెన్||

ఉ| జూదము భేదమున్ దెనిచి సుస్థిధర్మమునొంచి పిమ్మటన్
వాదము భేదమున్ గలుగఁ బాల్గుల ధర్మమువంచి నీ మహా
హ్లాద య మోదమున్ జెరుపుకలులఁ బుత్రి కళత్ర గోదనో
న్మాదము నాదమున్ బలధనక్షయిగన్ ఘటియింపకుండునే||

చ|| వలసిన నీవు దిగ్విజయవైభవమన్ గని ధీరవృత్తి న
వ్వల జిదిగూర్చి చేయు మొక భవ్యమఖంబు సుఖంబుగాఁగఁ గే
వల సితపక్ష చంద్రుని భవ్యయశంబుఁ జెలంగఁ జిన్నితో
ప శివమైతికటకుగవచ్చును జిచ్చును హేచ్చుపుచ్చుచున్||



రాపాకలక్షిపతి.

(శ్రీశేషాద్రిరమణ కవులు)

ఇతఁడు భద్రదాయుఁ ధ్యుదయమును నైదుల్లాసముల
 పద్యకావ్యమును విరచించి నిజము రాష్ట్రములోని
 బిక్కనవోలు సంసాన ప్రభువగు కామినేని రాజేశ్వర
 రావు ప్రేరణముచే శయరున కంకితముఁ గావించెను.
 కవి యుభయభాషాకవిత్వోధ్యుఁడు గ్రంథమునఁ గవి
 నియోగియై వైదికియై నిర్ణయించుటకు నాధారములు
 కానరావు. ఇతఁడు పరాశరగోత్రుఁడు, లింగనార్య
 తనూభవుఁడు. తండ్రికి నార్యపద మపయోగించుట
 వలన నితఁడు వైదికియనియే తోచుచున్నది. ముదిత
 ప్రతిలో నొక యాశ్వాసాంతగద్యములో మాత్రము కవి
 జనకునివేరు లింగనామాత్యయని కలదుగాని కడమ
 నాలు గాశ్వాసముల గద్యయందు నాశ్యశబ్దముటచే
 నమాత్యపదము ముద్రాపకుల ప్రమాదముని తోచుచు
 న్నది. లక్షిపతి కవిస్తుతిలో నన్నయభటాకుని దిక్క
 యజ్వనుమాత్రమే నుతించి యెఱ్ఱాప్రగడను ప్రశంసించ
 మానెను. దీనివలనఁ గవి మిక్కిలి ప్రాచీనతరుండని
 తోచుఁగాని చరిత్రాధారములచేఁ గవి యాధునికుడని
 తేలకపోదు.

ఉ|| ప్రాకృతసంస్కృతాంధ్ర పరభాగము లుల్లసిల్లంగ
 వ్యాకరణంబుఁజేసి బుధవల్సలతన్ సకలార్థవత్పురా
 ణాకలి తేతిహాసముల నన్ని విచించిన నన్నయాట్యు సు
 శ్లోకుని దిక్కయజ్వను వచోనియలికా వినుతింతు
 ముక్కుతికై |

అధునికుడైన నిక్కవి కవిత్రయమును బ్రశంసించక
 శిష్టజనావారణ్యతిరేకముగ చచ్చయ తిక్కనాదుల మా
 త్రమే వేక్కొనుటకుఁ గారణమూహ్యము. కవి తన్నుఁ
 గూర్చి ప్రభువు ప్రశంసించు ఘట్టమున స్వరచిత గ్రంథ
 నామముల నిటుల భద్రదాయుఁ ధ్యుదయమునఁ జెప్ప
 కొని యున్నాఁడు.

సీ|| అద్వితీయాపరోక్షాను భూతిప్రసి
 దాచార్య విజయ మాంధ్రాంచితముగ
 ఘనదగ్జన్మాది కారణశ్రీమదు
 పాఖ్యానము దెలుంగు వైవర్తిర్చ
 లలిత పదార్థాద్యలంకార సహిత నీ
 శావివాహము ననుష్ఠానములఁ

గృనులు మెచ్చంగ శ్రీకృష్ణ పిలాసంబు
 నవనోహారముగా మునురచించి
 లే గీ|| మించియున్నటి నిన్ను వర్ణించడరమె
 ప్రబలరాపాక బంశ సంభవ నవీన
 జవన కవన శ్రభాన భాసావి శేష
 లక్షుణ ప్రతిభాస్య లక్షణాద్య||
 తే గీ|| నీవు శబ్దా చిత్ర సన్నిహితమైన
 కవన మొనరించు ప్రోవపుగానొక్క
 దైవి కావ్యైక్య నూక్తి సంధాన మహిమ
 గలిగిన ప్రబలధము రచింపు కౌతుకమున||
 ఆచార్య విజయము, శ్రీమదుపాఖ్యానము, నీశా

వివాహము, శ్రీకృష్ణ పిలాసము, నీకవిచించెను. ప్రభువు
 రచింపఁ బ్రబలంబన దీభద్రదాయుఁ ధ్యుదయమునె.
 భద్రదాయుఁ ధ్యుదయము చక్క కవికృతేతర గ్రంథములు
 కానరావు. శ్రీ మానవపల్లి రామకృష్ణకవిగారు లక్షి
 పతి కృతులగు శ్రీకృష్ణ పిలాసగు పద్యకావ్యముఁజూ
 చితి మనియు నప్రాధమ్యముచున్నదనియుఁ జెప్పుమున్నారు.
 భద్రదాయుఁ ధ్యుదయ ముత్తమ గ్రంథములోఁ బరిగణిం
 పడగిన ప్రబంధము. ఇందుఁ జిక్కికవిత యొక్కఁడుగఁ
 గలదు. ప్రభమాశ్వాసమునఁ బ్రభునియాస్థానమంటపము.
 పుష్పవనము, దైవసంవర్ధనము లోనగు నవి వర్ణించుచుఁ
 గవి తంకుఁగల కవితాచాతుర్యముఁతయు వివిధగతులఁ
 బ్రవర్ణించియున్నాఁడు. తెలుఁగుఁ బదముల యల్లికికంటె
 సంస్కృత పదరచన వికాసము సహజముగు నభ్యాసముగఁ
 దోచుచున్నది. కవియొక్కయుఁ గృతిపరిచనమునకుఁ
 ప్రేరకుండగు ప్రభునియొక్కయు నివాసాదికములఁ బరి
 శీలింపెను.

భద్రదాయుఁ ధ్యుదయ రచన ప్రేరకుండగు కామినేని
 గాజేశ్వరరాయ ప్రభుని లక్షిపతి కవి రాజన్న దేశాయి
 యని ప్యవహరించి యున్నాఁడు. ఈ రాజన్న దేశాయి
 రామ రెడ్డివేటఁ బంపాలించుచుండెను. ఈ రామరెడ్డివేట
 షట్పక్రవర్తి చరిత్రాది గ్రంథకర్తయగు మల్లారెడ్డికిఁ
 గుమారుడగు రామరెడ్డివేరఁ గట్టబడినటుల నుమాప
 త్యధ్యుదయము చెప్పుచున్నది. రాజన్న దేశాయి రా
 మేశ్వరగోత్రయుఁడు. పాకనాటి రెడ్డికులములోనివాఁడు
 ఈ శంకరునకు ముఁపుకుఁడు కామినేఁడగుటచే

నీవంశము కామినేని వంశమని వ్యవహరించుట గలదు. ఈ విషయమంతయు మల్లారెడ్డి జీవితము వ్రాయుచుఁ జచ్చించియున్నారము. భద్రదాయురభ్యుదయములో

“కం॥ ఆపాకనాటివంశో
శ్రీపకుండై కామినేడు దృఢతరబల సం
తాపిత పరభూపాలకుఁ
డై పొత్తిచెసమ స్తలోక మభిమతిఁజేయన్”

తే॥ గీ॥ అలఁడు బిక్కినవోలుపురాధిరాజ
పూజ్యసామ్రాజ్యలక్ష్మీచేఁ బొలిచియుండెఁ
గుతుపశాహాది యవనరాట్టుతుక ద త
ఘనతరాందోళికాది విఖ్యాతిఁగాంచి”

కామి (రెడ్డి) నేడు బిక్కినవోలు పాలించినట్లు గుతుపశాహాచే గౌరవింపబడినటులఁ జెప్పబడినది ప్రమాదము. శివధర్మోత్తరఖండములో మల్లారెడ్డి, కామినేనివంశములోఁ జనించిన కాచారెడ్డియే గృష్ణదాటి మెదకుదుర్గముక్రిందనున్న బిక్కినవోలుకువచ్చి నటులఁ జెప్పబడి యున్నదిగాన కామినేడు, బిక్కినవోలులో రాజ్యము సాపించినది యథార్థముకాదు. ఈ విషయము మల్లారెడ్డి జీవితమున విస్తరించితమి. రాజన్నదేశాయి గామరెడ్డిపేటలోఁ గొలుపుదీర్చి రాపాక లక్ష్మీపతికవిని సగౌరవములతోఁ దిలకించిరాజేశ్వరార్చనముగ భద్రదాయురభ్యుదయము రచించుమని చెప్పియున్నాఁడు. కవియియ్యకొని రాజేశ్వరుని యాలయమునకేగి యాదేవుని దర్శించి దక్షిణాశా విశాలమందరమున నున్న సీతారాముని నేవించి గ్రంథరచనమున కుపక్రమించెను.

రాజన్నదేశాయి కాలమును దిలిసికొంటిమేని భద్రదాయురభ్యుదయ రచనకాలము సువ్యక్తము కాఁగలదు. రాజన్నదేశాయి పోతారెడ్డి కుమారుఁడు. ఇతఁడు కామినేనివారి వంశమునఁ బ్రండెంకవ పురుషుఁడు. రాజన్నదేశాయినిగూర్చి యొక చిత్రకథ యుమాపత్యభ్యుదయమున వ్రాయబడియున్నది. తన పుర్వులవలనే రాజన్నదేశాయియు గోల్కొండ నవాబుయొద్ద కొన్నిగ్రామములు గుత్తుఁ దీసికొని సామంతుండై కప్పమును జెల్లించుచు నైశ్వర్యవంతుండైయుండఁ జూపోషని కొండలు గోలకొండవేగి నవాబుతో రాజన్నదేశాయి పైదేవుముఁ గల్పించిరి. నవాబు తల్ క్షణమేకొంత యవనసేనను రాజన్నదేశాయినిబట్టి తేబంపెను. ఆసేనవచ్చి చుట్టుముట్టవజకు రాజన్నదేశాయి సమాధిలో నుండెననియుఁ బ్రక్కనున్న విభూతికణికలు రెండు బెబ్బలులై యనకదేన పువ్వాఁ గోతా గియునుమాపత్యభ్యుదయములో

నిట్లు జెప్పబడియున్నది.
ఉ॥ నిండుసమాధినున్న యవనీతలనాఘుని రెండునైపుల
దుండు విభూతియండలపు దుగ్రమృగేంద్రములై యె
దిర్చియు

ద్దండతవచ్చు నత్తురకదండునుదాకిన భీతినొంది యీ
గండముదాటుటెట్లని వికావికలై యదిపాటెదిక్కులన్”

ఈ రాజన్నదేశాయితో ద్వేషించిన నవాబు నామముమాపత్యభ్యుదయమునఁ జెప్పబడకపోవుటచేఁ గాలనిరూపణమునకు వీలుకలిగినదికాదు. రాజన్నదేశాయి కుమారుఁడు రాజేశ్వరరావు హిజరీ ౧౨౦౨ లోఁ జెన్నూరుపాలకునితో యుద్ధముఁ గావించెను. కుమారుని పరిపాలనమునకుఁ దండ్రు పరిపాలనమునకు ముప్పదిసంవత్సరములు వ్యత్యాసముంట సహజముగావున భద్రదాయురభ్యుదయ కృత్రిమేరకుండగు రాజన్నదేశాయి హిజరీ ౧౧౭౫ లో ననఁగా క్రీ. శ. ౧౭౬౨ లో నుండెననుట నిశ్చయము. దీనివలన రాపాక లక్ష్మీపతికవి యిప్పటికి రమారమి ౧౯౦ సంవత్సరముల క్రిందనుండి యుండును. భద్రదాయురభ్యుదయమున రాజన్నదేశాయి పరాక్రమశాలియని తెలుపు పద్యము లీక్రిందివిధముగ గలవుగాని యాతని విజయములు మాత్రము కానరావు.

సీ॥ ఖడ్గంబుఁబూనెనా? కతి నారి శిరములు
కందుకక్రడఁ బెంపొండఁ జేయు
సాగుచేఁబట్టెనా చటులరాహు త్త రా
ట్టుటుశిలా బ క్తురుల్ పగులఁబొడుచు
నేనా ధరించెనా నీటుగావైరుల
గుదులుగాఁగను గ్రుచ్చు మెదలకుండ
కోదండమండెనా వేదండములనైన
నొక్కొక్కకోలచే నుక్కడంచు

తే॥ గీ॥ జౌర సాహస విక్రమా రావతారుఁ
డనుపమాకారుఁడ్రాశీతా వనవిహారుఁ
డనుది నొదారుఁ డభిల విద్యావిచారుఁ
డగుచు రాజన్న దేశాయియలరుచుండె

భద్రదాయు. ప్రభ. 202.

ఈ రాజన్నదేశాయి కాలములోఁ బూర్వార్జితమగు రాజ్యము బిక్కినవోలునుండి రామరెడ్డిపేటకు మార్పఁ బడెను. రాజన్నదేశాయి పుత్తుఁడగు రాజేశ్వరరావు రామరెడ్డిపేటనుండి రాజ్యమును దోమకొండకు మార్చి యున్నాఁడు. కృత్రిపతి వంశీయులు నాఁడు మొదలు నేటివజకు దోమకొండయే ముఖ్యస్థానముఁ జేసికొని గాఝానూ సాలించుచున్నాఁడు.

భద్రాయురభ్యుదయము త్తమ ప్రబంధములలో నొకటియని యెప్పుకొనక తప్పదు. గ్రంథకర్త గీర్వాణమున నొసరించినంత పరిచయమాంధ్రమున లేనివాడగుటచే కాబోలు నందందు వ్యాకరణ లోపములుకానవిచ్చుచున్నవి. భద్రాయురభ్యుదయములోని ప్రతి యాశ్వాసమునందొక్కొక్క విశేషముకలదు. ప్రథమాశ్వాసమంతయు నాస్థానరాజధాని రాజవృత్తములతో ముగించి

నాడు మిగిలిన నాలుగాశ్వాసములలో వణనాంశ మెక్కుడుగను కథాంశము కొలదిగా నున్నది. అందందుఁ బ్రసక్తి నేపథ్యచిత్రత్వవేదాంత న్యాయాది శాస్త్రవిషయములును సైతము కవి వ్రాసియున్నాడు. శైలి తెలియుటకుఁ గొన్ని పద్యము లుదాహరించుచున్నారము.

సీ॥ సింజానసుమనః ప్రయుంజానమకరంద భుంజాన మధుకిరీ రంజితంబు
కంజాత కింజల్కపుంజాతతపరాగ సంచాత నద పరిష్పంజితంబు
ఖంజరీటవిహార మగజరీపరివార పింబరీకృత భూజ మంజాలంబు
గుంజాధిగమ్య సామంజస్యసమ్య ఇన్వికుంజాంతరమ్యభూ మంజీమంబు

తే॥ గీ॥ నగుచువొగరగు జిగిదగి నిగుడు మొగడ | లగణితములగుపొగడల తెగలసొగసు
గల వలపు గుమగుమయని చెలువుఁజూప | ప్రమదపనమొప్పుచుండు నప్పటనముచ | (ప్రథ)

సీ॥ ప్రస్ఫురత్ ఖస్థలప్రస్ఫుశత్ ద్రుక్రమ ధ్వస్త జీర్ణచ్ఛద స్థానదుగుచు
నిర్ద్రివవ్యధ్వ నిర్జిద్ర జాతాధ్వనీ నాధ్వజాతాయన హరిణమగుచు
గ్రావకస్రస్త దుష్ప్రస్త రోద్ధటనో చెచ్చస్వన స్థిరరస్థగిత మగుచుఁ
గుటకొటర రట త్కరట ముఖాండజపత్రి పటుపటాత్కార సంధరిత మగుచు

తే॥ గీ॥ నడరు బహుయోజనద్వార హస్తప్ర భానభిజ్ఞ మహామృగస్త్యానభయద
భూతభేతాళ రావప్రభూతమరప | గాహగహనంబు నా రాజకాంతజోచ్చె |

మ॥ బహుధాధావద నేక భీకరిమ్మ గాబ్రహ్మణ్యవని
వ హుతాశావృతతాగ్భూ చిటచిట స్థాన
“బహిహిత్యత్సుత మస్మదభ్యవహ
సహహేత్సుల దానవుల్ గనియ

కుచు
చుఁ బై
కోవుచు

శా॥ భూతప్రేతపిశాచ ధాకినులచే భూ
యాతాయాతశిలేశయంబులకు నీ
జాతాంత స్తతినీ నికుంజములలో
భూతాధుంకృశాంగి యావహ

చం॥ ఇటువలెఁ బుత్రుఁడైవ సహింపక చందనగంధి శోకము
క్కటముగ మూచ్చునొందె మద దంతిక
దిటముగనంతలోపలను దెల్పి
క్కటమగుచోఁ జయోడ

వడి
మి
నిటచు

ఉ॥ హాయను మన్మనోగఢసుక
హాయను సర్వఘోర్వహ.
హాయను సత్ప్రతాప తప
హాయను ధగ్మగ్గీ గ్రహహా

నే నాధధక్తితిధ సనాధయై తగునమ్మ నూర్వాగా నెవ్వోరుమా
 పర్యవీహిం ననపవ్యనై తగునమ్మ ననుకయింపంగ నెవ్వోర్త్రజాం
 కాంతనిష్కాసిత్తై కాంత్నై నమ్మ గడతేవ్వనెవ్వరు గలరుపుత్ర
 ప్రియనిరాక్యితపథా ప్రియయై తగినమ్మ నలరిపనెవ్వోరు యనుకయింప

తే గీ. యనుచువిలపించు మూర్ఖులు నాకణ్ణి | నములు పలవించి సాంప్రదాక్యములు బలుక
 బుత్త్రిమోహంబుచే భూమిబొరలి పొరలి | బహుశ దుఃఖాబిలోఁ గ్రంక పలువరించె |

ద్వితీయోగ్గానము.

కవిత్వము రసవంతముగను నుచోహారముగను సం
 స్కృతపద జటిలముగను నుచ్చరణుట కుదాహరించిన
 పద్యములు చాలును. కథాంశము బ్రహ్మాంధ్రాఖండము
 లోనిది. దశా దేశాధిపతియగు వజ్రబాహుఁడు బలు
 పంది భార్యలుకలరు. అందు నుమలేయను నామె
 చూలాలైయుండఁ జూపోపక సవతులు విసముఁడౌరి.
 నుమతి నవమాసస్ఫూర్తియొస డిమ్మట తగయలి నెను.
 పూర్వవిషప్రయోగముచే మాతయి శిశువును వ్యాధి
 ధి బాధచే నవసపడుట మాతలేక వజ్రబాహుఁడు
 పరిచారములచే నడవిలో విడచిపెట్టెను. దిమ్మలేని
 నుమతి నిసువుతో నడవిదాటి యొకచోఁదేరి నెవ్వరి

పంచలోఁ దలదాఁచికోనియండ శిశువు గతించెను.
 పిమ్మట నొక శిశుయోగి యా శిశువును బ్రతికించెను.
 అరిఁడె భద్రామువు. భద్రామువు నుచయండను సఖు
 నితోఁగలసి ధవర్విద్య నభ్యసించి తన తండ్రిరాజ్య
 హరించిన మగధ దేశాధిపతియగు హేమఁధుఁడను
 వానిని జువి పితృకమిణకుఁ బాత్రుఁడై తల్లితో పిమ్మట
 తిగ్రడిసదనముకకుఁ జేసెను. భద్రామువు చంద్రాంగదుఁ
 డను ప్రభునిపుత్రునియగు కీర్తిమాలినిని బరిణయమై చాల
 కాలము రాజ్యముఁ బాలించెను. ఈకథను కవి యుచి
 తములగు వర్ణనములోఁగనము నెలకొల్పి ప్రబంధముగ
 రచించినాఁడు. (నిజామురాష్ట్రాంధ్రకవుల చరిత్రమునుండి)

ములు

తే గీ. కూకయిండ్డియుండి గుణవంతుఁడై
 గొద్దుబావు మాలుగొన్నయల్లు
 కాలమహిమచేతఁ గాఁబోలు న
 రాజనంబు లూసమునఁ బండె

తే గీ. క్రొత్తనిటూట వెనుజుటు గు
 ణోసి పఁగట్టి యుతటు వేసిఁకట్టి
 గొప్పవంతుప్పగములచే నొప్పెఁ
 లూరు చాలక కట్టిన యూకన్నగ

తే గీ. చెడియలకాలివేలి పిల్లాడిమి
 వెండిమువ్వలగు త్తితో వియ్యకుఁ
 యశాదలఁబొండు మల్లెలట్లగుపుల
 నుల్లస్తిలు మళ్ళఁ బచ్చని యల్లికోళ్ళు

అ వె తలను సన్న బెజ్జముల రవపూ జెక్క
 నట్టి మరకతంపు గొట్టయున్న

ఓన్ని తమ్ముకె : ఓన్నిగుఁగొప్పెనా
 నొప్పె దుఁపఁ ప నుల్లికోడు |

పూవువండెల, ప్రేయిపొడిపుగాయలఁ, గొమ్మ
 లూరగి పచ్చఁగున్న మిగపచేలఁ
 పూగొలల లేఁ దీగ లాంబొంతుతో
 నెసి వాసనగొటు ననుపచేల
 తులవంటి పువ్వగుతులుపూ
 గమగ నువఁచు కొల్లిమిరిచేల
 మొక్కలై గొక్కొని ముగింలేబాకాన
 మిగుల గమాయిఁచు మెంతిచేల

ను జకగట్టి కాచిన యాపచేల
 నునుగొంజ వెన్నను పఁగచేల
 గొద్దుబావుల బెఁగొన్న యాబుపచేల
 గొమ్మిడుఁ జూపఁ నులకు లంకపాలకు |
 వర్ణనా ది ను బ్బా రాయ క వి.

గ్రంథ పఠనము

మాకాశ్రి సానమునకు విమర్శనాగ్లమై వచ్చిన ఆడవిమలలు, నల్లగొండ చరిత్రము, పసిపాప, భగవద్దీ తామృత బిందవ, లోనగు గ్రంథముల వందనములతో నందికొంటిమి.

అడవిమలలు.

గ్రంథకర్త యనమండ నారాయణమూర్తి గారు. ఇంద బూచోట, పుష్పకాశము, కపనుఖములు. అ త్రింద్రియసిపాస బ్రహ్మకథలోనగు ప్రత్యేకాంశ ములను గూర్చి వ్రాసిన పద్యములన్నియు నిందు సకలీత ముగా నున్నవి. ఇందలికొన్ని పద్యముల నీకివిగారు పత్రి కాలేకములలో బ్రచురించుచు యున్నారు. ఇందలి వృత్తములు కొన్ని పూర్వభందనియమములకు గణనియ మములకు నందక స్వరాలముగ రచింపబడినవిగా నున్న వి. గ్రంథాంతమునగల బ్రతుకు కథ మమే నున్నది. భిన్న ప్రకృతుల స్వరూపములు స్థితి స్థితి రీతులతో నీకివి వర్ణించియున్నాడు, కాని ప్రతిపాద ముననీ బ్రతుకు కథాద్వైపదలలో బ్రాసలు కైయువాదం బడియున్నవి. ఇది పూర్వకవి సమయనిదముకాదు. ఈ గ్రంథమున సమకాలికులు గ్రహింపగానే యుమ్యూ భావరహస్యములు ముద్రాములు కానగావు. కాన మాలతీ మాధవీయ సుచంటి కృత్యము భవభూతి చెప్పి కొనిన “ఉత్పద్యతేసి మమకోపి సమాధమ్” యను శ్లోక భావమిగ్రంథమున కన్వయింపదని మాలింపు కవిత సరసముగా నున్నది. పుస్తకము గ్రంథకర్త గారికి విజయనగరము వ్రాసిన లభించును. వెల యువాహ రింపబడ లేదు.

నల్లగొండచరిత్రము.

గ్రంథకర్త శేషభట్టరు వేకటరామాచంబా చార్యు గారు. ఇది శీరేశలింగ కంఠాభరణ గ్రంథమాలలోం బ్రధమ కుసుమము. ప్రకృతియు నల్లగొండలో నే యే రాజకీయ స్థానములు కలవో నిజాము రాజ్య వైశాల్యమెం దయో వ్రాసెగాని యీ చరిత్రకారుడు గ్రామ పూర్వ చరిత్రమును పరిశీలన దృష్టితో వర్ణించి యుండలేదు. నల్లగొం డను పూర్వము నలుచుడు దియుడు పాలించిరను నానుడి విశ్వస నీయముకాదు. ఆ యుభయుల గూర్చిన శాస నము లటగానరావు. కాకతీయచరిత్రములలోను స్థానిక చరిత్రములలోను శాసనములలోను నల్లగొండచరిత్రము

కానరాగు. కోటయొక్క యాకారము నెండుకొండల కంట గలిన మట్టిటయుం బరిశీలింప నీక్షుకము కాకతీ యస్మామాగ్యమున కరామున వెలమవీరుల చేసెనో నెడి ఖీరులచేసెనో గట్టబడి కొరెకాలములో మహమ్మదీ యుల వశమై టులం దోచును. పద్మనాయక సామ్రా జ్యమునకు మగ్యస్థాన మనడగు రాచకొండగ్రమునకిది శాఖాద్వైపమేమో!

నల్లగొండ ననుసరించి సమీపముననున్న పాన గల్లు ద్వీపమును గు ప్రదేశము. ప్రాచీనచిహ్నములచే నాపుక మమరావతిని దలపింపజేయును. ఆపురమును బాలించిన యువయుడు బహుశః చోళోదయుడు కావచ్చును. అనియే నిశ్చయమేని మొడిటి ప్రతాప రుద్రుని కాలమున నీపురము కాకతీయులకు సంక్రమించి యుండును, ఆధారరహితముగ నల్లగొండచరిత్రము వ్రా యుటకంటె చారిత్రకాంశముల శోధించి సమీపమున నున్న పానగల్లు చరిత్రమో, పిల్లలమట్టి, నాగులవరము, రాచకొండ, లోనగు గ్రామముల పూర్వచాత్రమో సవిమ ర్శముగా వ్రాయుట చాల ఆవశ్యకము. మాణుమూలం దన్న యా చరిత్రముల నీటి యుత్సాహవంతులగు యువ కులు వ్రాయుటకర్తవ్యము. ఇతరుండు వ్రాయుగ్రామ చరిత్రము శాసనాద పశోధనములతో జ్ఞుంచువాయనీ గ్రంథకర్త గారిని ప్రోత్సహించు చున్నాము. వలయు వారు గ్రంథమాణాధి పతులకు నల్లగొండ వైభాము అని వ్రాసిన బదియగలరు. వెల గ్రంథమాల చందా దా రురు 0—2—0. ఇతరులకు రు 0—3—0.

పసిపాప.

గ్రంథకర్త భువనగిరి కోడండపాణిగారు. తమ “చేయ్యబిడ్డ చుటచే” శ్లోకమున నీపాత్రము గ్రంథ కర్త గారువ్రా. ఖమున సమాన గాముల ధర్మపత్ని యుం కీక శేషు. లుచునగు పేకట ద్వి వీశేషమ్మ గారు వ్రాసినగీత మొండు గ్రంథాంతమున గలదు. మనోహర కనిత భీకామహు నీగ్రంథము నశ్రు మలీమస ద్భువులతో ఒతింపతిమి. ధార మనోము గుగ సుబోధముగ నున్నది, గ్రంథకర్త ధర్మపత్ని గారు వ్రాసిన గీతమాలిక సహజభావములతో గూడి శ్లోక జ్యమగు హృదయా వేగమును నూదించుచున్నది. గ్రం థకర్త గారు ష్ట్రీయును నాంగకవి భావముల ననుసరిం

40

చితిని చెప్పి కొనిరిగాని యుత్తర రామచరితము ప్రథ
మాంకము శకుంతల నాల్గవయంకములోని శ్లోకములందు
గల భావములు సైతము గ్రంథమునఁ గానవచ్చుచున్నవి.
పుత్రశోకముతో గ్రంథము ముగించిన పిమ్మట పత్మీయో
గము గూడఁ గ్రంథకర్త గారికిఁ గలిగెనని విసుట పరి
తాపకరము, గ్రంథము వలయువారు గుండు సూర్య
నలత నరహరిరావు గారు. బి. ఎ. డి.యల్. గుంటూరు
అలి వ్రాయఁలెను. వెల రు 1—0—0.

భ గ వ ద్గీ తా మృ త బిం దు వు .

గ్రంథకర్త. కావ్యవిధి చెలి కాని లచ్చారావు
గారు. పురుషుఁడు కర్మ బంధుఁడా యను ప్రశ్నమును
దీసికొని భగవద్గీతాభి మతమును జర్పించుచు గ్రంథాం
తర దృష్టాంతములతో నీపుస్తకము సులభ మగు వ
చనముగ వ్రాసిరి. భగవద్గీతయు ఫల కాంక్ష మాని
కర్మ లానరించిన శాంతి నొంద వచ్చునని బోధించు
చున్నది. అట్లనరింపక కర్మత్వాదికమును తనపై నుంచు
కొనెనేని తదనుకూల ఫలమందునను గీతా రహస్య
ము నీగ్రంథకర్త గారు సుబోధముగా వ్రాసి యు
న్నారు. గతానుగతికగ నుపాసనా ఫలితములను
భక్తియోగమును విషయేచ్ఛలను గూర్చి గీతా భా
వములను జర్పించి యభేద్య మగు నంశముల సుబో
ధముగావించి గ్రంథకర్త గారి గ్రంథ రచనముచే వా
జ్ఞయము నలంకరించిరి. శ్రీ చెలికాని లచ్చారావు
గారు. చేయుభాషా పరిశ్రమకీ గ్రంథము నివర్ణముగ
నున్నది. దుష్టులనుగు తత్త్వ రహస్యముల నింత సుబోధ
ముగ వ్రాయుట చాల కష్టము. ఇది శ్రీరామవిలాస
గ్రంథమాలలోఁ బండ్రిండవ కుసుమము. వెల రు 0-4-0
వలయువారు గ్రంథమాలా కార్యదర్శిగారికి. చీత్రాడ
గోదావరి జిల్లాయని వ్రాసినఁ బడయ లరు .

బా ల స ర సా

ఇదియొక లిఖిత పక్షపత్రిక. పదపాలెములోని

ప్రారంభోన్నత పాఠశాలోపాధ్యాయులగు గోవాడ
రాఘవయ్యగారి యధ్యక్షతక్రింద బాలసర్వతి భాండా
గార పక్షమున వెలువడుచున్నది. వ్యాస లేఖనమునం
దును బ్రతికా నిర్వహణమునందును విన్యాయులకు బాల్య
మునుండియే యభిరుచి కలిగించు తలంపుతో పత్రికాధి
పతులీ భారము నిర్వహించుట మిగుల సమంజసముగ
నున్నది. పత్రికలోని వ్యాసములు బాలురకేగాక పెద్ద
వారలకుఁగూడఁ బఠనీయములై హితబోధకములైయున్న
వనుటకు సంశయములేదు. ఇది ముదితపత్రికయగుటకు
జైవ మనుగ్రహించుఁగాక.

స్వ రా జ్య పా లి .

ఇది నైకుంత పాళివంటి యాట పటము. ఇందు నూట
ముప్పదిరెండు గడులు కలవు. సాధారణముగ నిగడు
లన్నియుఁ బరిత్ర సాంప్రదాయసిద్ధములగు నామములతో
డను జాతీయ వీరుల నామములతోడను నిమిడియున్నవి
పవిత్రమగు నామము కలచోటుఁ జేరిన నున్నతస్థానము
నకేగునట్లును నీచనామముగల స్థానమున కేగిన స్వద
ష్టులై క్రిందికి వచ్చునట్లును జమత్కాగముగ గడులు
గూర్చు బడియున్నవి, పాములు కఱచినపుడు క్రిందికి
వచ్చుచు సుకృతములవలన నిచ్చెనలెక్కుచుఁ బైకిఁ బోయితి
మేని, జాతీయ విద్య, గాంధి, శాంతి, యను మూఁడుస్థా
నములు గోచరించును. ఇందేని చేఁగలిగినను స్వరాజ్య
వీరముననున్న భరతమాత సన్నిధికి పోవవలగును. భరత
శూత యిటత్రిమూర్త్యాత్మిక స్వరూపముగ జిత్రంపఁబడి
యున్నది. ఆస్థానము హిందూ, క్రైస్తవ, మహమ్మదీ
యులకు గమ్యస్థానము గాన, త్రిమతములవారి యభిమాన
చిహ్నము లటఁగలవు. పటము మాడఁదగియున్నది. నల
యువా రాంధ్ర జాతీయ కళాశాలకు మచిలీ పట్టణము
వ్రాసినఁ బడయఁగలరు. వెల రు 0-2-0

పల్నాటి వీర చరిత్రము.

(బాలచంద్రుని పాత్ర విమర్శలు. కేట బాపయ్యగారు.)

ఈ బాలచంద్రుని పాత్ర పోషణ విషయమున యీచుక శ్రీధరహితులు నడవరు లీ శ్రీచంద్రాజు శ్రీ నాథ మహాకవి కృతియను వాదమును గదంగారి తలం చెదను. చిరువరులాగా! శ్రీధరతో గమనింపుడే! బాలచంద్రుడు తిల్లితో

“నున్నెనో నాకంటి నున్నెనుకులు
పుట్టగా భూమిని పుణ్యాంగనలను
... ..

బాలుడనని కన్ను భావింపవలను
చిన్న మియమునందు చెకునె కాగంబు”
అనిచెప్ప మూటలవలన యీతడు బాలుడని మన మెఱింగింపు, రెనకు దాస్వయముగా యీ బాలచంద్రుడే యిక్కొక సమయమున

“బిరుదు శూరుడగాని పిన్నడ గాను”

అని చెప్పకొనుటవలనను

“కలుసులు నిత్యంబుగావమాతల్లి
మెఱపు మెఱయుకీతి మేఘంబులట్లు
బుద్ధులంబులభంగి పోవును చెదరి
... ..

భోగ భక్తియులు పట్టిన యపుడే
సకవిక గాగతి సంసార మెదయు
సకరు పడసేవ సయ్యన గలుగు
నందచే నిర్వాణ మందక యగును
... ..

శాస్త్రులు లీలాగు చాటు చెప్పితిని
ధనముండు లోకంబు తగ్గింపుతల్లి
ప్రాణంబునిర్మి బు ధనమనిర్మింబు
ద్రవ్యంబు వచ్చునా తఃలేవె న్నెంటు
ఇటువంటి మానవు డీదేహమెదలి
పోయి కొన్నాళ్ళు పుట్టును మఱలి
... ..

తన తల్లికిటువంటి నెగాగ్యోపదేశముం దగుట వలన యీతని బాధ్యునిగాని విషయమై గొప్పరేని యీచుకైన బూతుకొనేడగా! యీ తనోపదేశము బాలు వలన కొగిరికడనా! అయి యీతని బొంగ గనుబాటు యేవగును? పోనిడు బిరుదుశూరుడే యను కొండమా! తన తల్లికినొక బహునాయుడు మొదలయిన వారు మఱిదేవరాజుతో కలిసి యుద్ధమునకై

వెదలిన విషయ మితికి తెలియట్లు--

“మాయయ్యలెల్లను మలసి దండెత్తి
పోయి యేసిక్కుఁ బూనియున్నాడు
తలపోసి చెప్పవే తరుణిగోనేడు”

అను నీవాక్య బులే యితడు బాలుడని స్పష్టీకరిం చెడిని. యిక్క నీ పాత్రయు దీక్షణాత్తమేని నిలు కడయను మాట మే గనుపట్టును. తానిట్లుడగన మాటలను తనతల్లియొకతమ్ము యీ విషయ మితికి కెఱిగించుట కనిష్టమై,

“మలినేపు మన్నన మట్టాయె గనుక
నినోట్టు విడనాడి యే రి నార
లేకబోయిగో యెఱుగను నుతుండ”

అనిచెప్పిన తల్లి మాటల కింతవఱకు తనమీఠెలియక విషయ మెఱుంగి తల్లి కడఁకెఱచిన బాలుడు తల్లితో

“ఎన్నడె సత్సంబు నెఱుగని నీవు
తగవలే నాతోడ దబ్బులూడ
చెలగి క్యామ పూడి శ్రీగుర్మనూమి
జలగున నున్నాడు నమ రంబుసేయ
నవలశాత్రవచయ మతివికమగున
మూకలై బ్రహ్మన్న మొదలైన వారి”
... ..

అనునీ యీవాక్యంబులు వైవిధ్యంబున కైత విరదంబులోయూహించును గాక. యీచుకవలన యీతని విషయమై యేమని తలంచవగును. తన తల్లియు కా ర్గనుపూడికి గుర్మగునకై యేకైకెఱి గియు తెలియని వానివలె నటి చియుండివచ్చునని తోఁకమానునా! ఇంకను తల్లియొక తమ్ము భ్రాతృకు చెప్పి యుద్ధమున పోగు మని చెప్పెప్పుడు

“కుంభా దీనన గొనుట యేలగు
నాకై యుండదు నాతి మాచాల
యే నాపె పోలిక యొక్కోయెఱుగ
మన యిల్లెఱు గదు మగువ మాంచాల
చాన యిట్టికి నేను జనట యేలాగు|
... ..

అని యేమేమో బాలచంద్రుడు పలికియుండెను. ఈబాలచంద్రుడు తనభ్రాతృకు గుర్మనైన పట్టోండెట, అట్లున కీరువినాహ ముదయిన నొకరి నొకరు, మా చుకొని యుండలేదా! యిది యేటి యన్యాయమో? యిదేవల

గోపాలయను శీరికక్రింద సువస్థగాది సంచికలో కోటగిరి పేకటక్కణ్ణగావు బహువువారు వెలమ వారికి పూర్వము వంశము గోపాల తనని నిర్ణయించుచు బాల చంద్రుని భ్రాతృయగు మాంచాలచంద్రుని ఆత్మ గాన గ్రామము నొక గురుకులమున “యనచు నే రాక్షసు నామలాలాల్కి, గంజువారి టికి గ్రామమున జరి” అను గ్రామమున గల వృశాక్షరము తాపియించి డిండా! అట్టి యొక సమాధులు వివాహములు గోపాలిబంధులయి యొకరి నొకరు చూచుకొనుట కలసిం పను. దేవాలి సామాధానము చెప్పుట కల్లవనును. ఆ యొక శుభవయమున మనమేమని చెలచెదము! కవి పోపాటును కొండమా! కథావిధానమును కొండమా! యిట్టిలో సంతోషయేనా! యీ బాల చంద్రుని విషయమే భ్రాతృయగు మాంచాల అత్తగారు గురి చెప్పినట్లు

“ ఏదే కనుండి తానేమాకటి
 వేళ్ళకై మోహము విడవకొనకు”
 అని చెప్పిన మాటలజూరి యీ సభనాటికి రోజుకొకటి కైవ నంపియే బాలచంద్రుడు వేళ్ళను దగలుకొని

యున్నట్లు స్ఫురించెడిది. ఇందు నిశ్చయ మయిన యేదే కనుండి దుస్సాచిత్వముతో నున్న యితని కిప్పటి కెంత వయస్సు పడవచ్చును. దుస్సాచిత్వమునకు దిగు నప్పటికి పురుషులకా కాలమునాటికి దాదాపు 16 సం వస్సులులేని యుండవచ్చునా! అట్లయిన యిప్పటికి 23 వస్సులులేని నిర్ణయించుకొన వలసి యుండును గాన యీయొక పరిణామము యొక క్రొత్తవలసి యుండును గదా? యీయే నిశ్చయమయిన

“ బ్రాహ్మ గూర్చునగు బాల్యబాసండు” అనుటం బట్టి పీఠమును (బాలచంద్రునిమాంచాలము) బాల్యం బుకె వివాహంబు జరిగియుండుట ధృవంబు. బాల్యముననే వివాహంబు జరియు నొక్క గ్రామంబుననే వధూవరు లు నివసించెదము. దాది వెక్కి సంకల్పములు ఒం దొరులను సమాగమము కలుగకుండు యెంత విచిత్ర మొ యెంతి యసందృష్టమొ తెలియని వారుదురా! యిట్టి యొక సీపాత్రయందభూమిం బ్రవేశించిన దాది యెంత విమర్శించునను లోపములు కొఱపడిక పోవని నా లెలంపు. కాని బాహుళ్యభయంబున యీ పాత్రనిషయ మిందటో ముగించెదను.

విశాఖపట్టణ మండల గ్రంథాలయ ప్రత్యేక మహాసభ

విశాఖపట్టణము

మండల మానేజర్ల రామచంద్రశాస్త్రిగారి స్వాగత్యోపన్యాసము.

దేశసర్వస్వములు, భాషాసాహిత్యములు నగ, గ్రంథాలయ ప్రకాశనాలారా! ప్రేక్షకలారా!! మీకె డ్డియను స్వాగతము: ను స్వాగతము. మంయప్పటి కేళ్ళనుండి భక్తి, శ్రద్ధ, సత్కర్మములు వచ్చినాటికి భాషా సాహిత్యములు కెయి కెయి విలువ కలిగినవి. నే నేమను నా లి కింక భాషా సాహిత్యముల కింక గ్రంథాలయో మా సర్వేదం మాను ప్రయత్నముని మీరొకరై చాలు చున్న మీకు మా స్వాగతము. ను స్వాగతము. ఆయ్య లాగా, కవియోగము, ప్రయోగములు ఇంక అవి మా కాదు. కాలము అనలే ఆమూల్యము. అట్లెంచి నేకదా మన గ్రంథాలయముల పక్షమున ప్రత్యేక మహా సభ జరుపవలసి వచ్చెడిది.

ఎందుకీ ప్రత్యేక మహాసభ?

అని ఎవరలో నుండి ము పోదరును. కా జ్యోగి సభలు ప్రత్యేకముగా జరుపు అవశ్యక యుండి ఉండుగాని గ్రంథాలయ సభల కట్ట అవశ్యక మేమని

కొండగడు: వచ్చును. విశాఖపట్టణము ఆవలంబించిన పదో మనమేల ఆవలంబించవలసి వచ్చినది. అని కొం డింక కొనవచ్చును. రాజ్యాంగ సభలే ప్రత్యేకముగా చెయ్యవలసి వేనకంజవేయ మనము గ్రంథాలయ సభ ప్రత్యే కముగా చెయ్యవలసి — విలె పడవచ్చును. ఎవరికి నంకయము కలిగి చింక, ఎవరి నెమి అడుగ దలచుకట్లు చెనినను, ఎవరేమని కొన్నను, ఎవరెంతవలె పడినను మా జల్లా గ్రంథాలయ సభ ప్రత్యేకము గ జరుగవలసిన అవశ్యకము వచ్చినది. ఇంక నిర్ణయించు కున్నాము. ఇంక చున్నాము. సలేకాని ఏమి అవశ్యకము ని ణప్పటి వ: కెనినీతిని జట్టి గ్రంథాలయములు కట్టి పని చెయ్యవారు ముఖ్యముగా ణప్పడు చెయవలసిన పని ఏమో ముచ్చయించుకొనటయే గ్రంథాలయ ప్రణిధులు ఒకచోట వేనగాని యీపని సాధ్యముగాదు. అందు చె యీ ప్రత్యేక మహాసభ, అయిన నునవిప్పడు చెయ వలసిన పని ఏమి?

జ్ఞానాభి వృద్ధి చేసి, విశాఖపట్టణం గోడ్పడుట గ్రంథాలయ సల ముఖ్యమైనది అని అందరికీ తెలిసిన విషయమే. కాని ఇప్పుడు మనము ఎట్టిజ్ఞాన మభివృద్ధి

చేయి యిత్తుంప యియ్యో నియించి యింక వలెం.
 దేనిని బట్టి గ్రామాలయము లిక్కొక్కప్పుడు
 ఒక్కొక్క విధముగా జానాభ్యుతి చేయవలసియున్నది.
 గ్రామాలయముల బహువిధ దేశాభివృద్ధి గావచ్చునట్టి
 జానాభ్యుతిచేయుట మంచిదో కనుమేలునడతలొ
 యిచ్చుకొనవలెను. ముఖపు సెరి కాటపటక ము
 దేవిపన్నులు పెక్కుకాటపటకగా ఉన్నది. అది
 చేత మరయ్యాటి నిష్పచ్చమును నన్నెలకు ప్రచ్చి
 న్నిసిమిలు సమకూర్చు జానాభ్యుతిచేయుట గ్రామ
 లయములు తమ శక్తి అయి పోయోనప వలెం.
 "బ్రోకయి డేవ నుఖము బడయవచ్చు" అనుకాట
 నుబట్టి బ్రతుకుదేవులైనగా ముడు మాచూన వలె.
 కాబట్టి మన నిరుదేశ్వరములకు కాణి మేమో లెంబు
 జ్ఞానము గ్రామాలయ రోష్ణము ప్రజకు సమకూర్చు
 యును. నూలువడకమి, బట్టలు నేయమి, దేశవాలీ
 నెంకులు వేయమి, ఆముదము పైరు వెటమి, మొదలక
 తెలిపితక్కన పనులవల్లము, కోగులు కెక్కట, వ్రాశ
 వస్త్రులే హెచ్చుగా కొనుట, సిగరెలు, బీయి
 డిస్సు, గింజాయి, మొ. కాలిబట్ట, కల్లు, నుగా,
 కాఫీ, తేనూ, సోడా, చిన్నులు, మొ. వ్రానట్ట.
 పెడపానీయ, టోపీయ, మేజోళ్ళు, కోల్డ్, కమీసులు,
 మొదలగు వలెనొకట జూడమాడుట కోల్డ్ కెక్క
 టు మొదలగు లెరిపిక్కున పనులవల్లము మొదలకనున
 కెతి వచ్చు కు కలగచ్చునో అప మాగిన ఎలెలాభ
 వలకలుగ గలదో గ్రామాలయోజ్యహాభివృద్ధి ప్రజము
 బోధ సమయము. ఊళ్ళ పశుభ్యముగా ఉంచుకొనుట
 వల్లము పంచాయితీకోగులు వెల్ల కొనుటవల్లము నూలువడ
 కుట మొదలగు వ్యక్తులెలనొచ్చుట వల్లము ఎంత మేలు
 కలగనో వినుకు. రామములేక చాటుచు డ వలెను.
 కొన్ని గ్రామాలయములవారు వచ్చుటే ఈ విషయమున
 కొంతవల చెరుచున్నట్లు ఇచ్చుటకి వారులేచ్చి ప్రద
 స్థించు వస్త్రులే యోష చుచున్నది. కాని చేసినపని
 చాల లెక్కువ. చేయవలసినవి యెంతో హెచ్చు. అది
 నిర్ణయించుకొనట మన మింకట చేయట. కావున మన
 మండలము ఆప్తవస్త్రము చేయవలసినపనిని గూర్చి చక్క
 గా అలోచించి దలయి తీర్మానములు చేసికొని, వారి
 సహనంబు నడచి, మన ధర్మమును నెగవేచ్చునని, దేశ
 నేడదేసి, సమ్యక్ మనముగాక, స్వచ్ఛ, సర్వేష్ట
 రిడు, స్వచ్ఛకు, పర్వారుడు, వనకట్టి శక్తి తనయ
 జాబయ్యెమును కనడటచుచు ప్రసాదించు గాక !

మ. రా. రా. శ్రీ గురజాడ దుర్గా
 ప్రసాదరావుగారి లిస్టికొనాసము.
 అయ్యో! ఈ కుల ముగ్ధులమిచట
 ననువేళనున్ను కులము తమని దొడవైవలె నే
 నూని. ఇదను. గెనెనొచ్చుకు మనలా గ్రామ
 లయములవారి సహజేకను "ప్రత్యేక" లో డరి
 గిరి. అది భాగం బడయములు అప్పటికే విదాన
 ములను వ్రాసినట్లు గలవలె. ఈ కుల అధిక
 సమస్యలో గూడ గ్రామాలయ ప్రత్యేక సభలు ను.
 రాట్ను గూలు మొదలయి చేతనముల పుట్టెను, వని
 యిచ్చుకొను సభ ముగ్ధులవేళ్ళ గొడవొచ్చువి.
 గ్రామాలయములు జాననియములు. అశాస్త్ర
 వీయముల సమకూర్చు ముంపవలెను. ముగ్ధు
 వైకకీలు చెక్కున్నముల సామ్రాజ్యముగా వాడెడు
 చున్నది. ప్రస్తుతంబటి చూచగా నూలు వడ
 పటు నెయ్యుట అనునది అతి ముగ్ధుని తోచుచ
 న్నది. ముపకుదు కట్ట గాక లేక కేవలము
 సొలక చున్నది. జన సామూహ్యము కే కెండుకొ
 కొండలై వదితాప శాంతి గలగను. అట్టి శాంతి
 ముగ్ధ సాధనము వ్యగాభ్య ప్రాప్తినిగాని యిచ్చునూ
 ధ్యము గావలెను, ద సాస్యమనెయి కొండరు వాడిం
 చుచున్నాడు. సుసాస్యవైకము, ద సాస్యవైకము అశా
 ధ్యము మాత్రము గావలెను మన మండలము వైకము
 గుతో నమములు గట్టికొని కార్య సాధనమును గడ
 గిరిచో ముగ్ధులము సులభ గుగపొడవగు నియ
 వెచ్చలు నడవలెచున్నాను. గాధగూర్చొమ్మిదు దువ
 పొంమాదేక ముగ్ధుల వ్యగాభ్యమును దికినెచ్చు గులో
 నె కొచ్చెనని ప్రతిబలె యున్నాడు. ఈ కార్యము
 నె వెచ్చుటకు ప్రతి బలెగా సర్వ మనోబాధాపుము
 మన ముడికము సాయపడవలెను.
 స్వగాభ్యమునకు నూలు వడకు గాట్టుకు ముగ్ధ
 సాధనము గాధను తమ్మను వలెనాడు. ఈ కార్య
 కిని మనస్ఫుర సమయము కొండకె గోగి. చుకున్నది.
 మనము యింక డు దేశ మనము గల నూలుబట్టు
 కును దానిలో నిగ్గాడువారికి వచ్చు లాభములు
 తెలుసుకొన్నవారికి సర్వ సమయము లెలియాలడి.
 గడిచిన మూడు నూలు సమయము లూలు అట్టివక
 ము సా ముఖ్యము దిగినో ముగ్ధులు అట్టివకము
 లునన లెలియ వచ్చుచున్నది. గాధగూర్చొమ్మిదు సనా
 యరికాకాకాతో ద్యమును లేవప్పడే అట్లము దేశ ముకు
 మన మొందు దేశలబ్ధుల వ్యాపారమున నలతి వచ్చును



గలుగగా నిస్పృహ సహాయ నిరాకాణోద్యమము వల్లనే వివేకనస్తు ధనామౌర మెతిగ జనునూ అ. వలన అ. వలన మ. అతి నష్టము గలుగనున్నదో మన కంద రకు స్పష్టమే. గాఢమహాత్ముని సమపదేశము నా చక్షులలోనికి దెచ్చి ఊరూర నిటిటట కాట్టునుల శ్రేణి నూలువ. ఆ స్పదేశ వస్త్రముల నేయించుచో మనహిం దూదేశ సంద్రాద్యము వటనే విసుక్తి కాగలదు.

ఈ యుక్తములు మహిమ ఇతితనగాడ. కవి హృదయముల జనులు ఆలంకారికమాగ్గున నుపమో శ్రేష్ట్యాల్లంకారములతో నీమహిమనే వర్ణించి ఉద్య మప్రాశస్త్యము వెల్లడిచెసిరి. బన్నల ఒడుచున్న మ. భాగలమాలకు మానభ. గు గాపాడి వస్త్రదానము చేసిన సుదర్శన చక్రమేయారాట్టుపు చక్రమన శ్రీ మతి సకళాదేశ చాదిరాణిగారు ఒక్కో. మంత్రశాస్త్ర మున శ్రీచక్రము చేతనే దేశాభ్యుదయమని మరయొక విద్యా సుడు పలికెను. స్వతంత్ర రహిత ప్రస్తుత పరిస్థి తు. య. దు పాశ్చాత్యవిద్యా వేషభాషాభి మానులైన నవనాగరిక శిఖావణుల పోషకుని పోషకును తగిన నున్నితపు వస్త్రజాలముల నమకూర్చి లేకపోయిప్పటి కిని జనముల వస్త్రలోపమును మనరాట్టుములు తీర్చగల వని నానమ్మకము.

జాతీయవిద్య — జాతీయవిద్యయు, జాతీయకళలు మొదలు కాగల విషయములను ప్రజా సామాన్యమునకు లెలియజేసేవారి కిట్టి యుద్యమాధీనుచి పుట్టించి అందు వలన దేశమునకు లాభము కలుగ జేయుటకై గ్రంథాల యముల వారిని ప్రార్థించుచున్నాను.

గ్రంథాలయములవలన ముఖ్యకరము జ్ఞానప్రదా నము. విహికానుష్ఠిత ముఖ్యముల లెటికిని గాణపా తవు జ్ఞామే. అట్టి విషయముల లెలియజేయు గ్రంథ ములు గ్రంథాలయములలో నుండవలెను. నాగరికప్ర పంచనస్థిని లెలియజేయు ఆంధ్రప్రతిక మొదలయిన దినప్రతికలును, మరొన్ని వాగదోషముల మాసప్రతికలును నుండవలెను. దేశాభిమా జకమును పీఠపు రు ఖల జీవితములును నుప్రదిద్ద ఆంధ్రగీర్వాణ కవిసాహ్య భాముల సాగర్వత ప్రసూనములను గ్రంథాలయముల నుండిరి. చవలయును, ఇతిదముకి నీ గ్రంథాలయములు భాషాసారస్వతి పోషణములై, రాజకీయ, సాంఘిక అధిక ని గ్రంథముల యు. దు. తగచగ ననాదరణ చూపి ను. అట్లుగక యిస్పాను వానికిన్నిటికిని తగిన ప్రా ముఖ్యము నొసంగి అందల ప్రజాభిరుచి వృద్ధిపరచి వారి చేదేశ హితక కార్యముల చేయించునట్లు గ్రంథాలయ

ములు నడిపించు భాగము తమకు పూనవలెను. ఇట్టి భూకార్యము తమనటి యుత్సాహపరకలచి విన్నవించుచు కృతానేక వందనములతో నితిట విరమించెదను.

తీర్మానములు: —

1 దేశాభివృద్ధికి నాధనములను నుచుకటి గ్రంథ ములును యిప్పటి ప్రధములను సన కూర్చుకలయించియు యెప్పటిస గతులు అప్పడు లెలియటల: యిక్క గు గ వున యిప్పటికి ఆంధ్ర దినప్రతిక తప్పె పని ప్రగ్రంథాల యములను అవి అప్పక తప్పెచి తాను చదువుటతో డనే త్విస్తినిసాండక యిరు ముగూడ చదివి వినిపించి బోధపవలయుననియుకీర్మానించుచున్నారు,

2 ఇప్పటికి వడికిట మొదలగు వృత్తులు అభి వృద్ధి జేయుటకు ప్రయత్నించు గ్రంథాలయములవారికినిం దించుచు వారు మరంతరిక ప్రతిపనిచేయవలయుననియు తక్కిన గ్రంథాలయములవారు కూడ అట్టి వృత్తులభి వృద్ధి జేయుటకు వెంటనే ప్రయత్నము చేయుదురుగాక! యనియు యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

3 గ్రామ పారిశుధ్యమును మెచ్చించుటకును, అనవసర ప్రయ ప్రయాసలకు కారణముల తగవులు తెమలూ తాము తీర్చుకొనునట్లు బోధించుటకును, వైద్య జ్ఞానము సంపాదించుటకును, మోసాగా ఆయుర్వేది యూనానీ వడకుల ననుసరించి వైద్య సహాయము చేయు టకును, కటికశాలల పాలుగానున్న వస్తువులను గాపా దుటకును, అన్నపానాది విషయములను వస్త్రాలంకా రాది విషయములను నవనాగరికమున వచ్చిన దుర్భిద్య సములను అరికట ముండలనుండియు వచ్చు దుర్భిద్య సములను నిరుత్సాహ పరిచుటకును దేశసేవక సుఖు ములను యేగ్వాటుచేయగలదులకును ప్రతి గ్రంథాలయ ములవారును ప్రబల ప్రయత్నమును చేయవలెనని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

4 ప్రతి గ్రంథాలయమునకును, విద్యాశాఖ, అధికశాఖ, అను కెండు శాఖలకీర్పించి యేశాఖయిందా శక్తి గలవారిని ఆ శాఖయందు పనిచేయు టలు చేయుట ప్రశ్నేయస్కామని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

5 ప్రతి గ్రంథాలయము వారును సంకల్పము నకు రు 3-0-0 లకు లెక్కవ కాకుండ ముడిలగ్రంథాలయ స్థాయి సుఖు సువారికీ కావకగా నొసంగవలెనని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

6 ఇతికు పూర్వమే ఖచ్చివచ్చుములు తానే కెట్లుకొని స. చాగ కార్యకర్తగా పనిచేయుచు నున జిల్లాలో గ్రంథాలయోద్యమ వ్యాప్తికి మిక్కిలి తోడ్ప

డుచున్న సుద్ధా సోమప్ప శాస్త్రీ గారి యాసభ వాంఠియు ఆభిలషించుచున్నాను.

౨ వ్రోలి గ్రంథాలయమునారుచు తమ గ్రంథాలయములను ఉన్నచో సస్థాపించియున్నారని గాబోవు మనమండల గ్రంథాలయ ప్రదర్శనమును తేవలెననియు తమ నాలూకాలోని పుణ్య క్షేత్రములపట్టిక గు సంతల పట్టిక మును ఉన్నవాదలును జరిగునినగులను తెలుపుపట్టి యింత గూరుచేసి స్థాయి సభుకార్యస్థానమునకు సాధ్య మగునంత స్థాలో పుసితోద్వేగవలయుననియు, యీ సభు గువారు చెప్పచున్నారు.

౩ మండల గ్రంథాలయస్థాయి సభునింబంధ సభులను చేయుటకు మ. రా. గా. గుజావ ద్దా ప్రసాదరావు పంకజ గారును మా కేవల గామపండ

శాస్త్రీ గారును, వసంతరావు బచ్చి మండలరావు గారును, వె పగారి సుబ్రహ్మణ్యంగారును వెనమెట్ల సీతారామచంద్ర రాజుగారును, ధర్మాళ వరాహ స్వామిహం గారును, యీ ఆప్పలస్వామిహం గారును, శాహరా శట్టాభిగామయ్యగారును, యితరులను చేర్చు కొను అధికారముతో నొక ఉప సభు గుగా యేర్పడ వలెనని యీ సభనారు శ్రీకానించుచున్నారు.

౪ జిల్లాలోని పండితులకు నారివారి పాండి త్యవిశేషములను బట్టి బిరుదులను చేపనులలో నేర్ప చూసిననాకి యోగ్యతాపత్రకలను మందల గ్రంథాలయ సభలలో ఇయ్యగవలసి యీసభనారు శ్రీకానించు చున్నారు.

విశాఖపట్టణ మండల గ్రంథాలయోద్యమము.

తమరుదయతో పుసిన భారతమాతగ్రంథాలయ సస్థి మెంటు కార్యములున్ను ఉత్తరమున్ను అందినవి. నేను యీచెల ౫, ౬, ౭ తేదీలను తాలూకా గ్రంథాలయ పక్షమునను కాంగ్రెసుపక్షమునను పెనుగొల్లి ధర్మ పం గ్రామములకు వెళ్ళినాను.

పెనుగొల్లిలో ప్రేక్షిటి శివరాత్రినినముక శ్రీ ఉమావిష్వేశ్వరి ప్రసాదాధికారి గ్రంథాలయముస్థాపం పుజననది. అక్కడి యువకుల కార్యోత్సాహముచూచి నేను విస్మయపడినయితని. కెక్కడెవీ దక్షిణ ఆస్పా గావుగారు లను స్వంతి ప్రవ్య మనేక మడలుఖర్చుచేసి నిర్మముయిన గ్రంథాలయ భవనమును నిర్మించుచున్నారు. పని సగము పూర్ణమయినది. ప్రయాగ సుబ్బారావు గారు కెండుమామిడిపండ్ల విలువగల గ్రంథములను గ్రంథాల యమున కిచ్చెదమని వాగ్దానముచేసియున్నారు. నెల చందాయిగ క పోషకులు ఆరువది గూడ్యములనిచ్చిరి. వగీకాక గణసహితమైన పుస్తకముల జాబితాలు రిచ్చు క్రమముగా నంబిడచుచువి. వీపుస్తకము కొత్త గావచ్చినను సభ్యులు ఆశుముతో పఠించుచునే యుండును. బ్రహ్మశ్రీ శ్రీయోగి బ్రహ్మయ్యగారు కెండు మండలరాటములు లెప్పి చిసని చేయుటకు బూనుకొన్నా రు. ఈగ్రంథాలయమునాకి బాలభటసంకల్పాపక శరీర వ్యాధిగూహాని విషయములనుగూర్చి పరిశ్రమ గావింప వలెనని నేను మనవిచేసినాను.

ధర్మపక్షములో శ్రీ గాంధీ పుస్తకభాండాగార ము స్థాపించబడినది. దీనిక శ్రీ గాయప్రోలు సుబ్బారా వుపయ్యుగారు కార్యదర్శి గానున్నారు. కీరు దేశ భక్తుల పతములు సంచామిచి ప్రజలను బోధించుచు విజ్ఞా నాభివృద్ధి గావించు చున్నారు. ఇందకూడా కెండు మామిడిపండ్ల గ్రంథములు కలవు. దీనినిగూర్చి వివరములు ముందు దెబ్బనను. తాము పుసిన స్థి మెంటును వీచిదరిక పంపెదను. ఇచ్చట కూడా రాటములు పెక్కుచోట్ల స్థాపింపబడుచున్నవి. కార్యములు క్రమముగా జరుగుచుండును. కొలసిసెము లలో కొక్కిరాపల్లి గుటపల్లి నామదము గ్రామము లలో గ్రంథాలయస్థాపనజరుగును. గొడిచెలక వార్షి కొత్తపము స్థిలోనే జరుగును.

గొమ్మార పెంకటానంద రాఘవరావు, స్వస్థి తాలూకా గ్రంథాలయ కార్యోత్సాహక సభ్యులు.

చోడవం గ్రామములో గణించిన నాభ్యా కేర శ్రీ బాలకామేశ్వరి గ్రంథాలయము సుమారు రు 400 ల గ్రంథములతో స్థాపించి పఠనమునదిర సమా జమువారి యాధీనముచేసి యుంటిని. పఠనమందిర కార్య దర్శులలో నొకగు శ్రీ గుత దూర్వముల సీతారామ మూ సభులువారి ద్వారా తాళముయిచ్చియున్నారు. ఆం గ్రంథాలయము స్వజనోపయోగముచేసి పరి

పాలించుచు భారము పతనమనొనమాజువారితే విడిచి పెట్టితిని. ఇంతింటినుంచి యెనుచు జనోపయోగము గలుగునటుల పరమమందిర సమాజ కార్యదర్శులను ప్రోత్సహించి కోరుతాను.

దుర్మతి సగ్గ ఆరంభమునకు యీ విశాఖపట్టణ మండలములో గల గ్రంథాలయముల వివరము.

సర్వసిద్ధి తాలూకా:—

- (౧) ఆంధ్ర గ్రంథాలయము రాయవకము,
- (౨) శ్యామ గ్రంథాలయము ఎలమచిలి
- (౩) శ్రీ గామకృష్ణ గ్రంథాలయము ,,
- (౪) శ్రీ గామ గ్రంథాలయము, స్వసిద్ధి
- (౫) లక్ష్మీనిలయ పుస్తక భాండాగారము, కొంక

కర్ణాటక ముట్టవరము

- (౬) సుక్షుత్రియ పుస్తక భాండాగారము లింగరాజుపాలెం
- (౭) ఆనంద బాలసస్వతీ గ్రంథాలయము గోకివాడ
- (౮) సంస్కృతీ మోహన విలాస పుస్తక భాండాగారము సూరిపురము
- (౯) శ్రీ వేణుగోపాల హిందూ విలాస పుస్తక భాండాగారము, యేటకొప్పాక
- (౧౦) శ్రీ వాణీవిలాస పుస్తక భాండాగారము హరిపాలెం
- (౧౧) మనోల్లాసిని పుస్తక భాండాగారము తిమ్మగూడపేట
- (౧౨) నన్నేశ్వర పుస్తక భాండాగారము, దివిలె
- (౧౩) వసుంధరీ పుష్ప గ్రంథాలయము ,,
- (౧౪) శ్రీ సీతారామ గ్రంథాలయము, నేంపాడు
- (౧౫) బాల విద్యాభివృద్ధి పుస్తక భాండాగారము గుడిచెళ్ల
- (౧౬) ఉమామహేశ్వర ప్రసాదాభివృద్ధి గ్రంథాలయము, పెనగొల్ల
- (౧౭) శ్రీ గాంధీ పుస్తక భాండాగారము ధర్మవరం (పెనుగొల్ల వద్ద)
- (౧౮) హిందూ ఉన్నత ప్రాథమిక పాఠశాల గ్రంథాలయము మేలుపాక

అసకాపల్లి తాలూకా:—

- (౧) శ్రీ ప్రవృత్తమానీ గ్రంథాలయము అసకాపల్లి
- (౨) స్వాజన గ్రంథాలయము ,,
- (౩) కాశీవిశ్వనాథ సకలతాకరము ,,

- (౪) శ్రీ సస్వతీ పుస్తక భాండాగారము, దోనూరు
- (౫) శ్రీ లక్ష్మీనరసింహ పుస్తక భాండాగారము చిలనిస్వల అగ్రహారం

(౬) హితిదాయినీ బాల సమాజ గ్రంథాలయము సీతానగరము

- (౭) శ్రీ శానా పుస్తక భాండాగారము, నన్నెగిపల్లి
- (౮) శ్రీ రామచంద్ర పుస్తక భాండాగారము పెదమడక

- (౯) గాంధీ గ్రంథాలయము కేరంటాలిపాలెం
- (౧౦) శ్రీ గామ విలాస పుస్తక భాండాగారము, రాయి పుకం అగ్రహారం
- (౧౧) శ్రీ గామ విలాస పుస్తక భాండాగారము, పిస వడక అగ్రహారం
- (౧౨) ధర్మ గ్రంథాలయము చూచికోంక

గొలుకొండ తాలూకా:—

- (౧) శ్రీ రాజగోపాల విలాస పుస్తక భాండాగారము కైలాసపట్నం (ఉరట్ల)
- (౨) విద్యానాగరీకీతి అభివృద్ధి గ్రంథాలయము కొత్త కొట్
- (౩) పావనోవిలాస గ్రంథాలయము కొమ్మవోయి
- (౪) శ్రీ సత్యనారాయణవిలాస గ్రంథాలయము గోలుగుంట
- (౫) లక్ష్మీవిలాస గ్రంథాలయము గంపావానిపాలెం
- (౬) లక్ష్మీవిలాస క్లబ్బు పెదబొడ్డపల్లి
- (౭) అలెగ్జాండ్రీనూ క్లబ్బు నర్సిపట్నం

శృంగవరపుకోట తాలూకా:—

- (౧) బాలసస్వతీ గ్రంథాలయము గొంక
- (౨) ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి గ్రంథాలయము కొంక
- (౩) సునస్కృత పాఠశాల గ్రంథాలయము బామి
- (౪) వీరభద్ర విలాస గ్రంథాలయము వీరభద్రపురం అగ్రహారం
- (౫) శ్రీ వేణుగోపాల విలాస గ్రంథాలయము తమ్మి కాపల్లి అగ్రహారం
- (౬) విజయవేణుపుస్తకాలయము, పశన మందిరము కళ్ళేపల్లి అగ్రహారం

వీరవిల్లి తాలూకా:—

- (౧) శారదా నిలయము మండుగల
- (౨) బాల విశ్వకీ గ్రంథాలయము చోడవరం
- (౩) గాంధీ గ్రంథాలయము వడ్డాది

విశాఖపట్టణ మండల గ్రాంథాల యోద్యము.

విశాఖపట్టణం తాలూకా:—

- (౧) సీతారామ గ్రంథాలయము పెండ్రకి
- (౨) శ్రీ ఆనంద గజపతి గ్రంథాలయము విశాఖపట్టణం
- (౩) హిందూ పఠన గ్రంథాలయము
- (౪) శ్రీ శిలమ గ్రంథాలయము మహారాజిపేట విశాఖపట్టణం
- (౫) ఆంధ్ర పుస్తక భాండాగారము విశాఖపట్టణం
- (౬) కోడండగారు గ్రంథాలయము
- (౭) ఆర్యనెశ్య గ్రంథాలయము
- (౮) మిత్రబృంద గ్రంథభాండాగారము
- (౯) శా. దానంద నిలయ ఆంధ్రగ్రంథాలయము
- (౧౦) శ్రీ శక్తి సమాజ గ్రంథ భాండాగారము
- (౧౧) ఆంధ్ర గ్రంథాలయము
- (౧౨) శ్రీ భారతీ సమాజ గ్రంథ భాండాగారము

పాలకొండ తాలూకా:—

- ౧ యస్. సి. హెచ్. కీడిగురూరు పాలకొండ
- ౨ ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి సంఘము
- ౩ సీతారామపుస్తక భాండాగారము

విజయనగరం తాలూకా:—

- ౧ భారతి పుస్తక భాండాగారము విజయనగరం
- ౨ సింహచలపతి గావు లైబ్రరీ
- ౩ విజయాంధ్ర లైబ్రరీ
- ౪ స్వసంఘ గ్రంథాలయము
- ౫ కొత్తిపేట నర్సు పేటిగు లైబ్రరీ
- ౬ శ్రీరామ లీ గ్రంథాలయము
- ౭ విశ్వనాథ పుస్తక భాండాగారము
- ౮ ఆదేదం సూరకవి గ్రంథాలయము

పర్వతీపురం తాలూకా:—

- ౧ హైమవతి గ్రంథాలయము పార్వతీపురం
- ౨ బాలవిద్యాభివృద్ధి సంఘము మృల్లింజయనగరం

గుణపురం తాలూకా:—

- ౧ ఉచిత పుస్తక భాండాగారము గణపురం
- ౨ శ్రీవిక్రమ దేవుగారి భాండాగారము గణపురం

చీపురుపల్లి తాలూకా:—

- ౧ ధర్మార్థకామ ప్రదాయినీ ఆంధ్ర గ్రంథాలయము సిగడాం

సాలూరు తాలూకా:—

- ౧ గోస్వమిమోరియల్ లైబ్రరీ సాలూరు
- ౨ కాశీశిట్ల కృష్ణరాయ గ్రంథాలయము సాలూరు

గవస తిలగరం తాలూకా:—

- ౧ లక్ష్మీపుస్తక భాండాగారము ఇంగిలొపల్లి ఆగ్రహారము
- ౨ నజ్జానపనీ గ్రంథాలయము కొరబగ్నాం సర్వశిక్షిత తాలూకాలలో వేమగిరి, పద్మనాభ గాజుపేట, కోడకర్ల గామములందు గ్రంథాలయములున్నట్లు తెలిసి ప్రయత్నపూర్వకంగా వాటిని ముఖ్యము తెలియజేసిన ఇంద్రదేవారి ప బడలేన. ఆనకాపల్లి తాలూకా అగవసాలెం, గ్రంథాలయమునుండి ఇతను జబాబు రానందన ప్రచురి. పలేన.

మాడుగులలోని వెంకటేశ్వర విలాస పుస్తక భాండాగారము శారదా నివేతనముతో చేర్చబడినది.

కోడకర్లనుండి విజ్ఞానాశలీ పుస్తక భాండాగారము సాపకులను కొఱూరు సుబ్బారావుగారు వారు నివసించు గ్రామమునకు వెంట గ నిపోవుచుండుట చే స్థిరమగు ధర్మ గ్రంథాలయము కాట్లు ఎంచుకొని గ్రంథాలయము చేయ యీ జాబితాతో తొలగించబడెను.

విశాఖపట్టణం తాలూకా కణితి, నడుపూరు గ్రామములనుండి భోగట్ల క్రమముగా రానందన ఆ గ్రంథాలయములు యింకా చేర్చబడలేన. ఇప్పటికే తెక్కికు నిలిచియున్న గజపతి గగన, సాలూరు, పాలకొండ గణపురం తాలూకాల గ్రంథాలయములనుండి ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రాంతములు నయితము జరగటలేన. యీ తాలూకాలలో విద్యాభిమానుల కృషి విక్రీలి ఆవసాము ఇప్పుడు ఉన్న స్వీ గ్రంథాలయములు తగిన ప్రకారం తన గ్రంథాలయముల వృద్ధిచేయుట తోడనే తృప్తిపొందక తాలూకా గ్రామములలో గూడ నూతన గ్రంథాలయముల నెలకొల్పి దేశాభివృద్ధికి తోడ్పడవలెనని సవినయముగ ప్రార్థించుచున్నాడను.

ఇతటినుండి గ్రంథాలయ విశేషములు, జగపు చున్న ప్రబోధను, రాత్రిముల పరిశమ' వాణిశాస్త్ర వములు మొదలగు విశేషములు ప్రచురించు నివేతము ఈవిగువ చిరునామాను దయతో పంప వేడుచున్నాను.

శాఖిణి, ఆనకాపల్లి } మద్దా సోమప్ప శాస్త్రి,
లైబ్రరీ ౨ ఆ.వారం } సంపాదక కార్యవర్తి.

అంధ్ర దేశాభిమాని

అంధ్రులది మూలధనంబుతో బ్రతి
కలను స్థాని చుటే కాలమునకొ?
గడువుదప్పక ప్రతికలఁజేప్పగా స్పృహతో
నైలుబండ్లబట్టే కాలమునకొ?
దిన దినంబునను ముద్రింపఁబడెడు ప్రతి
కలుబయల్ వెడలుటే కాలమునకొ?
జనులు లక్షోపలక్షలాకొక్క ప్రతికన్
గడువేక్కఁ జరువుటే కాలమునకొ?

లే! పాలకులును స్వపాలితి ప్రశ్నింతులుగఁ
బ్రతికలనెంచి గౌరవ భావముచి
మనవి సావుల మన్నించి మహచుఁడెపుడొ?
యనుచుఁ జింతించు నాంధ్రదేశాభిమాని!

సీ! నమల లాపములెల్ల నశి నిర్దుకొంగ
బాగైవ రిచ్చద్వణులు లనంగ
నినిధ ధగ్మాధమ్మ విషయ లోఁ దరియఁగఁ
గమనీయ ధక్త శాస్త్రము లనంగ
లాకవృత్తాంతసుల్ సాకల్యగుఁగఁవల్పు
సరిమీరు కాసుసంచారులఁగఁ

నీతిమాగ్గుములెల్ల నెమ్మిమై బోధంప
నకలంకులెన శిక్షకు లనంగ

తే! నెగడి యెల్లరిచేతి మన్నిపఁబడుచు
నితర ప్రతికలట్టు లున్నతి నహించి
తెలుగు ప్రతికలల్ల వర్ణింపఁజెపుడొ?
యనుచు గాఁక్షించు నాంధ్రదేశాభిమాని

సీ: సిరిగల్లు నైశ్యలెల్లఁగఁ బ్రతికలలోనె
బేరసారములు గపించు టెపుడొ?
విద్యాగు లఁదలు హృద్యఃర్యః బ్రతి
కల సహాయులు నే గగచుఁడెపుడొ?
స్వవసాయకులు తే దహస్యఁబాలెఁ బ
శ్రోకలమూలమున నే లియఁజెపుడొ?
స్త్రీ లెల్లఁ బ్రతికాజాలఁబు కలిననే
సుగణసంపదఁగల్గి నెఁడుఁడెపుడొ?

తే! ప్రాలు తమకపసుఖులు ప్రతికా ను
పుత్రకలసుఖమున నే ప్రభువుల కెఱుక
పరచి తమ క్యాసిని బడయుఁడెపుడొ?
యనుచు వాఁచి మ నాంధ్రదేశాభిమాని!

౪ సీ! ప్రతికావధన తత్త్విగుల శరీయొఃచ్ఛ
నదులకే నాఁడుజానంబునచ్చు
కల్లవార్తలు ప్రతికలవాసు నియించు
దీసులకేనాఁడు లెలిపవచ్చు
కోరితెప్పించి చందాగుఁకులు హరించు
మాఁగులకేనాఁడు బుద్ధివచ్చు
ధనములాఁగ నివొక్క తెల్ల బహుచు జాటు
టమతుల కేనాఁడు గుణమువచ్చు

సీ! లాభములకెల్ల నెఱిఁగియె లాభమునను
బ్రతికల నుకేక్షిఁచెడు గగ్గశాలు
రగు జమీందార్లకేనాఁడు తెఱవచ్చు
ననుచుఁ దరియించు నాంధ్రదేశాభిమాని!
మఁగిరాడి వేకటశక్తి.

ముద్దుల నాయెకి.

1. జాను శోరిమేళ జడుపు గిడుపు లక
నెట్టు పుట్టా బాకి నేనులో నేనుటె
సల్ల గ వస్తాని నాయెకి,
వెల్లఁగవస్తాది నాయెకి!
2. పచ్చన్ని నేలోకి, సుడు యెన్నెల్లోన
నీలి నీరా గట్టి నీలు గొనావుటె
వొయ్యారి లాగుడు నాయెకి
వొనలచ్చుమనిపించు నాయెకి!
3. యెకి వొస దాని యెఱుయాగ నేబోయి
గట్టుమీదా దాని కట్టి కాపటగానె
కాలు కిదపాలేదు నాయెకి

- కరిగీ నీకాతాది నాయెకి!
4. మాట లన్ని నెప్పి మంచుకిదా కెట్టి
గోనె కట్టా యెస గొగ్గళి పెనేసి
కులాస గు టాని నాయెకి,
కులుకు నూ వెఱితాది నాయెకి.
5. నే నా మెఱేకాద యెఱుయాగ కుకుడి
వల్లి యెప్ప టెల్ల కెఱుగ మోతుటె
శంకరణ్ణి కలు నాయెకి
నూరికణ్ణి కిటు నాయెకి
నెఱుయారి వేకటసుబ్బానావు

ఆంధ్రకర్మాగారము, లిమిటెడ్,

గుంటూరు

1913 సం॥ ఇండియన్ కంపెనీల ఆక్టుక్రింద రిజిస్టరీ చేయబడినది.

మూలధనము రు 5,00,000.

వాటాలు 50,000 లు. వాటా 1కి రు 10 మాత్రమే. దరఖాస్తుతో 1 రూ పాయిన్ని, పేర్లు మంజూరు అయినవెంటనే రు 3 నున్నా, పిమ్మట రెండేసిమాసము లకు తక్కువకాని వ్యవధితో దఫాకు రు 2 లు చొప్పున మూడుదఫాలుగాను వసూలు చేయబడును.

డైరెక్టరు.

- 1 మోతే నారాయణరావుగారు,
జమీందారు; డైరెక్టరు డి డక్కన్ మిల్లుస్టోర్సు బెజవాడ; ఏలూరు.
- 2 మోతే నరసింహారావుగారు,
జమీందారు; డైరెక్టరు డి డక్కన్ మిల్లుస్టోర్సు బెజవాడ; ఏలూరు.
- 3 బాకురుపండా వెంకటరమణమూర్తిగారు, జమీందారు, విశాఖపట్టణము.
- 4 టి యస్. మహమ్మదు హుస్సేన్ సాహేబు బహద్దూరుగారు బి. ఏ.
8 టైరు అసిస్టెంట్లు యిన్ స్వెక్టరు ఆఫ్ స్కూల్సు; డిల్లీ లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీ మెంబరు; ప్రీసయి
డింగు మాజిస్ట్రేటు ఫసుల్ గుబెండి; గుంటూరు.
- 5 శంకర వెంకటాచార్యులుగారు, ఎల్. ఎం. అండు యసు. గుంటూరు.
- 6 రుద్రవరపు కాశీపతిరావుగారు, ప్రొఫైటరు, గుంటూరు.
- 7 నూకా వెంకటరత్నంగారు,
మర్చంట్లు; బ్యాంకరు; డైరెక్టరు తెనాలి వెంకటేశ్వర రయసుమిల్లు; గుంటూరు.
- 8 నేరేళ్ళి వెంకట సుబ్బారావుగారు, మర్చంట్లు; బ్యాంకరు; గుంటూరు.
- 9 పొతకమూరి వీరబ్రహ్మగారు, ప్రొఫైటరు సి. యం. పండిత అండుసన్; గుంటూరు.
- 10 బలిజేల్లి లక్ష్మీకాంత కవిగారు; గుంటూరు.
- 11 నడింపల్లి వేంకట లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులుగారు, ఎం. ఏ. ఎల్. ఎల్. బి;
బార్ - ఆట్ - లా; ఏజెంట్లు కలకత్తా రాయకట్ ఇండస్ట్రియల్ బ్యాంకి, గుంటూరు ప్రాంఛి;
డైరెక్టరు ఆంధ్రగ్రంథాలయ ప్రెస్ లిమిటెడ్, బెజవాడ; ప్రొఫైటరు; గుంటూరు.
దేశమునందలి విశ్వర్యమునకు పరిశ్రమలే మూలాధారములు. ఈకంపెనీలో
పేర్లు తీసికొనుటవలన దేశమునకు లాభము, మీకులాభము.

వివరములకు ఇట్లువ్రాయుము:--

మీనేజి గు డైరెక్టరు, ఆంధ్రకర్మాగారము, లిమిటెడ్, గుంటూరు.

ఆంధ్రపరిషత్తు, బెజవాడ

1	గాంధీ మహాత్ముని సంపూర్ణ జీవిత చారిత్రము తెలగు మహారాజుచరిత్రను, ఉపన్యాసములనువ్రాసిన మానికొండ సత్యనారాయణ శాస్త్రిగారిచే రసవంతముగ వ్రాయబడినది. గాంధీ మహాత్ముని పటముగలది.	వెల 1	8	0
2	ఆరోగ్యమార్గబోధిని (గాంధీ మహాత్ముని విరచితము) గాంధీ మహాత్ముని పటముగలదు	0	8	0
3	కర్మయోగము (శ్రీ వివేకానంద ప్రణీతము) మంగివూడి పురుషోత్తమకర్మగారిచే రచింపబడినది.	1	0	0
4	భారతయోధులు (మహాయోధుల చరిత్రలు)	1	0	0
5	శ్రీ మద్రామామాయణ సారము ఆఫ్టోక్ పటములతో ముద్దులమాట గట్టుచున్నది.	1	8	0
6	పాపారాయ నిర్యాణము (అనుబొబ్బిలి సంగ్రామము, నాటకము) శేషాద్రి రమణ కవులచే రచింపబడినది	1	0	0
7	అర్జున పరాభవము (అపూర్వమగు నాటకము) శేషాద్రి రమణ కవులచే రచింపబడినది.	0	10	0
8	స్వరాజ్య ధ్వజము (నాటకము) పండిత సీతారామకవి కృతము.	0	8	0
9	సేనావత మహిమ (కొండిపర్తి పీఠభద్రాచార్య ప్రణీతము)	0	2	0
10	సత్పాతదానము	0	1	0
11	కవిత్వతత్వము (భండస్సు విషయములు వచనముననుండును)	0	8	0
12	మనోరమాజయ సేనము (నాటకము)	0	8	0
13	ఉపనిషత్సార ధర్మోపదేశములు	0	8	0
14	స్వామిదయానంద నరస్వతి సంపూర్ణ చరిత్ర ఉపదేశములు, స్వాముల చిత్రపటముతో సహా 1-8-0	15	వసుంధర (నవల)	0 12 0

ప్రకృతి సలహాకరచందా రు 1-8-0.
ఇంగ్లీషు ఆనుబంధముతో 2-0-0.

ప్రకృతి

వేదాంతానుబంధముతో 2-0-0.
కలడు ఆనుబంధములతో 2-0-0.

ఆంధ్ర, ఆంగ్ల ఆరోగ్యవిషయిక మాసపత్రిక
వైద్యుని సహాయము లక్కఱలేకనే శ్రీపురుషు ల్లరును, తమయి తట తామే పకలగోగము లను నులభిముగను, చాకగను నివ ర్తింపజేసికొనుటకు జలము, వాయువు, మృత్తిక, పథ్యము, విశ్రాంతి, విద్యచ్ఛక్తి, శరీర మ్మనాద్యనేక నిరౌషధ (స్వాభావిక) నిశ్శస్త్ర డికిత్సా విధానములెంత ప్రకటింప బడుచున్నవి. తొట్టిస్నానములు చేయువారికేగాక సకల జనులకును విక్కి లి యుపయుక మైనది.
మాదిరిసంచిక 0-4-0
— మేనేజరు ప్రకృతి, బెజవాడ.

గ్రంథాలయములకు

గ్రంథకర్తలకు

ఇక శ్రమ లేదు.

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల

వార్షికవృత్తాంతములు

లెటరుపేపరు

ప్రకటనపత్రికలు

శుభలేఖలు

గ్రంథములు

పోస్టరు

మొదలగు అన్నివిధములైన అచ్చుపనులను

సరసమగుధరలకు

అందముగ

సకాలమునకు

తయారు చేసియిచ్చును.

వలయువా రిట్లు వ్రాయవలెను:—

అయ్యుంకి వెంకటరమణయ్య,

మేనేజింగు డైరెక్టరు, ఆంధ్రగ్రంథాలయప్రెస్, లిమిటెడ్, బెజవాడ.



మహను ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSVMOI A 119
పుస్తకం పేరు	గ్రంథాలయ సర్వస్వము
తారీఖు	7/6/20
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	55
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	12, 13
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good